LA MULȚI ANI 1972

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II.
Nr. 7037
—
8 PAGINI — 30 BANI
—
VINERI
31 DECEMBRIE 1971

Gînd de sărbătoare, gînd de fiecare zi al oamenilor muncii

SĂ NE TRĂIEȘTI IUBIT PARTID, ANI MULȚI, IUBIȚI CONDUCĂTORI AI ȚĂRII, SPRE BINELE POPORULUI, AL TINEREI GENERAȚII!

Cuvîntul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

La cursul după-amiezii de joi, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Janos Fazekas, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Petre Blajovici, Miron Constantinescu, Mihai Gere, Vasile Patilineț, a primit, la sediul Comitetului Central al Partidului Comunist Român pe reprezentanții unor organizații de masă și obștești, ai unor institute centrale, muncitori, tehnicieni și ingineri din marile unități industriale ale Capitalei, oameni de știință, cultură și artă, membri ai conducerii consiliilor oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană, membri ai gărzilor patriotice și tineri din detașamentele de pregătire pentru apărarea patriei, care au venit să adreseze tovarășului Nicolae Ceaușescu, celorlalți conducători de partid și de stat, tradiționalul „La mulți ani!", sănătate, fericire și noi succese în munca de conducere a destinelor patriei.

În numele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, al muncitorilor, inginerilor, al tuturor celorlalți oameni ai muncii a vorbit cu acest prilej tovarășul VIRGIL TROFIN, prim-secretar al C.C. al U.T.C., care a spus: Adresez, cu prilejul aniversării Zilei Republicii și a Anului Nou, un salut muncitoresc, plin de devotament și recunoștință Comitetului Central al partidului, tovarășului Nicolae Ceaușescu.

(Continuare în pag. a III-a)

Doresc să vă mulțumesc, în numele conducerii partidului și statului, pentru urările ce ni le-ați adresat cu prilejul Anului Nou.

Anul pe care îl încheiem a fost deosebit de bogat atît în evenimente interne cît și internaționale. Poporul român a obținut succese de seamă în realizarea primului an al noului cincinal. Clasa muncitoare se află în primele rînduri în realizarea programului de dezvoltare a industriei noastre socialiste. Țărănimea noastră nu a rămas mai prejos, realizînd recolte record în multe domenii și îndeosebi la cereale. Trebuie spus că atît în industrie și în agricultură cît și în domeniul învățămîntului, științei, creației literar-artistice, intelectualitatea patriei noastre a fost prezentă — și tot ceea ce se realizează cuprinde și contribuția ei. Ca atare, putem spune că realizările din acest an — și în general toate realizările noastre — poartă pecetea muncii unite a clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, a oamenilor muncii români și de diferite naționalități, care, fără deosebire de originea lor națională, sînt cetățeni ai aceleiași țări, cu drepturi și îndatoriri egale și își aduc contribuția activă la tot ce se înfăptuiește în țara noastră.

De aceea, mulțumind organizațiilor pe care dumneavoastră le reprezentați și apreciind activitatea desfășurată de aceste organizații în acest an, doresc ca, în numele conducerii de partid și de stat, al meu personal, să exprim calde mulțumiri clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, oamenilor muncii — fără deosebire de naționalitate — tuturor acelora care au dat și dau viață politicii partidului și statului nostru.

Este de înțeles că, vorbind de toți oamenii muncii, ne referim și la contribuția pe care o aduc femeile, care reprezintă mai mult de jumătate din populația țării; în industria ușoară, femeile reprezintă 70—80 la sută, iar în învățămînt, de asemenea, femeile sînt într-un număr destul de mare. Din păcate, ele nu sînt în aceeași măsură și în muncile de conducere, dar sperăm că, pe baza celor discutate nu de mult la Secretariatul Comitetului Central și în urma măsurilor care vor fi adoptate, femeile își vor face mult mai mult simțită prezența decît pînă acum — și aceasta nu numai în muncă, ci și în ce privește participarea lor la conducerea întregii activități economico-sociale și a statului.

De asemenea, am cuprins în aceste aprecieri tineretul patriei

(Continuare în pag. a III-a)

Desen de VINCENȚIU GRIGORESCU

Urarea noastră pionierească: La Anul Nou, care vine, Tovarășului CEAUȘESCU Succese, sănătate și bine!

30 Decembrie. În această zi din prag de An Nou, pionieri și școlari din Capitală au venit, cu inimile pline de bucurie, să ureze, după datină, conducătorilor partidului și statului sănătate și fericire, să-și exprime — în vers de Plugușor — recunoștința fierbinte față de Partidul Comunist Român, pentru tot ceea ce a făcut și face, cu dragoste de părinte, ca toți copiii țării — români, maghiari, germani și de alte naționalități — să crească fericiți și să învețe laolaltă într-o strînsă frăție, pentru a deveni constructorii de mîine ai socialismului și comunismului.

În sunetul buhaielor, în pocnetul bicelor și în clinchetul vesel al clopoțeilor, alaiul micilor urători se oprește, la ora amiezii, în fața sediului Comitetului Central al partidului. Sînt peste 200 de băieți și fete, în frumoase costume populare ori în veșminte caracteristice obiceiurilor strămoșești. Au sosit cu tradiționalul plug — dar și cu un tractor, simbol al industrializării patriei — cu sorcove meșteșugit lucrate, cu crenguțe de brad, cu „steluțe" și alte „flori" de iarnă.

Tinerii colindători, cu obrajii îmbujorați de emoție, sînt întîmpinați cu dragoste și căldură de tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Florian Dănălache, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Dumitru Popa, Dumitru Popescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Ștefan Voitec, Iosif Banc, Petre Blajovici, Miron Constantinescu, Mihai Dalea, Miu Dobrescu, Mihai Ge-

(Continuare în pag. a III-a)

Felicitări comandantului suprem

Reprezentanții Forțelor Armate

Joi la amiază, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, comandantul suprem al forțelor noastre armate, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Vasile Patilineț, Ion Stănescu, a primit, la sediul Comitetului Central al Partidului Comunist Român, pe membrii conducerii Ministerului Forțelor Armate, comandanți de unități și mari unități, secretari ai consiliilor politice și comitetelor de partid din armată, veniți să transmită urări de Anul Nou tovarășului Nicolae Ceaușescu, celorlalți conducători de partid și de stat.

Luînd cuvîntul cu acest prilej, general de armată Ion Ioniță, ministrul forțelor armate, a spus:

Permiteți-mi, vă rog, să exprim, în numele celor de față, în numele întregului personal al armatei noastre populare, al meu personal, adînca emoție și marea bucurie de care sîntem

(Continuare în pag. a IV-a)

Reprezentanții Consiliului Securității Statului și M. A. I.

În cursul aceleiași zile, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraș, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeț, Ion Ioniță, Vasile Patilineț, a primit la sediul Comitetului Central al Partidului Comunist Român pe membrii conducerii Consiliului Securității Statului, Ministerului Afacerilor Interne și alte cadre de conducere din aceste instituții, care au transmis urări de Anul Nou tovarășului Nicolae Ceaușescu, celorlalți conducători de partid și de stat.

Luînd cuvîntul cu acest prilej, tovarășul Ion Stanescu, președintele Consiliului Securității Statului, a spus:

În aceste clipe, cînd întregul nostru popor, omagiind Republica, încheie cu mari succese primul an al cincinalului și scrutează cu optimism și increde-

(Continuare în pag. a IV-a)

ÎN PAGINA a 5-a

Anul doi al cincinalului începe mîine!

— Opt miniștri se adresează tineretului

Primirea de către președintele Consiliului de Stat a șefilor misiunilor diplomatice

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, Emil Bodnaraș și Manea Mănescu, vicepreședinți ai Consiliului de Stat, Ilie Verdeț, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, a primit joi la amiază, la palatul Consiliului de Stat, pe șefii misiunilor diplomatice acreditați în România, care au prezentat felicitări cu prilejul Anului Nou.

Au luat parte Constantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, precum și adjuncți ai ministrului afacerilor externe.

Au prezentat felicitări ambasadorii: Greciei — J. Ch. Cambiotis, Belgiei — Jan Adriaenssen, Finlandei — K. V. Mäkelä, R.P. Polone — J. Ocheduszko, R.P. Mongole — D. Bataa, Marii Britanii — D. S. Laskey, Franței — Pierre Pelen, R. P. Chineze — Cian Hai-fun, Israelului — R. Benshalom, R.S.F.

(Continuare în pag. a IV-a)

SEMNE BUNE, DE BELȘUG

De mîine pășim într-un an nou.

Lumea noastră de gînduri și sentimente este puternic dominată de acest moment sărbătoresc. Vom petrece revelionul în mijlocul familiilor noastre, al tovarășilor noștri de muncă, al prietenilor. Ne vom gîndi cu firească emoție la tot ceea ce am realizat în anul care se încheie, la succesele pe care le-am repurtat, la bucuriile pe care le-am trăit. Și, cu aceeași firească emoție, ne vom ura ca anul ce vine să fie și mai rodnic, succesele noastre să fie și mai numeroase, bucuriile noastre și mai mari.

Desigur, întotdeauna am întîmpinat Anul Nou cu spe-

„SCÎNTEIA TINERETULUI"

(Continuare în pag. a IV-a)

SE NAȘTE UN MUNTE

numit baraj. Va ține piept apăsării unui lac cu milioane de metri cubi. Calculul rezistenței, verificat de infinite ori, nu a uitat nici un coeficient, nici un detaliu, nici o posibilitate. Știința s-a pus chezașă pentru trăinicie. Numai ea ? Mai trebuie ca lucrătorul care curăță stînca la punctul de contact dintre opera naturii și opera omenească să-și pună inima chezașă că el, omul, a îndeplinit în mod exemplar ceea ce avea de făcut. Altfel...

Pe masa agronomului, iată, transpus în expresie grafică, defalcat în secțiuni bine delimitate și chibzuite zile și nopți de-a rîndul, se află principalul avut al gospodăriei obștești — trupul de pămînt arabil. Pentru fiecare hectar de pămînt în parte studiul și experiența științifică și-au spus cuvîntul. S-a ținut seama de chimia solului, de foamea și setea lui, de truda germinațiilor și de răgazul cuvenit pentru odihna tăcută a pămîntului. Toate planurile au în vedere o fertilitate calculată minuțios : este sigur că îngrășămintele, apa, soarele vor conlucra întru belșug. Cu o condiție, însă : miinile celor răspunzători pentru hectarul acela să nu doarmă. Altminteri, totul a fost zadarnic...

Stăpîn pe materie, profesorul își ține ora de curs. Din vîrful cretei strivite de tablă ninge alb, deșeuri fine ale procesului de transmitere de formule, date, cunoștințe către toți acești adolescenți cu ochi larg deschiși. Îl ascultă. Oare îl ascultă într-adevăr toți ? Nu cumva într-o pereche de ochi ori mai mulți se oglindesc cu totul alte imagini decît acelea evocate de dascăl ? Și dacă da, poate profesorul să se separe de educator, poate să ridice din umeri și să arunce senin semințele științei sale, senin în ciuda convingerii că o parte din ele cad pe piatră ? Doar în bănci nu se găsește nici o bucată de piatră, ci inteligențe și caractere diferite, uneori dificile, iar lui, omului de la tablă, o lege nescrisă îi cere să afle cheia fiecăruia. Dacă nu vrea să dea oameni-rebut...

Categoric, nicăieri în lumea nouă cunoscută și prin noi mai bine conturată nu vom întîlni nici un divorț între știință și conștiință fără grele consecințe pentru progresul scontat. Cum ar putea fi altfel ? Atît primul, cît și cel de al doilea termen sînt de o extraordinară complexitate în vremurile noastre. Includem în cei dintîi cunoașterea legilor obiective ce guvernează fenomenele, dar și capacitatea de a acționa practic conform acestor legi. Știința include organizarea științifică a societății, pretinde — consecventă cu sine însăși — folosirea unor mijloace tehnico-materiale de cel mai înalt randament, orientează întreaga energie și capacitate creatoare a oamenilor în direcția progresului neîntrerupt prin înnoiri succesive și ascendente. Dar toate prefacerile care au loc pentru oameni și se înfăptuiesc prin oameni acționează de asemenea în oameni. Ce fel de oameni, atunci ? Răspunsul definește net cealaltă aripă a progresului : conștiința.

Participanții conștienți la un proces în plină desfășurare — economic, social, politic, cultural — sînt singurii ce pot năzui să se afle mereu pe direcția principală a acestui proces, să se mențină în ritmul propriu acestui proces, să prevadă cursul evoluției ulterioare a acestui sinuos proces. Contemplarea rece, din afară, a lumii în fierbere nu te poate urni dintr-un punct mort. A fi conștient înseamnă deci a fi activ. Ceea ce echivalează, la rîndu-i, cu primenirea sistematică a spiritului. Cu examenul autocritic lucid și neîndulcit. Cu epurarea decisă a reziduurilor unei morale străine. În fine, cu ambiția superbă, romantică, „idealistă" dacă vreți, de a lăsa o dîră incandescentă pe bolta unică, dar a tuturor, sub care generațiile își lasă moștenire nevoia eternă de lumină, mereu mai multă lumină, simbol al cunoașterii.

CEI CE AU ÎNȚELES CEI DINTÎI

și mai profund decît oricine dialectica acestei relații sînt comuniștii. Partidul comuniștilor a descifrat pentru toți sensul problemei numărul 1 al acestui sfîrșit de veac : adaptarea ! adaptarea mereu mai rapidă și integrală a societății noastre la niște modificări definite, ele, mereu mai accelerate, deosebit de adînci, cu semnificație universală. Grație mecanizării, automatizării, cibernetizării s-au accelerat fantastic producerea de bunuri materiale, schimburile de obiecte utilizate în prezent, circulația informației tehnico-științifice, toate componente esențiale ale civilizației contemporane. Conștient de însemnătatea decisivă a dezvoltării bazei tehnico-materiale pentru făurirea societății socialiste, Partidul Comunist Român a acționat în această direcție, afirmîndu-și nedezmințita convingere că omul rămîne elementul fundamental al forțelor de producție. Toate planurile, toate inițiativele, toate mobilizările de energie lansate de partid sînt axate pe ideea că interacțiunea dintre nivelul de conștiință și dezvoltarea economică constituie o pîrghie de prim ordin pentru progresul rapid al României.

Nici nu poate fi altfel, arata partidul, într-o societate ai cărei oameni sînt în același timp producători și proprietari ai mijloacelor de producție. Promotori ai progresului tehnic și social, ei sînt cei ce, după ce au înlăturat definitiv exploatarea și orînduirea întemeiată pe exploatare, se întîlnesc, liberi, într-o familie puternică prin coeziunea idealurilor și intereselor, avînd în sine tot ce îi este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor propuse.

Știința întîlnește conștiința ca o dimensiune reflectată în unghi drept. Exemplul oferit de la puntea de comandă a societății noastre a fost și este cum nu se poate mai elocvent. Astfel, ansamblul de măsuri adoptat de Conferința Națională a P.C.R. din decembrie 1967 privind perfecționarea conducerii, organizării și planificării activității economice, aplicarea creatoare a învățăturii marxist-leniniste la condițiile țării noastre, a îmbinat știința conducerii dinamice a societății cu o răspundere majoră pentru efectul concret, urmărit pînă în detaliu la nivelul particular. Partidul a veghează ca fiecare mișcare de cîrmă să corespundă unei înnoiri substanțiale. Să trecem în revistă, succint, coordonatele. Îmbunătățirea structurii aparatului de conducere în toate organismele productive : lărgirea atributelor unităților economice : apropierea conducerii de producție : asigurarea participării celor mai buni specialiști la dirijarea activității economice : promovarea principiului conducerii colective : aplicarea consecventă a centralismului democratic : crearea unui cadru larg pentru valorificarea inițiativei oamenilor muncii, ca și pentru întărirea răspunderii tuturor unităților, tuturor cadrelor cu munci de răspundere, fiecărui membru al colectivului în parte. În rezumat așadar, un sistem economic acționat de un mecanism mai suplu, mai mobil și mai sensibil la nevoile vieții decît pînă atunci. Aportul de înaltă calificare tehnico-științifică și participarea nemijlocită, intensă, dominată de spirit creator a masei celor ce muncesc — altă ipostază pentru cele două aripi.

La examinarea retrospectivă nu pot fi îndeajuns subliniate consecvența și tenacitatea cu care, pas cu pas, hotărîre după hotărîre, lege după lege, evoluția țării noastre în acești cîțiva ani s-a încadrat în planul de modernizare rapidă a economiei, de fundamentare științifică a deciziilor care o afectează, de creștere a gradului ei de adaptabilitate la cerințele și schimbările producției și consumului. Să punem sub reflector anul 1971. El nu ne părăsește mai înainte de a fi dat existenței noastre productive și obștești cîteva instrumente de lucru de o înaltă eficiență, dintre care este suficient să amintim aici trei. Legea pentru organizarea și conducerea unităților socialiste de stat. Legea referitoare la normele promovării cadrelor în munci de răspundere. Legea privind perfecționarea pregătirii profesionale a salariaților din unitățile socialiste de stat.

SĂ CERCETĂM ACESTE LEGI.

[illegible] ... ca și pînă acum ... [illegible] ... la loc de [illegible]

Cît despre cea de a treia lege amintită aici, referitoare la îndatorirea primordială a tuturor lucrătorilor din unitățile socialiste de a ține pasul cu progresele intervenite în disciplina sau profesia respectivă printr-o reciclare periodică (în subsidiar prin policalificare sau recalificare unde și cînd este cazul) nimic nu atestă mai limpede determinarea unei întregi națiuni crescută în dragostea și în respectul cărții, de a fi exigentă cu sine, oricîte sforțări i-ar pretinde învățătura în condițiile accelerației contemporane.

Sînt numai trei exemple. În fiecare este presupus un raport dialectic, lesne sesizabil, între cunoaștere și conștiință. Să venim mai aproape... A este un simplu muncitor, poate un maistru anonim dintr-una din nenumăratele secții ale unui combinat gigantic : dar dacă A se simte în mod efectiv coproprietar al întreprinderii, el va veni în adunarea generală hotărît să-și exercite, ca și directorul, ca și inginerul șef, atribuțiile sale de gînditor, de creator, de participant la o meditație colectivă extrem de concretă și avînd ca țel optimizarea

ȘTEFAN IUREȘ

[illegible] de ei toți acolo în combinat. În [illegible] pe care îi știu celula a economiei naționale.

B, cadru tehnic deosebit de valoros prin capacitățile de organizator și alte însușiri cerute de progresul social al producției, ar fi îndreptățit să fie numit în fruntea unui întreg departament guvernamental. Foarte bine, va fi : cu o condiție. [illegible]

În sfîrșit, C, în urmă cu vreo patru-cinci ani un maestru [illegible] ... Partidul are încredere deopotrivă în toți, în [illegible] ... Partidul are o infinită încredere în vi-

talitatea societății socialiste, organic opusă lîncezelii, străină de automulțumire și vanitate, inamică necruțătoare a inerției. O Dunăre curată, iute, cu un uriaș potențial energetic, adună într-o singură matcă pîraiele vii, douăzeci de milioane la număr.

REGATUL CUNOAȘTERII

al cărui cetățeni rîvnim a fi este cîrmuit de o suverană : matematica. Augusta Sa prezență se face simțită în disciplinele de învățămînt și în aplicațiile din economie. Fără calculul probabilităților, fără algebra superioară, fără logica matematică, nici un „sesam, deschide-te" n-ar fi de folos în cercetările operaționale ; cibernetica economică servește cu devotament optimizării deciziei ; variantele nenumăratelor programe, strategii și operații presupuse de problemele majore ale unei întreprinderi pot fi experimentate în numai cîteva minute de funcționare a unui calculator care studiază (pe cît de fulgerător pe atît de aprofundat) relațiile și interdependența dintre oameni, mașini, bani, materiale, informații în cadrul unei restricții date de mediul ambiant al problemei. Atari elemente de metodologie matematică, obiect de studiu, cercetare și utilizare economică (citate, printre altele, într-un recent articol al tovarășului Mircea Malița) nu justifică desigur, pentru nimeni, transformarea calculatorului printr-un fetiș. Evaluarea critică a combinațiilor alternative de soluții rămîne apanajul omului, alcătuitorul programului de lucru pentru slujitorul cibernetic și beneficiar integral al travaliului executat de acești slujitori. Bineînțeles, utilarea ministerelor, centralelor industriale, marilor unități productive cu mijloace perfecționate de analiză statistică și calcul ne apare ca unul dintre elementele cele mai reprezentative pentru baza materială tehnico-științifică a progresului în România, dar sensul complet al acestei dotări nu ne devine evident decît în contextul educației socialiste, însușită la toate nivelurile, de către toți cei chemați să folosească tehnica nouă și ultimele cuceriri științifice.

SUB SEMNUL ACESTEI FUZIUNI

definitive stă înființarea, în 1971, a Academiei de Științe Sociale și Politice, menită unui rol dintre cele mai însemnate în întreaga activitate ideologică și educativă. Sub același semn se situează consfătuirile de lucru ale secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu cadrele de bază din cele mai variate sectoare de activitate — de la centralele industriale pînă la Uniunea Arhitecților, de la Întreprinderile Agricole de Stat pînă la Consiliul Național al Radioteleviziunii, de la lucrătorii din Transporturi și Construcții pînă la cei din Cinematografie. Numitor comun : convingerea neabătută că socialismul, comunismul, ca rezultat al creației istorice conștiente a maselor, beneficiază de fluxul continuu de idei și experiență al acestora. Fluxul trebuie captat, cunoscut bine, folosit în toate resursele originalității și bogăției sale, întrucît prin el poporul exprimă înțelegerea legilor obiective, a necesității istorice, prin el acționează în spiritul acestor legi și acestor necesități, făurindu-și conștint destinul.

Zecile de prilejuri — din fiecare an — căutate și găsite de secretarul general al partidului pentru a veni la izvoarele vii, proaspete, ale acestui flux perpetuu, sînt edificatoare nu numai pentru stilul de muncă al unui om investit cu cele mai înalte răspunderi, ci și pentru modul de a gîndi și acționa al partidului în întregul său : nevoia de cunoaștere nemijlocită, dialogul cu realitatea în desfășurarea dinamică, motivarea fiecărei decizii prin studiul vieții care o reclamă.

CONSTRUIM

SÎNTEM CU TOȚII, TINERI ȘI VÎRSTNICI, ANGAJAȚI ÎN MAREA BĂTĂLIE A VIITORULUI. A UNUI VIITOR LUMINOS, A COMUNISMULUI PE PĂMÎNTUL ROMÂNIEI. VICTORIA REPREZINTĂ PENTRU NOI O CERTITUDINE. FIINDCĂ, SUB CONDUCEREA PARTIDULUI, NOI CONSTRUIM CONSTRUINDU-NE, INSTRUMENTELE NOASTRE DE LUCRU SÎNT ȘTIINȚA ȘI CONȘTIINȚA

Cu prima imagine dată în proiecție acum 365 de zile, anul, cel dintîi între frații deceniului 8 și cap de serie în cincinal, a rulat într-un tempo alert miliarde și miliarde de fotograme semnificative alcătuind, împreună, filmul muncii și împlinirilor noastre. De mîine el devine istoria. De mîine el își va ocupa locul, rezervat exclusiv, într-o arhivă unde niciodată nu pătrunde vreun fir de praf și nici un păianjen nu-și țese pînza. Rămas în memoria colectivă pentru multele citorii pe care, de-a lungul și de-a latul țării, le-a marcat, 1971 are în plus, pentru dreptul său la neuitare, un argument excepțional. El ne-a făcut evident, mai mult decît oricare dintre înaintașii săi, cît de armonios egale se cer a fi cele două aripi ale zborului spre înălțimile la care aspirăm :

FOTOcronica '71

● 4 ianuarie, prima zi de lucru a anului, prima vizită de lucru a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului. Debut semnificativ pentru viața politică din primul an al cincinalului. Întreprinderilor din municipiul și județul Brașov, vizitate în primele zile ale lui ianuarie le-au urmat cele din Sibiu, Prahova, București, din numeroase alte județe ale țării, întreg anul 1971 desfășurîndu-se sub semnul dialogului permanent dintre partid și mase, dintre conducătorul partidului și statului și popor.

CONSTRUINDU-NE !

ASTĂZI SMULGEM ULTIMA FILĂ

din calendarul lui 1971. Este cazul să subliniem pricina pentru care nici un gest sufletesc n-ar putea anula de acum înainte, într-un fel analog, urma acestui an.

De la sfîrșitul lunii iulie și pînă la începutul lunii noiembrie, în dezbateri democratice la care au fost prezenți 2,5 milioane de oameni, 500 000 de vorbitori și-au înmănunchiat convingerile, observațiile, sugestiile și propunerile. Ele au fost impulsionate de apariția unui document de partid și au premers, nu doar cronologic, ci ca substanță, plenarei C.C., ambele evenimente cuprinzînd programul P.C.R. pentru îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului general al cunoașterii și educației socialiste a maselor, pentru așezarea relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor eticii și echității socialiste și comuniste.

Cuvintele din locuțiunea „fără precedent" [...]lizate cam prea generos în publicistică, [...] să atenueze caracterul de excepție al ace[...] multilateral examen de conștiință și atotcuprinzătoare radiografie spirituală. A fost inițiativa partidului. O unanimitate impresionantă a îmbrățișat inițiativa. N-a fost o simplă campanie ideologică, fiindcă o campanie este doar o [...] taie de gong într-un moment oportun și, or[...] de tare răsună inițial ecoul ei, se stinge pi[...]zîndu-se în cercuri tot mai vagi. Dimpotrivă, marea școală a dezbaterii din acest an ma[...]chează de-abia un început într-o operă de pr[...]porții istorice. Numele ei este autoperfecționar[ea]. O carte de 500 de pagini îi sintetizează ide[ile] darea de seamă a Lucrărilor Plenarei Comitetului Central din 3—5 noiembrie 1971.

Desigur, și de aici înainte se va munci mult cu pasiune la electrificare, mari investiții de bani și energie vor fi în continuare alocate pentru ca puternice turbine generatoare să transforme apele înspumate în kilowați. Dar nu va fi îngăduit ca o mai slabă atenție, o ardoare să fie acordată luminării cugetelor omenești. Pentru cunoașterea științifică a lumii, pentru răspîndirea democratică a filozofiei, pentru fundamentarea acțiunilor de zi cu zi pe un adevăr obiectiv, nici o strădanie nu va fi precupețită.

Va crește și mai departe, chiar în proporții și ritmuri intensificate, nivelul de trai, nivelul de instruire a tuturor cetățenilor. După 1980—85 întregul tineret va fi practic cuprins în învățămîntul liceal. Dar nu i se va da diploma individualismului. Sub presiunea unei opinii de masă atotputernică vor trebui să diminueze și, finalmente, să dispară fenomenele de dispreț cinic pentru sîrguință, conștiinciozitate, bun simț. Faptul că 999 de tineri muncesc și, muncind, devin Oameni nu ne va face să uităm că al 1 000-lea mai e purtătorul chiverniselii fără efort, ca ne infestează aerul civic cu parazitism social, cu carierism, cu favoritism, cu minciună.

Societatea, ca și pînă acum, se va preocupa de justa repartiție a forțelor de producție pe suprafața patriei, va distribui tot mai rațional investițiile, se va îngriji de sistematizarea tot mai adecvată a vieții orașului și satului. Dar societatea va ști să găsească mai mult timp, pricepere mai multă, mijloace mai fine decît pînă acum pentru a răspîndi și statornici, în configurația sufletească a tinerei generații, imagini purtătoare de idei înalte, de sentimente autentice. O vor ajuta imaginile literare și artistice ale celor mai importanți creatori, împreună cu alți pivoți exemplari ai unei etici exemplare.

Tot astfel, neîndoielnic, la fel de prudent ca azi vor căuta disciplinele prospective să ia pulsul viitorului, să dezvolte capacitatea predictivă a teoriilor riguros științifice, să fundamenteze pe cifre și analize planurile de perspectivă economică, socială, culturală. Dar toate acestea nu vor contrazice impulsul tot mai viu dat tinereții de a visa cu înflăcărare la ziua de mîine, de a lupta pătimaș pentru acel „cu un ceas mai devreme", de a dărui cu generozitate cauzei fericirii tuturor o viață devenită — tocmai prin acest dar — nespus de bogată !

DOUĂ CÎTE DOUĂ,

așa a văzut fiuturînd cele două aripi în bătaie simultană și Congresul al IX-lea al Uniunii Tineretului Comunist, alt eveniment politic de seamă consumat în anul încheiat astăzi. Cerul — ecran al acestui zbor nu e întotdeauna senin. Ar fi cu neputință. Conflicte, nepotriviri, ispite ale renunțării, tentația rutinei și spiritului funcționăresc, cîte o dată alte neajunsuri vin să-l întunece. Dar conștința de sine a poporului nostru este în stare să mături acești nori. Sînt vremelnici. Cu ceea ce știm despre lume, cu ceea ce am aflat despre noi, putem merge înainte. Am învățat cum să supunem materia voinței noastre. Nu ne temem să înfigem vîrful de suliță în propria noastră delăsare. Construim construindu-ne ! Putem elibera stop-cadrul 1971 și, reluînd filmul căruia împreună îi sîntem și autori, și regizori, și interpreți, să pornim mai departe spre adîncul albastru al timpului.

FOTOcronica '71

● Organizația județeană Prahova a U.T.C. cucerește pentru a cincea oară consecutiv „Drapelul de fruntaș" pentru rezultatele deosebite obținute în munca voluntar-patriotică.

● Tradiționalul concurs care desemnează pe cel mai bun tînăr mecanizator al anului 1971. „Tractorul de aur" la care s-au înregistrat 60.000 de competitori intră în posesia lui Vasile Radu, tractorist de la S.M.A. Măgura Buzău.

● Au început, în prezența tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, lucrările Consfătuirii consacrate comerțului exterior : România exportă produse industriale cunoscute de 110 țări din lume.

● Are loc premiera filmului „Mihai Viteazul" (regia Sergiu Nicolaescu, scenariu Titus Popovici), succes deosebit al studioului de filme „București".

● Apare primul număr din noua serie a revistei de cultură, social-politică pentru tineret : „TÎNĂRUL LENINIST".

● Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU se întîlnește cu oamenii de artă și cultură într-o consfătuire de lucru ce reflectă grija deosebită pe care partidul și guvernul o acordă dezvoltării vieții spirituale a poporului nostru, îmbogățirii patrimoniului nostru de valori culturale.

1971 — ANUL ÎN CARE A AVUT LOC CEL DE-AL IX-LEA CONGRES AL U.T.C.

● La 18 februarie, într-o atmosferă de puternic entuziasm se deschide CONGRESUL AL IX-lea AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST. Peste 2.900 de tineri reprezentanți ai întregului tineret al României s-au regăsit în forumul suprem al organizației lor, în prezența conducătorilor de partid și de stat. „Sarcina fundamentală a utecistilor — participarea angajată, nemijlocită la întreaga viață economică, socială și politică" este angajamentul de onoare al U.T.C.-ului în fața secretarului general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

TRADIȚIONALELE URĂRI DE AN NOU, ADRESATE TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, CELORLALȚI CONDUCĂTORI DE PARTID ȘI DE STAT

Cuvîntul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

...stre, care, în diferite sectoa... de activitate, aduce o con... ție valoroasă la tot ceea ce ...ăptuim ; l-am cuprins, de a...menea, pe tinerii care, pe ...ăncile școlii, se străduiesc să-și însușească știința și cultura cea mai avansată pentru a putea, mîine, la locurile lor de muncă, să aplice cuceririle științei, în vederea progresului rapid al patriei socialiste.

N-aș putea să nu mă refer la ...ărzile patriotice, la unitățile ...e pregătire militară ale tineretului. Pînă la urmă, ele simbolizează ceea ce a caracterizat întotdeauna viața poporului român, nevoit să trăiască timp de sute de ani sub jugul străin și care, muncind, s-a pregătit în același timp pentru ...-și cuceri independența. Tocmai datorită acestui lucru, poporul nostru — și cînd spun poporul nostru, cuprind pe toți oamenii muncii de pe teritoriul patriei — a putut obține victoriile în lupta pentru eliberare națională și socială. De aceea, și în condițiile socialismului — atîta vreme cît în lume există încă imperialism — noi, preocupîndu-ne de dezvoltarea economico-socială a patriei, ne îngrijim, totodată, de a ne pregăti permanent pentru apărarea cuceririlor noastre revoluționare, a independenței patriei, colaborînd cu țările socialiste, cu prietenii noștri din Tratatul de la Varșovia, cu toți ceilalți prieteni ai noștri în lupta pentru socialism și comunism.

După cum vedeți, activitatea noastră este multilaterală și ea devine tot mai complexă ; nici o latură a acestei activități nu poate fi neglijată, deoarece aceasta ar aduce daune mersului nostru înainte. De aceea, și în viitor va trebui să ne înzecim eforturile în vederea înfăptuirii politicii partidului, a programului elaborat de Congresul al X-lea privind făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră. Să facem în așa fel încît fiecare sector de activitate să fie prezent în marea operă de construcție socialistă, să servească cauzei socialismului, intereselor generale ale poporului nostru.

Nu o dată am vorbit de prețuirea pe care partidul nostru o acordă intelectualității, creației literar-artistice. Făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate este indisolubil legată de dezvoltarea științei și culturii românești ; fără aceasta nu putem vorbi de progresul omenirii, în general, de realizarea programului nostru elaborat de Congresul al X-lea al partidului. Apreciem munca pe care o desfășoară acest detașament important, legat de clasa muncitoare, de țărănime. Pînă la urmă, toți fac parte din aceste două clase de bază ale societății românești — și numai în măsura în care vom ști să întărim și mai puternic această unitate între muncitori, țărani și intelectuali — ca fii ai muncitorilor și țăranilor — vom consolida trainic unitatea societății noastre socialiste, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, vom asigura victoria socialismului și comunismului în România.

Iată de ce, la acest sfîrșit de an și la începutul Anului Nou — care, după cum știți, va cere eforturi serioase din partea noastră, a tuturor — dorese să vă urez dumneavoastră și organizațiilor dumneavoastră, succese tot mai mari în activitatea viitoare, să adresez clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, urări de noi succese în munca minunată și uriașă pe care o desfășoară în vederea edificării socialismului în patria noastră.

Vă urez dumneavoastră, întregului nostru popor, un an nou, fericit, viață lungă, multă sănătate și fericire !

Gîndul de fiecare zi al oamenilor muncii

(Urmare din pag. 1)

...menii muncii din patria ...tră, muncind cu abnegație și ...n sub conducerea Partidu...i Comunist Român, au obținut acest an rezultate remarcabi...în dezvoltarea industriei, agri...turii, în ridicarea nivelului de ... Toate aceste rezultate se ...esc, în primul rînd, juste...diției P.C.R., fermității cu ...partidul nostru, Comitetul ...anui, în frunte cu secre...teral al partidului nos... ...e poporul pe drumul ... socialismului și co... ...n. Sindicatele din țara ...r-au adus o contribuție ... aceste rezultate. Ele au ... să aplice în viață hotărîrile partidului cu privire la rolul și sarcinile sindicatelor în etapa actuală a construcției socialismului în patria noastră.

Cu prilejul Noului An, sindicatele se angajează în fața Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat, a guvernului, că vor face totul pentru a aduce o contribuție și mai mare la înfăptuirea planului de stat pe anul 1972, pentru înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru, pentru înfăptuirea programului de educație socialistă a oamenilor muncii de la orașe și sate.

Clasa muncitoare, oamenii muncii organizați în sindicat sînt mai puternic uniți ca întotdeauna în jurul partidului nostru, al Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Permiteți-mi, dragi tovarăși, ca o dată cu asigurările noastre să vă urez din toată inima La mulți ani ! și să conduceți poporul nostru cu succes pe drumul luminos al socialismului și comunismului.

Luînd cuvîntul, în numele Uniunii Tineretului Comunist, tovarășul **GHEORGHE STOICA**, secretar al C.C. al U.T.C., a spus : Folosim acest plăcut prilej al întîlnirii cu dumneavoastră, la sfîrșitul unui an rodnic de înfăptuiri în toate domeniile de activitate, pentru a exprima profunda noastră gratitudine pentru grija deosebită pe care o manifestați în mod constant față de tînăra generație, față de organizația sa revoluționară.

Anul 1971 s-a înscris ca o etapă de o mare însemnătate în procesul de înfăptuire a programului elaborat de Congresul al X-lea al partidului, pentru dezvoltarea multilaterală a patriei, obiectiv căruia tineretul nostru, organizațiile U.T.C. i se consacră cu pasiune, dăruire și înalt spirit de responsabilitate socială. În prezent U.T.C. desfășoară o intensă activitate în vederea realizării programului partidului inițiat de dumneavoastră, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru îmbunătățirea și perfecționarea activității politico-ideologice, program care pentru toate organizațiile U.T.C. constituie fundamentul întregii munci de educație în spirit comunist, revoluționar a tineretului.

Folosim și acest prilej pentru a vă adresa din toată inima sincere și călduroase mulțumiri pentru întîlnirile avute cu conducerea U.T.C., pentru orientarea și indicațiile prețioase pe care ni le-ați dat în vederea îmbunătățirii întregii noastre activități. Vă asigurăm că vom acționa cu hotărîre pentru a transpune în fapte indicațiile de mare valoare pe care ni le-ați dat, pentru ca întregul tineret, profund atașat partidului și țării, să-și aducă o contribuție sporită la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate.

Este pentru noi o mare cinste și plăcere să adresăm conducerii partidului, dumneavoastră personal, tovarășe Nicolae Ceaușescu, tradiționala urare „La mulți ani !".

Vă dorim din toată inima, iubite tovarășe Ceaușescu, multă sănătate, viață îndelungată, spre binele partidului și poporului, al tinerei noastre generații.

În continuare a luat cuvîntul tovarășa **SUZANA GÁDEA**, președinta Consiliului Național al Femeilor, care, vorbind în numele Comitetului Executiv al Consiliului, al milioanelor de femei din țara noastră a spus : Vă rog să-mi permiteți, mult stimate tovarășe secretar general, să vă adresez cele mai calde felicitări și urări de sănătate, viață lungă, fericire și noi mărețe realizări în munca neobosită pe care o desfășurați zi de zi, pentru progresul continuu al patriei noastre, pentru fericirea și bunăstarea poporului român, pentru apărarea păcii în lume.

Femeile din țara noastră nutresc sentimente de profundă recunoștință față de Partidul Comunist Român — față de dumneavoastră, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru grija pe care o purtați îmbunătățirii continue a condițiilor de muncă și de viață, pentru prezentul și viitorul fericit al copiilor.

Vă mulțumim din inimă pentru îndrumările pe care le dați în permanență în vederea afirmării tot mai depline a femeilor în viața economică, politică și social-culturală a țării. Vă asigurăm că femeile răspund chemării partidului printr-o participare tot mai activă, împreună cu întregul nostru popor, la înfăptuirea obiectivelor importante stabilite de partid în vederea construirii societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră. Vă dorim un An Nou fericit și la mulți ani !

Vorbind în numele oamenilor de știință, acad. **MIRON NICOLESCU**, președintele Academiei Republicii Socialiste România, a spus :

Cred că sînt în asentimentul colegilor mei de universitate, și al celor de la Academie, exprimînd aici un sentiment de recunoștință membrilor Comitetului Executiv în frunte cu dumneavoastră, stimate tovarășe secretar general. Pentru omul de pe stradă, din orice țară din lume, numele dumneavoastră, tovarășe Nicolae Ceaușescu, se identifică cu numele patriei noastre socialiste și, reciproc, de cîte ori am pomenit în călătoriile mele că sînt român, oricine cu care am stat de vorbă, din orice clasă, îmi răspundea : „Da, România, Ceaușescu". Ați reușit să faceți cunoscută țara noastră în toate colțurile lumii, ceea ce n-au reușit să facă în aceeași măsură și cu aceeași strălucire nici oamenii de știință, nici oamenii de cultură. Este pentru noi, unul din învățămintele pe care avem datoria să le tragem, o morală pe care avem a o trage pentru a ne statornici direcții de muncă pentru viitor. Dar și în interiorul țării noastre dumneavoastră reprezentați tot ce este mai bun în cei 20 de milioane de locuitori ai țării noastre. Dumneavoastră sînteți sinteza celor 20 de milioane de cetățeni ai țării noastre. De aceea, prezentînd încă o dată gîndurile tuturor colegilor mei îmi permit să vă urez sănătate, viață lungă, putere de muncă să ne duceți la străluciri și mai mari în viitor, pentru desăvîrșirea construcției societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră. Să ne trăiți !

Tovarășul **DUMITRU POPESCU**, președintele Consiliului Culturii și Educației Socialiste, a adus cuvîntul oamenilor de cultură și artă.

Aș vrea, mult stimate tovarășe secretar general, a spus vorbitorul, să exprim emoția pe care o încearcă oamenii de cultură și artă care au fost invitați la această foarte semnificativă întîlnire cu dumneavoastră și conducerea de partid și de stat. Este foarte semnificativă pentru că ea exprimă o anumită căldură a relațiilor conducerii partidului cu toate categoriile de oameni ai muncii, inclusiv cu intelectualitatea, o anumită manieră de a lucra în conducerea de partid și de stat, de strînsă apropiere, de solicitudine, de înțelegere, și care, la acest sfîrșit de an — un an extrem de bogat, de clocotitor, de rodnic — capătă pentru intelectualitatea noastră o semnificație în plus.

Într-adevăr, tovarășe secretar general, a fost un an memorabil pentru cultura noastră românească, a fost un an în care viața noastră spirituală a fost profund frămîntată, agitată de inestimabila valoare a documentelor de partid și în primul rînd a documentului pe care dumneavoastră l-ați expus întregului popor, în legătură cu necesitatea dezvoltării conștiinței, cu înfăptuirea idealurilor supreme ale socialismului și comunismului, crearea echității între oameni.

Vreau să vă asigur că nobilele idei ale acestor documente, nobilele idei ale expunerii pe care ați prezentat-o au căzut ca o sămînță bună în conștiința creatorilor de artă din țara noastră, iar dacă, așa cum se întîmplă în artă, ea n-a putut să dea roade imediat, vă asigurăm că aceste roade nu se vor lăsa așteptate. În anul în care vom păși peste cîteva zile vom putea să înregistrăm efectele puternice ale acestui apel profund mobilizator care a fost adresat intelectualității noastre și la care întreaga intelectualitate și-a dat adeziunea cu tot entuziasmul, cu toată voința de a crea o cultură socialistă pe măsura valorii poporului nostru, a geniului său creator, pe măsura aspirațiilor sale și a necesităților sale.

Vreau să vă asigur, tovarășe secretar general și stimați tovarăși, că intelectualitatea noastră este strîns legată de Partidul Comunist Român, este strîns legată de conducerea partidului comunist, prețuiește și iubește din adîncul inimii pe conducătorii statului și pe dumneavoastră personal, tovarășe Nicolae Ceaușescu ; oamenii de cultură și artă vă simt apropiat preocupărilor lor, destinului artelor din România ; ei văd în dumneavoastră un prieten apropiat al creatorilor de artă și în numele lor aș vrea să vă urez la acest început de an nou viață lungă fericită în conducerea partidului și statului român pentru a ajuta în continuare ca pe această străveche vatră a României să înflorească în continuare cultura poporului român.

În numele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară, tovarășul **JOZEF MELIUSZ**, vicepreședinte al Consiliului, a spus : Mult stimate tovarășe Ceaușescu, de la om la om, de la suflet la suflet, de la comunist la comunist, în numele Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară vă aduc salutul și bunele urări pentru anul care urmează, în spiritul luminos al cuvîntării dumneavoastră rostite la Plenara din martie a Consiliului oamenilor muncii de naționalitate maghiară.

Nici nu pot, nici nu vreau să lungesc, nici nu este nevoie — ne cunoașteți inima, dumneavoastră știți că în România au fost, sînt și vor fi comuniști, mase mari ale populației care vorbește limba maghiară în țara aceasta. Noi ne socotim o chezășie a integrității acestei țări, noi sîntem conștienți de responsabilitatea noastră istorică în această țară. Ca scriitori maghiari, cînd simțim o profundă răspundere pentru limba noastră maternă, pentru cultura noastră națională, această răspundere o simțim în sensul conviețuirii, coexistenței, de a fi legați cu trup, cu suflet, cu mintea, cu frații noștri români. Nu putem să cerem mai mult decît să aveți încredere în literatura de limbă maghiară, în scriitorii care o făuresc. Să aveți încrede-

(Continuare în pag. a IV-a)

PLUGUȘORUL PIONIERILOR

(Urmare din pag. 1)

re, Ion Ioniță, Vasile Petilineț, Ion Stănescu, precum și Mircea Maliița, ministrul învățămîntului, și Virgiliu Radulian, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

Mesagerii celor mai tinere vlăstare ale țării își încep urarea, simplă și emoționantă ;

Aho, aho, iubiți conducători,
Au venit pionierii cu cravate roșii și flori,
Au venit plini de cîntece, de bucurie și vise
Prin porțile viitorului larg deschise
Și au venit cu inima plină de dor și iubire
Ca să vă ureze sănătate, mulți ani, fericire.
Ne-au trimis cu plugușorul nostru pe roate
Un milion și șase sute de mii de roșii cravate,
Un milion și șase sute de mii de inimi ce bat —
Pentru partidul nostru minunat,
Pentru patria noastră aleasă
Pe care-o dorim mai bogată și mai frumoasă.
În mînă cu un trandafir înflorit
Și tocmai potrivit la sorcovit,
Din toate ungherele patriei noi am venit. —
Am venit cu baladele, cu doina străbună și slova —
Pe-o locomotivă electrică, Diesel, de la Craiova,
Am pornit pe drum lung, dar fără istov,
Unii pe camioane Bucegi,
Alții pe tractoarele de la Brașov,
Am venit cu desaga plină de cimilituri și povești
Într-o mașină Dacia, de la Colibași, de lîngă Pitești,
Și-am venit pe Dunăre-n sus avîntați
Pe un cargou falnic fabricat la Galați.

În versurile înaripate ale plugușorului, tinerii urători dau glas aspirațiilor, crezului lor de azi și de mîine :

Dar noi venim din bănci, de la școală
Unde, oameni să fim, învățăm cu migală.
Noi venim din școlile noi, luminoase, mărețe,
Din tinerețea fără bătrînețe.
Și venim din gloriosul prezent
Din freamătul crezului socialist, incandescent
Noi pornim spre cel mai frumos viitor,
Spre comunismul de aur, de lumină al tuturor,
Spre care toate porțile ni se deschid —
Căci noi, pionierii, gîndim în spirit de partid.

Mai mulți copii se aproprie de conducatorii de partid și de stat, adresîndu-le urarea :

În calendarul anului acesta vestit
Partidul o jumătate de veac a-mplinit
O jumătate de veac de luptă și de victorii
Cu rădăcinile adînc înfipte-n istorii,
Cu tulpina în prezentul clocotitor
Și cu ramurile larg întinse în viitor.
Stejar semisecular
Și stejar darului nemuririi
Partidului bunăstării, al păcii și-al fericirii.
Inima noastră cunoaște,
Inima noastră ne spune
Ca partidul avea și-un copil de vîrsta noastră, dirz și avîntat
Ce carcera Doftanei a-nfruntat,
Cu dor de-azur și vise îndrăzneț.
Fostul copil conduce astăzi România
El care într-o primăvară-n Cireșar
Ne-a dat Palatul pionierilor în dar
El care vine în mijlocul nostru
Și ne cunoaște și ne știe rostul
Și intră cu tovarășii din școala în școală
La Conferința noastră Națională
Ne-a spus vorbe bune, ne-a dat staturi de preț.
Să-i urăm sănătate și bucurie, băieți !
Sorcovim la Comitetul Central în pridvor
De unde drumurile duc spre viitor, —
Sorcovim la Comitetul Central în prag
Unde stă tovarășul Ceaușescu drept ca un steag
Și de cinstit ce este
Toată omenirea i-a aflat de veste,
Prin lume, în toate părțile,
I se povestește viața, i se traduc cărțile
Că e activ și înțelept ca străbunii
Și vrea pace și ureptate la toate notarele lumii
Pe strămoșescul patriei tărîm,
Pe unde apa trece dar pietrele rămîn
Vrem să muncim pentru poporul român.
Pe unde curge Dunărea și se-nalță Carpații
Romani, maghiari, germani și alte uații
Uniți în muncă ne simțim ca frații
Încă de pe băncile școlii, din primele clase
Sîntem tovarăși de gînduri și vise frumoase.
Vrem ca-n bogata noastră Românie
S-ajungem comuniști de omenie
Cinstiți și drepți și harnici în viață
Așa precum partidul drag ne-nvață.
Noi, Feți-Frumoșii zilelor de mîine
Ce vor da patrici oțel și pîine
Și-o mare bogăție de sentimente și idei
Și tot ce au mai minunat în ei.
Dar pentru ca toate astea să prindă viață și căldură
Noi încă de pe-acum ne întrecem la învățătură
La matematici, la poezie și agricultură
Știm că e greu, iubiți conducători,
Către victorii drumul nu e presărat cu flori
Dar poporul de la Dunăre și de la Carpați
Știe că are în frunte bărbați minunați, luminați.
În marile campanii și-n bătălii
Să vă bizuiți și pe noi, pe copii.
Numai să fim luați în seama fiecare
Și vom arăta și noi de ce sîntem în stare.
Și noi putem schimba fața țării, muncind cu putere
În largul cîmpiilor, pe șantiere
Pe unde trecem noi, peste zăpezile firii
Înfloresc macii, bujorii și trandafirii
Flori de purpură sub calmul zării noastre
Și alte flori roșii și galbene și-albastre.
Pe care le culegem să le punem în glastră
Tovarășului Nicolae Ceaușescu, la fereastră
Iar alături de flori vom mai pune
Buchete mari de note bune,
Deci să-i urăm din nou
De Anul Nou
Ca unui comunist al Muncii Socialiste Erou
Românul are-n pieptu-i șapte vieți
Iar dacă e comunist și e vrednic la fapte
Mai are încă șaptezeci și șapte
Deci să sune urarea prin munți, prin cîmpii și prin văi !
Și urarea aceasta fierbinte
Noi o facem partidului părinte
Eroicei clase muncitoare
Din uzine, șantiere și de pe ogoare
Tot poporul întru mulți ani trăiască !
Minerii de pe Jiu
Cooperatorii din cîmpii
Metalurgii de la Hunedoara, Reșița și Galați
Și oierii și tăietorii din Carpați,
Meșterii care fabrică mașini și unelte
Și pescarii mirificei Delte,
Învățătorii, profesorii, toți oamenii de cultură,
Pictorii, cineaștii, creatorii de literatură,
Ostașii care păzesc Republica cu arma pe umăr,
Cu inima și sufletul tînăr,
Matrozii care sub pavilion românesc
Pe mările și oceanele lumii călătoresc
Tuturor, fericirea, sănătatea și bucuria
Din partea pionierilor din România.
Inima noastră ar vrea să spună încă multe
Și-ar vrea ca toată Republica să o asculte,
Lîngă dumneavoastră lumină lîngă lumină
În România Socialistă de pace și cîntece plină.
Dar vă rugăm să știți că pornim mai departe peste omături
Cu căldura inimii dumneavoastră alături
Ne ducem pe la toți oamenii cu uratul
Cu sorcovitul și semănatul
Și vă rugăm să transmiteți țării întregi
După strămoșești datini și legi
Urarea noastră limpede, pionierească :
Să trăiască, să-ntinerească și ca toate livezile să-nflorească,
Iubiți conducători, rămînești cu sănătate, cu bine
La Anul Nou care vine,
Vom veni și noi încă o dată
Cu aceeași urare cinstită, fierbinte, curată —
Cu buchete de flori și cravate roșii cu tricolori.

Un grup de colindători se îndreaptă spre tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători și îi sorcovesc.

Solii copiilor de pe întreg pămîntul românesc își reafirmă, în aceste clipe sărbătorești, ale tradiționalelor urări de Anul Nou, hotărîrea de a răspunde, prin strădania de zi cu zi, marii griji pe care partidul clasei muncitoare, întregul popor le-o acordă, de a se dedica cu toată ființa învățăturii, de a continua, cu demnitate și dîrzenie revoluționară, lupta generoasă și nobilă a partidului, de a-și îndeplini cu cinste îndatoririle față de societate, față de prezentul și viitorul României socialiste.

Adresîndu-se pionierilor și școlarilor, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU le mulțumește, în cuvinte calde, pentru urările adresate partidului și conducătorilor săi, poporului și patriei socialiste.

Doresc să vă mulțumesc, în numele conducerii noastre de partid și de stat, pentru urarea ce ne-ați adresat-o nouă, partidului, poporului. Urarea voastră, a micilor cetățeni ai României socialiste, viitorii constructori de mîine ai comunismului, izvorăște din inimile celor care s-au născut și crescut pe pămîntul înfloritor al României socialiste.

Încheiem un an în care voi, pionierii, copiii patriei noastre, ați avut parte de multe satisfacții. Alături de realizările mărețe ale muncitorilor, țăranilor, intelectualilor și voi ați adus contribuția voastră — pentru a face România tot mai bogată, tot mai frumoasă, pentru a face mai fericita viața fiecărui cetățean al patriei.

Măsurile luate de partid în acest an pentru sporirea simțitoare a alocațiilor pentru copii s-au răsfrînt pînă la urmă în viața fiecăruia dintre voi, a fiecărei familii, a părinților voștri. Este o dovadă concretă a faptului că tot ceea ce înfăptuim și vom înfăptui este închinat omului, fericirii și bunăstării întregului nostru popor. Voi creșteți în asemenea condiții încît vă puteți bucura de tot ceea ce se înfăptuiește în patria noastră. Tot ceea ce ne propunem să realizăm în anul care vine și în următorii ani ai cincinalului va face ca viața voastră, împreună cu a întregului nostru popor, să devină tot mai frumoasă, tot mai fericită.

Au fost luate măsuri pentru ca învățămîntul, școala să servească mai bine scopurilor făuririi omului de mîine, constructor al comunismului. Am avut deosebita satisfacție să constat în școlile pe care le-am vizitat că toți elevii, pionierii, își îndeplinesc în mod minunat îndatoririle lor și, în primul rînd, se străduiesc să învețe și îar să învețe, pregătindu-se pentru muncă, pentru viață, spre a fi demni făuritori ai socialismului și comunismului.

Iată de ce, felicitîndu-vă pe voi, pe toți pionierii, pe toți copiii patriei noastre pentru felul în care voi învățați și învață toți copiii țării, pentru strădunița voastră de a vă ajuta părinții, de a contribui prin muncă în diferite sectoare de activitate, pentru a face viața mai frumoasă, vă doresc, totodată, succese tot mai mari la învățătură ! Să obțineți numai și numai note cît mai bune, să vă însușiți și o meserie din multiplele profesii care sînt baza dezvoltării societății omenești, deci și a societății noastre socialiste ! Să deveniți cît mai pricepuți în toate domeniile de activitate !

Multă fericire și multă sănătate !

Și, adresîndu-vă aceste urări, doresc totodată, să urez familiilor voastre, părinților voștri, multă fericire, multă sănătate cu prilejul Anului Nou. Și anul viitor să îl încheiem cu rezultate tot mai bune în toate domeniile de activitate. Urarea care o facem acum — atît cea pe care voi ne-ați adresat-o cît și cea pe care noi v-o adresăm vouă, întregului popor, — este ca noul an să ducă la noi succese în înflorirea patriei și bunăstarea poporului, să fie un an de consolidare a relațiilor internaționale ale României, de prietenie cu toate popoarele lumii, de pace în lume !

Cu multă însuflețire, cu vii și puternice aplauze primesc pionierii și școlarii cuvîntul secretarului general al partidului, cuvîntul celui mai iubit prieten și celui mai stimat îndrumător al tinerei generații.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat, îi invită, apoi, pe micii colindători în sediul Comitetului Central al partidului, unde li se oferă, așa cum o cere datina străbună, mere și covrigi, bomboane și nuci. Cei veniți cu Plugușorul sînt îmbrățișați cu dragoste. Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Ion Gheorghe Maurer se fotografiază împreună cu copiii. Sînt imagini și momente emoționante, sînt amintiri scumpe, pe care pionierii și școlarii le vor păstra mereu vii în mintea și în inimile lor.

Felicitări adresate de reprezentanţii Forţelor Armate

(Urmare din pag. 1)

stăpiniţi la fiecare întîlnire cu dumneavoastră şi cu ceilalţi conducători de partid şi de stat. Permiteţi-mi, totodată, să raportez acum, în prag de an nou, că pe drumul datoriei ostăşeşti, militarii de toate gradele sînt unanim însufleţiţi de cele mai profunde sentimente de dragoste şi recunoştinţă faţă de dumneavoastră, secretarul general al partidului, preşedinte al Consiliului de Stat şi comandantul nostru suprem. Eminenta dumneavoastră personalitate de conducător de partid şi de stat, clocotitoarea şi rodnica activitate revoluţionară pe care o desfăşuraţi, înalta responsabilitate cu care vegheaţi asupra destinelor poporului, grija părintească cu care vă preocupaţi de oştirea ţării însuflă întregului popor, fiilor săi înarmaţi, încredere netărmurită în viitorul strălucit al României socialiste — patria noastră liberă, independentă şi suverană.

Oamenii muncii încheie cu un bilanţ bogat primul an al cincinalului construcţiei societăţii socialiste multilateral dezvoltate. Acest an, marcat de glorioasa aniversare a semicentenarului partidului şi adoptarea programului de educaţie comunistă a maselor elaborat de dumneavoastră, a înscris — în cronica edificării vieţii noastre noi — fapte măreţe pe frontul muncii, al creaţiei materiale şi spirituale.

Raportăm că armata populară, făurită, educată şi condusă de partid, a mers şi merge — aşa cum îi este menirea — în cadenţă cu întregul popor: ea nu cunoaşte altă năzuinţă mai presus decît slujirea cu abnegaţie a intereselor naţiunii socialiste române, a cauzei partidului nostru comunist. Înfăptuirea fără preget a misiunilor încredinţate. Comandanţii, organele şi organizaţiile de partid şi ale U.T.C., întregul personal şi-au consacrat forţele şi priceperea spre a îndeplini ordinul dumneavoastră ca toate unităţile să obţină rezultate superioare în pregătirea de luptă şi politică.

În spiritul concepţiei partidului nostru cu privire la apărarea patriei de către întregul popor s-a adîncit colaborarea cu detaşamentele înarmate ale oamenilor muncii din ţara noastră — gărzile patriotice.

Dînd viaţă sarcinii pe care ne-aţi trasat-o, de a îmbina armonios pregătirea militară cu participarea la munca pe şantierele economiei naţionale, armata şi-a amplificat contribuţia la realizarea unor obiective de primă importanţă ale industriei, agriculturii, transporturilor.

Cuvintele de caldă apreciere pe care dumneavoastră, tovarăşe Nicolae Ceauşescu, le-aţi adresat detaşamentelor militare ce lucrează la sistemele de irigaţii şi care şi-au depăşit angajamentele asumate, au avut un profund ecou în inimile şi conştiinţa tuturor ostaşilor, însufleţindu-i la noi fapte demne de tradiţiile patriotice, revoluţionare ale armatei noastre populare.

Conştienţi că nu în toate domeniile vieţii ostăşeşti am obţinut rezultate la nivelul exigenţelor pe care, în mod îndreptăţit, partidul le pune în faţa armatei şi mobilizaţi de exemplul eroic al clasei muncitoare, al poporului, de tot ce s-a făurit şi se făureşte cu braţele şi cu mintea pentru înălţarea patriei, militarii de toate gradele păşesc în noul an ferm hotărîţi să înlăture deficienţele existente, să dobîndească noi succese în muncă, să-şi facă datoria aşa cum le-o cer interesele patriei.

Ne angajăm solemn în faţa dumneavoastră, tovarăşe Nicolae Ceauşescu, comandantul nostru suprem, că nu vom precupeţi nici un efort pentru perfecţionarea şi întărirea necontenită a forţelor armate, pentru ca fiecare militar să devină un luptător demn de ţara sa, purtător al înaltelor trăsături proprii epocii socialiste, militant neclintit pentru înfăptuirea şi apărarea politicii partidului, pătruns de spirit revoluţionar, viteaz şi dîrz, patriot înflăcărat şi internaţionalist consecvent.

Ne angajăm să continuăm cu perseverenţă eforturile pentru îmbunătăţirea metodelor de instruire şi educare, întărirea ordinii şi disciplinei militare, a vigilenţei revoluţionare, pentru a da un conţinut mai bogat fiecărei activităţi, incorporînd în practica cotidiană elementele ştiinţei conducerii; vom face totul pentru a întreţine, cunoaşte şi exploata în condiţii optime tehnica din înzestrare, pentru a folosi cu randament maxim fondurile materiale şi financiare pe care poporul ni le pune la dispoziţie, pentru a conferi prezenţei ostăşeşti pe şantierele economiei naţionale o eficienţă sporită.

Puternicele organizaţii de partid din unităţi şi comandamente, comuniştii — mobilizaţi prin cuvîntul şi exemplul lor întregul personal — vor munci cu pasiune şi perseverenţă pentru a da viaţă în rîndurile armatei programului educaţiei comuniste adoptat de partid, asigurînd afirmarea în practică a principiilor etice şi estetice socialiste, a dreptăţii şi legalităţii populare, imprimînd un stil de muncă partinic, revoluţionar în toate domeniile vieţii ostăşeşti.

Vă asigurăm, tovarăşe comandant suprem, că misiunea sacră ce ni s-a încredinţat de a păzi cu vigilenţă şi fermitate cuceririle revoluţionare ale celor ce muncesc, pămîntul strămoşesc, libertatea şi independenţa patriei, cauza socialismului, constituie şi va constitui şi în viitor îndrumarul activităţii noastre a muncii noastre, a luptătorilor de la soldat la general, că aceasta rămîne şi va rămîne sacra, şi de aceea trebuie, tot ce avem mai bun, aşteptînd-u-ne, la nevoie, noi oameni, nici viaţa.

Vă rog să-mi îngăduiţi, tovarăşe secretar general, cu exprimînd încă o dată dragostea, profundul respect şi nemărginita încredere pe care vi le poartă armata, dumneavoastră, comandantul ei suprem, să vă asigurăm urarea noastră fierbinte de sănătate şi fericire, de viaţă lungă spre binele patriei şi al poporului român, al cauzei socialismului şi comunismului.

Să trăiţi şi la mulţi ani, tovarăşe comandant suprem, tovarăşe Nicolae Ceauşescu!

A luat apoi cuvîntul generalul NICOLAE CEAUŞESCU, care a spus:

Vă mulţumesc pentru urările ce mi le-aţi adresat, pe care le consider adresate conducerii de partid şi de stat, întregului nostru partid — organizatorul şi conducătorul luptei poporului pentru construirea socialismului în ţara noastră, dorul şi armatei noastre socialiste.

Încheiem anul 1971 cu rezultate bune în dezvoltarea economico-socială a ţării. La unele rezultate şi urmarea a adînc o contribuţie foarte importantă. După cum vedeţi, iarăşi ne contribuţia adusă la dezvoltarea economiei noastre, pînă la urmă, forţa ţării noastre, întărirea capacităţii de apărare a ţării, creşterea bunăstării poporului stă la dezvoltarea economiei naţionale.

Armata noastră, primind misiunea de bază de a fi apărătoarea cuceririlor revoluţionare, a independenţei şi suveranităţii patriei, a depus şi depune o activitate intensă în diferite domenii ale economiei, îndeosebi în domeniul realizării vastului program de investiţii, de irigaţii şi chiar de dezvoltare a agriculturii. De aceea, vorbind de rezultatele pe care poporul român — muncitorimea, ţărănimea, intelectualitatea — le-a obţinut în acest an, nu putem să nu menţionăm şi contribuţia pe care armata ţării a adus-o la aceste realizări. Doresc, de aceea, să exprim şi armatei felicitările cele mai călduroase pe care le-am adresat muncitorilor, ţăranilor şi intelectualilor cu prilejul Anului Nou, pentru dezvoltarea economiei în 1971.

Dar misiunea de bază a armatei este de a fi permanent gata de a apăra cuceririle revoluţionare, viaţa paşnică din patrie. Apreciez în mod deosebit felul în care comandanţii — de la ministru pînă la comandantul de grupă — îşi îndeplinesc misiunea de a instrui şi pregăti armata noastră în toate domeniile de activitate, felul în care ostaşii rămîni se străduiesc să-şi ridice continuu nivelul pregătirii de luptă şi politică. Cu prilejul Noului An, doresc să vă adresez tuturor, începînd de la ministru pînă la ultimul ostaş, felicitările cele mai călduroase ale conducerii de partid şi de stat pentru rezultatele bune obţinute în pregătirea de luptă şi politică.

Programul pentru anii viitori este foarte vast — atît în domeniul economic, cît şi în domeniul ridicării nivelului conştiinţei socialiste a întregului popor, deci şi a armatei noastre. În acest context, trebuie deci văzut şi programul de ridicare a nivelului pregătirii de luptă şi politică a forţelor noastre armate.

Partidul şi guvernul nostru se străduiesc să obţină rezultate cît mai bune în dezvoltarea relaţiilor internaţionale, în promovarea unei politici de prietenie şi colaborare cu toate ţările socialiste, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Vreau ca tot poporul nostru, o contribuţie la pace în lume; dar permanent trebuie să ne fie clar că este timp cît la hotare se mentine politica imperialistă şi expansionistă, este necesar să avem o armată puternică, pregătită în orice moment pentru a-şi face datoria faţă de popor, pentru a apăra patria. Iată de ce, vorbind de preocupările pentru dezvoltarea economiei, culturii şi ştiinţei, ridicării bunăstării poporului, nu trebuie să uitaţi nici un moment îndatorirea principală pe care o aveţi, de a vă preocupa şi a face totul pentru a menţine armata noastră la un nivel corespunzător de pregătire de luptă şi politică.

Sperăm că anul viitor şi anii ce vin vor duce la noi succese în politica de pace, la consolidarea securităţii europene, la lichidarea conflictelor militare, la creşterea rolului organismelor internaţionale în menţinerea păcii. Dar noi să nu uităm nici un moment, că, fiind membri ai Tratatului de la Varşovia, trebuie să întărim colaborarea cu armatele ţărilor membre, cu armatele tuturor ţărilor socialiste; de a ne pregăti şi a fi gata, dacă va fi nevoie, să ne facem datoria faţă de patria noastră, faţă de ideea socialismului în lume.

Am adînca încredere — şi exprim prin aceasta încrederea conducerii noastre de partid şi de stat — că şi în viitor armata noastră va răspunde întotdeauna înaltei misiuni pe care i-au acordat-o partidul, guvernul, Consiliul de Stat, întregul nostru popor, că ea va fi gata întotdeauna să-şi facă datoria în toate domeniile.

Doresc să vă urez dumneavoastră, tuturor ofiţerilor, subofiţerilor şi soldaţilor armatei noastre române, succese tot mai mari în toate domeniile de activitate, multă sănătate!

La mulţi ani, tovarăşi!

Secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, ceilalţi conducători de partid şi de stat prezenţi s-au întreţinut apoi cordial cu reprezentanţii armatei.

Felicitări adresate de reprezentanţii Consiliului Securităţii Statului şi M.A.I.

(Urmare din pag. 1)

[illegible] Sistem pe deplin, conştienţi că înalte exigenţe şi răspunderi pe care conducerea partidului şi statului le pune în faţa Consiliului Securităţii Statului cer din partea întregului personal, a fiecăruia dintre noi [illegible] sporite, o dăruire totală în slujirea cu credinţă şi devotament nepărmurit a cauzei partidului nostru.

Vă asigurăm, iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu, că efectivul securităţii statului, îndeplinindu-şi misiunea sacră de a sta neclintit de strajă cuceririlor revoluţionare ale celor muncitori, va fi mereu la datorie, nu va precupeţi nici un efort, nici timpul şi nici chiar viaţa dacă va fi nevoie, pentru executarea [illegible] a tuturor misiunilor ce îi sînt încredinţate.

Vom acţiona în continuare pentru sporirea eficienţei întregii munci de securitate, prevenirea producerii oricărei daune care ar aduce atingere statului. De o [illegible] pentru aplicarea exigentă de [illegible] a Legii cu privire la apărarea securităţii de stat, [illegible] adoptată de Marea Adunare Naţională, la a cărei elaborare [illegible] personal, [illegible] ne-am [illegible] pentru ca [illegible] Vă [illegible] ca vom face totul în vederea îndeplinirii sarcinilor ce decurg pentru noi din actuala lege, că vom spori [illegible] spiritul nostru de vigilenţă, combativitate revoluţionară pentru îndeplinirea misiunilor ce ne sînt încredinţate prin lege.

Vă asigurăm că întregul personal al securităţii statului este profund ataşat politicii interne şi externe a partidului nostru şi va munca neobosit pentru a-şi aduce din plin contribuţia la înaintarea ei în viaţă.

Acţionînd în lumina documentelor de partid, vom dovedi, [illegible] revoluţionară a întregului aparat de securitate, pentru a fi gata oricînd să-şi îndeplinească cu devotament [illegible], spirit de sacrificiu şi eroism misiunile încredinţate de partid şi guvern.

Iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu,

Vă rog să-mi permiteţi ca în pragul Anului Nou — 1972, în numele Consiliului Securităţii Statului, al tuturor comunităţilor şi ofiţerilor din unităţile noastre, al întregului nostru aparat, să vă urăm din toată inima „La mulţi ani"!, sănătate şi viaţă îndelungată spre fericirea poporului român şi propăşirea patriei noastre socialiste.

Luînd apoi cuvîntul, ministrul afacerilor interne Cornel Onescu, a spus:

Vă rog să-mi permiteţi, ca în numele cadrelor de conducere, al întregului personal din Ministerul Afacerilor Interne, să transmit conducerii de partid, dumneavoastră, tovarăşe Ceauşescu, cele mai sincere felicitări cu prilejul Anului Nou şi să vă doresc din toată inima multă fericire şi sănătate.

Dumneavoastră, tovarăşe Ceauşescu, care ne-aţi ajutat tot timpul în muncă, vă rog să-mi permiteţi să vă transmit cu acest prilej, urări de mulţi ani de viaţă şi multă putere de muncă pentru a conduce cu competenţa şi energia care vă caracterizează talentatul nostru popor pe drumul bunăstării, fericirii şi progresului. Vă rog să-mi permiteţi ca, folosind acest prilej, să mulţumesc încă o dată conducerii de partid şi de stat pentru ajutorul primit şi vă încredinţez că, în anul ce vine, cadrele din Ministerul Afacerilor Interne şi întregul personal vor depune eforturi sporite pentru a munci mai bine decît în anul 1971, pentru a fi mereu la înălţimea sarcinilor încredinţate de partid şi guvern.

Încă o dată, vă doresc din toată inima multă sănătate şi fericire dumneavoastră şi familiei dumneavoastră.

Să trăiţi, la mulţi ani!

Adresîndu-se celor prezenţi, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU a spus:

Doresc ca, în numele conducerii de partid şi de stat, să vă mulţumesc pentru urările ce mi le-aţi adresat, atît dumneavoastră, celor ce lucraţi la Consiliul Securităţii Statului, cît şi celor de la Ministerul de Interne; doresc, de asemenea, să vă mulţumesc pentru urările ce mi le-aţi adresat personal.

Încheiem anul cu rezultate bune în toate domeniile de activitate. Consiliul Securităţii Statului şi Ministerul de Interne şi-au adus contribuţia lor la asigurarea condiţiilor normale de muncă şi de viaţă ale întregului nostru popor. Fireşte, a trebuit să fie luate un şir de măsuri împotriva unor elemente care, pe diferite căi, au încercat — şi vor mai încerca probabil şi în viitor — să dăuneze cuceririlor noastre revoluţionare, mersului înainte al socialismului în ţara noastră, împotriva diferiţilor infractori de drept comun, cum se numesc în general, dar ale căror fapte, dăunînd dezvoltării societăţii noastre, avutului întregului popor, constituie în fond infracţiuni antisociale ce nu sînt deloc mai mici, ci uneori chiar mai mari. De aceea, apreciem în mod deosebit activitatea desfăşurată atît de organele Securităţii Statului, cît şi de organele Ministerului de Interne, care, fiecare în sectorul lor de activitate, au desfăşurat o activitate susţinută, îndeplinind hotărîrile de partid şi de stat, veghind la asigurarea muncii paşnice a poporului nostru, la apărarea cuceririlor revoluţionare, a proprietăţii obşteşti, la garantarea dezvoltării societăţii noastre socialiste.

Pentru aceasta activitate bună pe care aţi desfăşurat-o în anul care se va încheia în curînd, vă exprim cele mai calde felicitări din partea mea, a conducerii de partid şi de stat.

Avem în faţa noastră un an nou, un vast program de dezvoltare economico-socială; avem, de asemenea, în faţa noastră programul elaborat de Plenara din 3—5 noiembrie privind îmbunătăţirea muncii politico-educative, ridicarea conştiinţei socialiste şi formarea omului nou — constructor al socialismului şi comunismului. În realizarea acestor sarcini multilaterale, clasa noastră muncitoare, ţărănimea, intelectualitatea, întregul popor, toţi oamenii muncii fără deosebire de naţionalitate, sînt cei care hotărăsc succesul. Dar, în acelaşi timp, şi organele noastre de securitate, precum şi cele ale Ministerului de Interne, au rolul lor, sarcinile lor, care sînt, de asemenea, importante. De felul cum veţi şti să le îndepliniţi, depinde contribuţia adusă la asigurarea mersului tot mai ferm înainte al poporului nostru pe drumul socialismului.

Este adevărat că astăzi, în ţara noastră, nu mai pot fi ameninţate cuceririle socialismului de nimeni; dar rolul organelor de securitate şi ale Ministerului de Interne este de a face ca eventualele daune ce pot fi aduse să fie cît mai mici, sau — dacă este posibil — să nu existe asemenea daune, pentru că în felul acesta rezultatele muncii întregului nostru popor vor fi şi mai mari, vor asigura ridicarea patriei noastre pe culmi tot mai înalte de progres economic şi social, creşterea continuă a bunăstării întregului popor.

Sînt convins — şi aceasta reprezintă şi convingerea conducerii noastre de partid şi de stat — că şi în viitor Securitatea Statului şi Ministerul de Interne, toţi lucrătorii din aceste organe de stat îşi vor face, ca şi pînă acum, datoria, veghind la respectarea legilor şi a legalităţii socialiste; înţeleg prin aceasta ca atît ceea ce faceţi să fie în conformitate cu legile şi în însăşi munca dumneavoastră să nu admiteţi nici o abatere şi încălcare a legilor, — dar, în acelaşi timp, să şi veghiaţi ca nimeni să nu încalce legile ţării. Îmbinînd aceste două obiective, vă veţi face cu adevărat datoria, veţi apăra interesele poporului nostru, ale partidului, ale socialismului în România.

Vă urez să obţineţi rezultate tot mai bune în ridicarea activităţii organelor Securităţii şi Ministerului de Interne la nivelul sarcinilor puse de partid şi guvern. Să ridicaţi nivelul pregătirii profesionale şi politice al tuturor efectivelor din aceste organisme importante ale statului nostru socialist, să asiguraţi întărirea încrederii şi a legăturilor acestor organe cu masele largi populare, deoarece numai aşa şi Securitatea şi Ministerul de Interne îşi vor putea face mai bine datoria. Numai sprijinindu-vă şi avînd colaborarea largă a întregului popor, veţi reuşi, într-adevăr, să munciţi bine.

Sînt convins că anul care vine va duce la rezultate mai bune în activitatea dumneavoastră. Vă doresc deci succese tot mai mari în anul viitor în această direcţie. Vă doresc multă sănătate şi fericire şi vă rog să transmiteţi aceste urări tuturor lucrătorilor din Consiliul Securităţii Statului şi din Ministerul de Interne.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu, ceilalţi conducători de partid şi de stat au avut apoi o convorbire cordială cu cei prezenţi.

În Editura politică a apărut:

FILE DIN ISTORIA U.T.C.

Lucrarea, elaborată de un colectiv de istorici şi publicişti, sub egida Institutului de studii istorice şi social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R., face cunoscute tineretului de astăzi tradiţiile şi principalele momente ale mişcării democratice şi revoluţionare a tineretului din România, participarea acestuia, sub conducerea partidului, la înfăptuirea marilor prefaceri social-politice care au avut loc în viaţa poporului nostru.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a primit pe preşedintele Organizaţiei Poporului din Africa de Sud-Vest (SWAPO) — Sam Nujoma

Joi după-amiază, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, a primit pe preşedintele Organizaţiei Poporului din Africa de Sud-Vest (S.W.A.P.O.), Sam Nujoma, care face o vizită de prietenie în ţara noastră la invitaţia C.C. al P.C.R.

Au participat tovarăşii Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., şi Ştefan Andrei, membru supleant al C.C. al P.C.R.

În cadrul convorbirilor au fost abordate probleme de interes comun şi s-a efectuat un schimb de vederi asupra unor probleme ale situaţiei internaţionale actuale şi luptei popoarelor împotriva imperialismului, colonialismului şi neocolonialismului, pentru independenţă naţională, propăşire economică şi socială, pace şi înţelegere internaţională.

Sam Nujoma a transmis tovarăşului Nicolae Ceauşescu, conducerii partidului şi statului nostru salutul Mişcării de Eliberare din Namibia şi a exprimat calde mulţumiri în numele Comitetului Executiv al S.W.A.P.O. şi al poporului Namibiei pentru sprijinul acordat de P.C.R., de guvernul României socialiste şi de poporul român poporului din Namibia, în lupta acestuia împotriva regimului de asuprire colonială.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a subliniat solidaritatea P.C.R. a poporului român cu lupta pentru eliberare naţională a poporului namibian şi a transmis un cald salut, în numele său şi al C.C. al P.C.R., Comitetului Executiv al S.W.A.P.O., tuturor luptătorilor din Namibia, urîndu-le succes în înfăptuirea idealurilor de libertate, independenţă naţională, progres economic şi social.

În cursul convorbirilor, a fost reafirmată hotărîrea de a dezvolta şi diversifica relaţiile dintre P.C.R. şi S.W.A.P.O.

Convorbirea a avut loc într-o atmosferă de prietenie şi înţelegere reciprocă.

Tovarăşul Paul Niculescu-Mizil a primit delegaţia de ziarişti vietnamezi

Joi după-amiază, tovarăşul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a primit delegaţia de ziarişti vietnamezi condusă de Dao Tung, directorul general al agenţiei V.N.A., care a făcut o vizită în ţara noastră.

La primire, care a decurs într-o atmosferă caldă, prietenească, au luat parte Ion Andrei Vela, şef de secţie la C.C. al P.C.R., şi Ion [illegible], director general al [illegible] române de presă — [illegible].

A fost de faţă Nguyen Hanh, ambasadorul R. D. Vietnam la Bucureşti.

(Agerpres)

• Are loc în ziua de 7 mai adunarea solemnă consacrată aniversării semicentenarului Partidului Comunist Român, în cadrul căreia tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU a rostit o amplă expunere care, evocînd tradiţiile revoluţionare de luptă ale partidului, a înfăţişat întregii naţiuni programul construirii societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

GÎNDUL DE FIECARE ZI AL OAMENILOR MUNCII

(Urmare din pag. a III-a)

re în oamenii muncii de naţionalitate maghiară din ţara noastră; ei sînt fratele poporului român.

Atît vreau să vă spun foarte simplu, foarte sincer, şi să vă urez cu inima deschisă, din partea celor în al căror nume am vorbit, sănătate, tărie, consecvenţa pe care o cunoaştem şi pe care o preţuim la dumneavoastră, consecvenţă care ne ajută ca şi noi să vă ajutăm pe dumneavoastră, tot Comitetul Central, tot partidul nostru, tot poporul din patria noastră, iar înainte de toate, cu toată dragostea, pe dumneavoastră, tovarăşe Nicolae Ceauşescu.

Din partea Consiliului oamenilor muncii de naţionalitate germană a vorbit tovarăşul ANTON BREITENHOFER, vicepreşedinte al Consiliului. Permiteţi-mi, a spus vorbitorul, ca în aceste clipe solemne de sfîrşit de an, a unui an bogat, cu un bilanţ rodnic, să aduc un cald omagiu muncii devotate a clasei noastre muncitoare, a ţărănimii noastre harnice, a intelectualităţii ţării noastre. Permiteţi-mi, de asemenea, ca în aceste clipe să amintesc şi de contribuţia pe care zi de zi o aduc la opera de construire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră a tuturora, România, oamenii muncii, intelectualii de naţionalitate germană. Vasta acţiune politică şi ideologică iniţiată de partid pentru lărgirea procesului de făurire a conştiinţei socialiste a tuturor membrilor de partid, pentru educarea socialistă a tuturor oamenilor muncii, a avut şi are un larg ecou şi în rîndurile muncitorilor, ţăranilor, intelectualilor de naţionalitate germană.

Permiteţi-mi, stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, să vă felicit din toată inima cu acest prilej, să vă doresc multă sănătate, putere de muncă, să vă mulţumesc pentru [illegible] remarcabilă pe care o aduceţi la elaborarea politicii generale, interne şi externe a partidului, pentru transpunerea în viaţă a acestei politici creatoare şi statornice. Doresc, de asemenea, tuturor tovarăşilor din conducerea partidului multă sănătate şi putere de muncă pentru întărirea şi înflorirea patriei noastre scumpe, patria noastră comună, România socialistă.

Vă rog să primiţi — a spus în cuvîntul său general-maior PAUL MARINESCU, şeful statului major al gărzilor patriotice — ca din partea mîinilor de oameni ai muncii din toate domeniile de activitate înrolaţi în gărzile patriotice să exprim cele mai calde urări de fericire, sănătate, ani mulţi, îndelungaţi pentru bunăstarea şi fericirea poporului român, constructor al socialismului şi comunismului în ţara noastră.

În anul 1971, luptătorii din gărzile patriotice, oameni ai muncii aflaţi în producţie, în primele rînduri ale celor care înfăptuiesc politica partidului şi statului nostru, au obţinut, paralel cu această activitate laborioasă, minunate rezultate şi pe linia pregătirii pentru apărarea patriei. Luptătorii gărzilor patriotice — muncitori, ţărani, intelectuali — înrolaţi în aceste formaţiuni populare de luptă sînt hotărîţi ca şi în anul următor să îndeplinească întocmai indicaţiile conducerii partidului nostru, ordinul comandantului suprem, de a fi gata oricînd să îndeplinească orice misiune li s-ar încredinţa. Vă rog să primiţi asigurarea că gărzile patriotice vor răspunde îndatoririlor lor patriotice.

A luat apoi cuvîntul tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU.

Într-o atmosferă deosebit de caldă, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, ceilalţi conducători de partid şi de stat s-au întreţinut cu cei prezenţi.

Primirea şefilor misiunilor diplomatice

(Urmare din pag. 1)

Iugoslavia — I. Njegovan, Danemarcei — T. Busck-Nielsen, S.U.A. — L. C. Meeker, R.P. Bulgaria — Spas Gospodov, R.P.D. Coreene — Kang Iăng Săp, R.D. Vietnam — Nguyen Dang Hanh, Pakistanului — R. R. Noore, Olandei — P. V. Putman-Cramer, Elveţiei — A. V. Rappard, R.P. Albania — N. Profi, R.D. Germane — Hans Voss, Turciei — N. Cuhruk, Japoniei — Yoshito Shimoda, Uruguayului — V. Pomes, Iranului — S. Sadrieh, U.R.S.S. — V. I. Drozdenko, Chile — Homero Julio, Peru — M. Pagador Puente, Republicii Vietnamului de Sud — Lam Van Luu, Cubei — Nicolas Rodriguez, şi R. F. a Germaniei — Erwin Wickert; ministrul Braziliei — Marcos Antonio de Salvo Coimbra; însărcinaţii cu afaceri a i. ai Irakului — S. Al-Sheikhli, R. A. Egipt — Ibrahim Youssri, Argentinei — C. B. Rezzonico, Indiei — D. R. Kawatra, Italiei — M. Battaglini, Indoneziei — Ch. Djavid, R.S. Cehoslovace — A. Kamenicky, Suediei — H. Amneus, Venezuelei — Hernani Escobar, R. P. Congo — Chr. Laban, Austriei — R. Bogner, R. P. Ungare — Domokos Vekás, Republicii Africa Centrală — Denis Grebongo, Republicii Zair — Jean Zitu; consilierul Reprezentanţei consulare şi comerciale a Spaniei — Antonio Ortiz Garcia, şi directorul Centrului de informare al O.N.U. de la Bucureşti — Sayed Abbas Chebbi.

În numele corpului diplomatic şi al său personal, ambasadorul Greciei, J. Ch. Cambiotis, decanul în funcţiune al corpului diplomatic, a adresat preşedintelui Consiliului de Stat cordiale felicitări cu ocazia noului an.

Acest obicei al primirii în fiecare an de către Excelenţa Voastră a corpului diplomatic acreditat în România — a spus ambasadorul grec — constituie pentru noi o mare onoare şi bucurie, deoarece ni se dă astfel posibilitatea să prezentăm urările noastre de Anul Nou direct şefului statului român şi altor membri ai conducerii acestei ţări prietene, precum şi, prin dumneavoastră, poporului român.

Urările noastre sînt profund sincere şi calde. Urăm prosperitate şi progres acestei ţări. Cunoaşterea ţării şi poporului român fac ca atît România, cît şi poporul ei să ne fie dragi, nouă, reprezentanţilor străini, care trăim printre dumneavoastră.

În anul acesta, am urmărit cu interes şi simpatie opera poporului român în frunte cu conducătorii lui şi am notat cu acelaşi interes şi simpatie ceea ce a realizat ţara dumneavoastră în toate domeniile.

Vă urăm ca în anul următor să realizaţi noi succese pentru prosperitatea Republicii Socialiste România, pentru bunăstarea poporului ei, pentru pace în lume şi vă asigurăm că şi în noul an vom face tot ce este cu putinţă pentru întărirea tot mai strînsă a relaţiilor ţărilor noastre cu Republica Socialistă România. Adresăm conducătorilor României în frunte cu dumneavoastră, domnule preşedinte, familiilor dumneavoastră, urări de sănătate, fericire şi succes.

Luînd cuvîntul, tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, a spus:

Doresc, în primul rînd, să vă mulţumesc pentru urările adresate poporului român cu prilejul Anului Nou, de dumneavoastră, reprezentanţii diplomatici ai ţărilor cu care România are relaţii.

Într-adevăr, anul care se va încheia în curînd a adus poporului român multe satisfacţii, atît în dezvoltarea sa economico-socială, cît şi în dezvoltarea relaţiilor sale internaţionale. Pot afirma că relaţiile dintre România şi ţările pe care dumneavoastră le reprezentaţi, ca şi cu multe alte state din lume, s-au dezvoltat mult în acest an, că politica României de colaborare şi pace cu toate popoarele face să progreseze tot mai rapid colaborarea economică şi tehnico-ştiinţifică, să exercite o influenţă favorabilă în promovarea cauzei generale a păcii în lume.

Este adevărat, însă, că a fost un an şi cu greutăţi pe plan internaţional: cu toate străduinţele multor popoare, mai continuă totuşi conflicte armate, au mai izbucnit acţiuni militare care au constituit un pericol grav pentru omenire. Aş dori să exprim speranţa guvernului şi poporului român că dumneavoastră, reprezentînd guvernele şi statele respective, veţi acţiona — ca şi pînă acum — în direcţia dezvoltării colaborării dintre ţările dumneavoastră şi România şi vă pot asigura că, în ce ne priveşte, vom face totul în această direcţie: aşa cum vom acţiona cu toată fermitatea pentru a se pune capăt actualelor conflicte militare, pentru soluţionarea lor pe cale politică, paşnică, pentru a face totul de a nu se admite izbucnirea de noi acţiuni armate. Puteţi asigura guvernele dumneavoastră că România este şi va fi consecventă permanent acestor principii: pe această bază, ea va colabora cu oricare stat, deoarece considerăm că aceasta corespunde atît intereselor noastre şi ale popoarelor dumneavoastră, cît şi ale popoarelor întregii lumi.

Cu această dorinţă şi speranţă, vă urez activitate bună şi în anul viitor, succese în munca dumneavoastră. Vă urez „La mulţi ani" şi fericire, dumneavoastră şi familiilor dumneavoastră!

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi ceilalţi conducători români s-au întreţinut cordial cu şefii misiunilor diplomatice.

SEMNE BUNE

(Urmare din pag. 1)

ranţe şi cu optimism. Şi ne-am obişnuit — în aceşti ani de cînd întregul nostru popor, în frunte cu partidul comuniştilor, îşi făureşte propriul destin — ca speranţele noastre să se înfăptuiască, ca optimismul nostru, autentic, să-şi găsească un suport trainic în realităţile societăţii pe care o făurim cu eforturi uriaşe, dăruite cu entuziasm. Dar ceea ce a devenit cea mai profundă obişnuinţă este progresul material şi spiritual al patriei. Potrivit acestei realităţi, România socialistă devine an de an mai puternică şi mai prosperă, iar viaţa noastră mai bogată, mai frumoasă. Ca atare, ciocnind paharul în această noapte pentru ciutoarele înfăptuiri, vom fi mai optimişti ca oricînd.

Optimismul nostru are, în primul rînd, certitudinea realizărilor înfăptuite, garanţie a îndeplinirii prevederilor pentru 1972. Aceste prevederi înseamnă un venit naţional cu 11—12 la sută mai mare decît în anul pe care îl încheiem; înseamnă un număr de salariaţi cu 205 mii mai mare decît în 1971; înseamnă venituri mai mari pentru populaţie, un consum sporit, o creştere substanţială a gradului de confort şi civilizaţie. Fireşte că o activitate de asemenea anvergură are nevoie să fie bine susţinută cu mijloace financiare. În acest sens este demn de subliniat că bugetul ţării în anul 1972 va fi de peste 152 miliarde lei. Dacă avem în vedere că bugetul aprobat pentru anul 1962 a fost de 78 miliarde lei, vom constata că în numai zece ani resursele financiare ale statului nostru s-au dublat. Planul anual pentru 1972 şi bugetul de stat — două ansambluri unitare şi totodată interdependente — se vor sprijini reciproc pentru realizare şi depăşire. Iată, aşadar, că ciocnind pentru bucuriile şi succesele din anul viitor, optimismul nostru se întemeiază pe numeroase certitudini. Şi nu ne gîndim numai la indicatorii economici notaţi mai sus. Avem în vedere în mod deosebit faptul că în 1972 eforturile partidului de a revoluţiona conştiinţa socială se vor materializa în semnificative fapte de viaţă şi de muncă.

Iar, în acest moment de emoţii şi bucurii prilejuite de sosirea Anului Nou se cuvine să închinăm un gînd pentru organizaţia noastră revoluţionară. În 1972 Uniunea Tineretului Comunist împlineşte 50 de ani de viaţă, luptă şi activitate sub faldurile înaripate ale steagului înălţat de partidul comunist. Acest important eveniment pe care-l vom sărbători în anul ce începe mîine este un deosebit prilej de mobilizare a întregului nostru tineret — fericit că trăieşte într-una din cele mai importante perioade ale dezvoltării istorice a patriei noastre — la obţinerea de noi succese în muncă şi învăţătură, în activitatea de educaţie comunistă.

Aşadar, începe un an de mari eforturi, un an în care fiecare dintre noi este dator să contribuie cu tot ceea ce are mai de preţ — devotament, elanuri tinereşti, competenţă — la progresul ţării. Uniţi în jurul partidului, profund ataşaţi cauzei sale, să facem totul pentru a transpune în viaţă politica sa înţeleaptă, pentru a dobîndi mari şi importante succese.

VAST FRONT DE LUCRU

PENTRU AFIRMAREA ENERGIEI,

PRICEPERII ȘI ELANULUI TINERESC

ANUL DOI AL CINCINALULUI ÎNCEPE MÎINE!

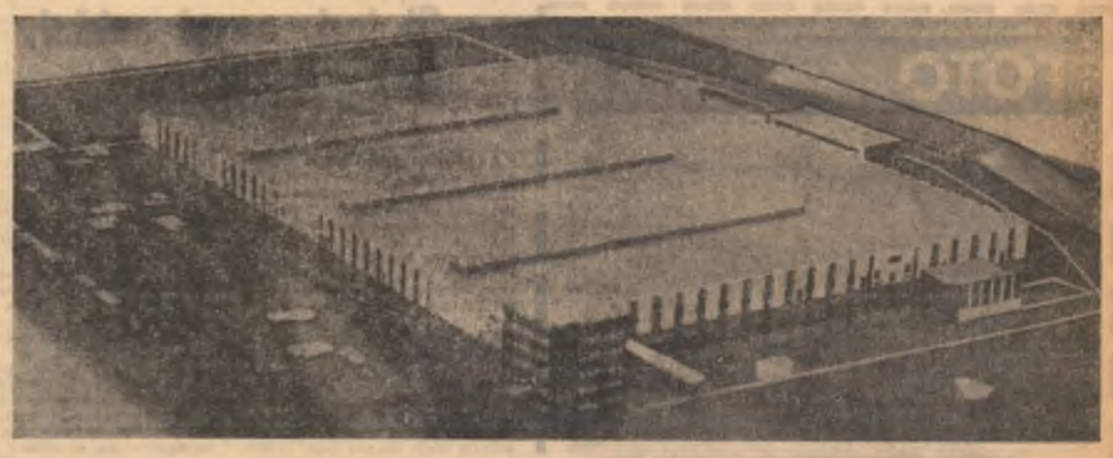

Opt miniștri ne prezintă principalele direcții de acțiune în citeva dintre ramurile hotărîtoare ale economiei

CHIMIE

Ori de cîte ori mi se cere să mă adresez tinerilor, tot de atîtea ori inima îmi bate cu putere, conștiința se înflăcărează, capătă aripile pentru zborul în viitorul plin de speranțe al omenirii. Și cum tineretul comunist renaște în mine propria mea tinerețe, simt căldura anilor îndelungați de luptă revoluționară pentru progres și socialism.

Tineretul nostru reprezintă în colectivitatea întregului popor acea parte către care ne îndreptăm atenția cu toată dragostea, cu certitudinea că prin puterea și elanul său de muncă constituie un detașament de nădejde în marea și revoluționara operă de realizare a societății socialiste, de deschiderea căilor care duc spre orizontul luminos al comunismului.

În industria chimică — una dintre cele mai dinamice ramuri ale economiei naționale, lucrează foarte mulți tineri. Dacă ne referim numai la faptul că ponderea acestora în totalul muncitorilor este de peste 70 la sută, rezultă clar locul ocupat în industria chimică românească de către cei mai tineri cetățeni ai patriei. Un număr important dintre aceștia se găsesc în rîndul cadrelor de specialitate. În ultimul timp se remarcă prezența tinerilor în posturi de conducere, care presupun un înalt grad de responsabilitate și o competență ridicată.

Se poate aprecia că majoritatea tinerilor, indiferent de locul ce-l dețin în procesul muncii, — în producție, în activitatea de cercetare, de proiectare, de învățămînt, în uzine sau institute — muncesc cu însuflețire, obțin realizări importante, într-un cuvînt îndeplinesc cu cinste sarcinile trasate de către partidul nostru.

Industria chimică este tînără nu numai prin tinerețea lucrătorilor ei, ci și prin dinamismul său, exprimat atît prin ritmurile înalte de dezvoltare, și mai ales prin multiplele posibilități de a realiza produse de mare utilitate, dar și pentru faptul că posibilitatea de cunoaștere în domeniul structurilor moleculare și macromoleculare, de realizare a unor sisteme polimerice care nu există în natură, cu calități deosebite, este fără limite. Cunoașterea și imaginația, cutezanța în explorarea domeniilor noi, necunoscute, dialectica dezvoltării într-un domeniu cu asemenea posibilități, animă activitatea științifică și tehnică a tinerilor chimiști.

În aceste momente, cînd facem bilanțul primului an al cincinalului, rodnic și plin de învățăminte, și ne pregătim pentru obținerea unor rezultate mai bune în noul an care începe, adresez tinerilor din toate sectoarele de activitate ale industriei chimice un călduros salut, urîndu-le noi și importante succese în muncă și satisfacții depline în viața personală. Doresc ca noul an să ofere prilejul de a obține noi și însemnate realizări din partea voastră, minunatul nostru tineret, și acestea să reprezinte o contribuție de seamă la opera de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră.

Mihail Florescu

Ing. MIHAIL FLORESCU

ENERGETICA

Mă număr printre cei care am petrecut ani mulți din viață în mijlocul tinerilor de pe marile șantiere energetice ale țării, printre tinerii specialiști din cercetare și proiectare. Vizitez adesea unitățile economice din subordinea ministerului și folosesc aceste ocazii pentru a relua dialogurile mele cu tinerii, dialoguri, care îmi procură o reală plăcere. Cînd trebuie să vorbești despre acești tineri, întîlniți mai demult la Bicaz și Argeș, mai recent pe Lotru sau la Porțile de Fier, pe cursul rîurilor sau pe platforme de termocentrale, construind sau punînd în valoare munca constructorilor, cuvintele devin neîncăpătoare. Există o întreagă literatură despre acești oameni minunați care au reușit să ridice în calea energiei baraje uriașe și totuși cred că niciodată nu vom reuși să spunem că am vorbit îndeajuns despre ei. Nimeni nu se va simți îndreptățit să afirme că omul de pe batardou sau din tunelele de aducțiune, lucrătorul de la tabloul de comandă sau liniorul firelor de înaltă tensiune au devenit prin ceea ce fac prin biografia lor în afara zonelor de interes general. Cu fiecare din acești oameni devin alții, mereu alții, își adaugă la un trecut impresionant prin paginile sale, elemente noi ținînd de faptul de excepție. Acest fapt poate să însemne o nouă cărămidă la o viitoare centrală electrică, o stație de tensiune, intrată în funcțiune, o nouă magistrală aeriană racordată la circuitul energetic național.

Ne vom întîlni în 1972 cu numeroase asemenea momente și sînt convins că vom putea regăsi dincolo de aura strict matematică a faptului, oameni și vieți demne de cel mai înalt interes. Vom avea prilejul, anul viitor, anul celor 44 de miliarde kilowați ore, în arterele energetice ale țării să regăsim importante evenimente de care se leagă cerințe de cea mai mare însemnătate pentru lucrătorii din această ramură a economiei naționale. Vor intra în funcțiune centrale noi, se va apropia momentul predării către beneficiar a altor surse de energie electrică și termică. Îmi voi cere față de voi îngăduința, stimați tineri energeticieni, să nu mă opresc asupra lor. Cunoașteți bine mersul ascendent al energeticii românești, știți, nu mă îndoiesc de acest lucru, dinamica sa viitoare prefigurată de documentele Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român. Aș vrea să mă refer de această dată la o altă componentă intrinsecă a obligațiilor noastre, ca producători și furnizori de energie ai economiei naționale și anume la calitatea de gospodari ai acesteia.

Vă sînt cunoscute, desigur, fondurile impresionante pe care statul le-a investit și le investește în continuare pentru construcția și modernizarea instalațiilor energetice. Aveți idee cît se cheltuiește pentru a edifica fie și o singură centrală și care sînt consecințele nealimentării corecte cu energie electrică sau termică a consumatorilor industriali? Am alăturat nu întîmplător acești doi termeni. Avem de rezolvat în cursul actualului cincinal, și anul 1972 este deosebit de important în această privință, însemnate probleme privind reducerea consumurilor specifice în centrale, creșterea randamentelor de utilizare a combustibililor și în mod obligatoriu va trebui să găsim antidotul atît de necesar avariilor, sursă de păgubitoare pierderi de producție, de risipă de energie. Toate acestea presupun nemijlocit exploatarea superioară a instalațiilor din întregul sistem energetic național, implică o disciplină de fier pe întreaga magistrală de energie, de la producător la beneficiar. Eficiența economică superioară sub semnul căreia se va desfășura activitatea în economie în anul 1972 obligă pe toți lucrătorii din energetică să facă tot ce ține de ei pentru a lichida întreruperile în furnizarea energiei, cheamă la organizarea muncii astfel încît intervențiile în cazul remediilor să capete maximum de eficiență. Se știe că orice defecțiune de linie, la un post de transformare sau în centrale afectează în mod direct o dată cu planul de producție al întreprinderilor noastre energetice îndeplinirea sarcinilor productive ale beneficiarilor.

Intoleranța față de indisciplină, preocuparea pentru o cît mai bună pregătire profesională — iată soluțiile capabile pentru a face de domeniul trecutului neajunsurile care au apărut uneori în furnizarea, transportul și distribuția energiei.

Vă adresez, dragi prieteni, un sincer „succes!" în realizarea programului de muncă pe care îl prezintă noul an.

Octavian Groza

Ing. OCTAVIAN GROZA

MINE, PETROL, GEOLOGIE

Pentru cine cunoaște obiectivele activității economice din anul 1972 a colectivelor din industria extractivă de combustibili și materii prime minerale — și nu mă îndoiesc că tinerii din acest sector s-au grăbit să le cunoască și să le înțeleagă cît mai exact adevărata lor forță mobilizatoare — este edificat că ele anunță un an bogat. Minerii și petroliștii, chemați să pună în valoare resursele naturale ale țării, vor trebui să extragă în cursul anului viitor, între altele, 27,4 milioane tone de cărbune, 14,1 mil. tone țiței, 22,2 miliarde metri cubi de gaz metan, cantități importante de minereuri feroase și neferoase, de substanțe nemetalifere. Coroborate cu misiunea formulată expres pentru geologi de a-și intensifica eforturile în vederea identificării și valorificării superioare a zăcămintelor din subsolul țării, cifrele de mai sus dau imaginea datelor de definiție a preocupărilor noastre în anul ce vine.

Este pentru mine un moment cît se poate de plăcut ca acum, în prag de an nou, să mă adresez tinerilor din minerit și petrol, din activitatea geologică și să le aduc prin intermediul ziarului „Scînteia Tineretului" — mulțumiri pentru rezultatele lor în producție, pentru contribuția pe care și-au adus-o la realizarea cu 8 zile mai devreme — pe ansamblul ministerului nostru — a planului producției industriale globale pe 1971. Și acum, ca și în alte rînduri, îmi manifest încrederea deplină în activitatea de viitor a acestor tineri, a căror muncă se desfășoară în subteran, în abataje, în terenurile petrolifere, manevrînd cu competență instalațiile de foraj și de extracție, în munți sau pe deasuri, departe de așezări omenești. Această încredere mă face să afirm că în 1972 cercetările geologice vor depista cu mai multă eficiență locul viitoarelor schele, al viitoarelor galerii subterane. Cred în posibilitățile tinerilor din industria minieră de a se înscrie cu un aport și mai substanțial la creșterea productivității muncii, alăturîndu-se eforturilor noastre de a mări vitezele de înaintare în subteran și mecanizarea lucrărilor cu volum mare de muncă, de a perfecționa metodele și tehnologiile de exploatare și preparare cu un neostenit efort de autoperfecționare, de autodisciplină.

În industria minieră, ca și în industria petrolului, în activitatea geologică, anii au cristalizat o nobilă tradiție de muncă, de muncă îndîrjită cu condițiile vitrege, nu o dată potrivnice dorinței oamenilor de a se întrece pe sine. Vrem să credem că pe fundalul acestui tezaur nepieritor care este tradiția muncitorească, tinerii noștri vor demonstra cu prisosință în 1972 că sînt hotărîți să adauge, prin efortul și dăruirea lor, noi pagini de eroism cotidian pe frontul desfășurat al muncii.

Ing. BUJOR ALMAȘAN

CONSTRUCȚII DE MAȘINI

Ce aș putea de ori astăzi, aflîndu-ne în fața unor complexe și dificile probleme, așa cum se definesc sarcinile celui de al doilea an al cincinalului supranumit și „cincinalul construcțiilor de mașini", decît să știm că ne putem sprijini pe un valoros detașament de oameni, care prin pregătire, prin seriozitate, prin putere de muncă să constituie garanția îndubitabilă a înfăptuirii acestora?

1972 reflectă, la scara unui an, contribuția fără precedent pe care industria românească constructoare de mașini trebuie s-o aducă în înzestrarea proceselor de producție, la dezvoltarea celorlalte ramuri ale economiei naționale. Un ritm de creștere pe ansamblul ramurii, superior după cum se știe celui stabilit pentru întreaga industrie, ceea ce trebuie să însemne o însuflețită participare a fiecărui salariat la realizarea planului, capacitate de efort, forță de mobilizare în producție a tuturor muncitorilor și maiștrilor, tehnicienilor și inginerilor. Cu deosebire în mecanica fină și optică, în construcția de mașini-unelte, în industria electrotehnică și electronică, în construcția de utilaje tehnologice, domenii prioritare în care ritmurile de creștere ating valori foarte înalte, realizarea întocmai a sarcinilor prevăzute vizează ridicarea calitativă a muncii, dezvoltarea ei într-un spațiu de maximă receptivitate la noi. Mutațiile calitative în structura construcțiilor de mașini se întemeiază pe succesul asigurării priorităților amintite, înseamnînd, în esență perfecționarea și modernizarea accentuată a mașinilor și utilajelor, astfel încît la sfîrșitul cincinalului două treimi din volumul total al acestor produse vor fi nou fabricate sau modernizate.

În 1972 se vor introduce în circuitul productiv al industriei noi și importante capacități, prin dezvoltarea unor unități existente sau prin intrarea în funcțiune a unora din cele 45 de întreprinderi prevăzute în planul cincinal, 29 din ele consfințind debutul construcțiilor de mașini în localitățile respective. Ar însemna să teoretizăm inutil asupra importanței acestor evenimente, ar însemna să spunem lucruri știute amintind că de demarajul și intrarea în parametri proiectați a noilor obiective economice, dată fiind și apartenența lor la sectoare de deosebită greutate în cadrul ramurii, depind în mod hotărîtor rezultatele industriei constructoare de mașini în anul ce urmează.

Am enumerat cîteva din jaloanele ce alcătuiesc chintesența calitativă a preocupărilor noastre în cincinal, rezumînd cu greutate un panoramic infinit mai cuprinzător. Confruntarea cu aceste sarcini deloc puține și deloc ușoare pretind lucrătorilor din ramura noastră de activitate, înainte de orice, curajul de a se angaja fățiș în dificultățile de ordin cantitativ, dar mai ales calitativ, ce le presupune programul de muncă al anului 1972. Un asemenea curaj se reproduce printr-o pregătire temeinică din punct de vedere profesional, prin spirit superior de organizare, printr-o perfectă încadrare în mecanismul pretențios al calității. Construcția de mașini nu are de realizat în 1972 doar utilaje și instalații, oricum și oricînd. Sarcina noastră este de a ne plasa prin tot ceea ce facem pe o poziție net superioară în aria de existență a tehnicității mondiale, de a putea să facem din propriile produse factori de succes pe orbita competitivității, de a întoarce timpul în favoarea noastră. Fapt care obligă la a învăța permanent, la a ști cît mai mult, la a-ți propune să reușești cît mai mult.

Ești pregătit pentru toate acestea, tinere constructor de mașini?

Dă-mi voie, ca o dată cu mulțumirile pentru munca ta de pînă acum, să-ți adresez un prietenesc succes în viitor!

Ing. IOAN AVRAM

METALURGIE

În drumul său către cele 10 milioane tone de oțel și o producție de aluminiu de două ori mai mare, sarcinile principale ale cincinalului, metalurgia românească traversează în 1972 un important examen al capacității de a rezolva problemele esențiale ce decurg din rolul ei în asigurarea bazei de metal a economiei noastre. Dincolo de cota cantitativă ce-i revine din prevederile cincinalului, dincolo de nivelele stabilite de diferiți indicatori, în anul pe care îl vom începe foarte curînd, va trebui să-și găsească rezolvarea o sumă de deziderate calitative ale activității în sectoarele de producție și concepție ale metalurgiei, astfel încît munca noastră să se înscrie cît mai curînd în prescripțiile de calitate riguros definite în programul de muncă al actualului cincinal. Anul 1972 va trebui să marcheze în palmaresul industriei metalurgice românești, și tinerii știu acest lucru, un serios pas înainte în domeniul lărgirii și îmbunătățirii structurii sortimentale a producției, procentul de înnoire al produselor noastre prevăzut, cifrindu-se la 22 la sută. Aceasta înseamnă introducerea în fabricație a noi mărci de oțeluri cu caracteristici tehnice superioare, a noi tipuri de țevi și laminate cu grad superior de prelucrare. Anul 1972 va trebui să evidențieze puterea noastră de mobilizare pentru a asigura, la finele cincinalului, creșterea producției de oțeluri aliate la un milion tone, problema calitativă deosebită a întregii activități în perioada actuală. Datele de mai jos ilustrează aspectele calitative ale industriei metalurgice: în anul 1972 producția de oțel aliat va crește cu circa 21 la sută față de realizările anului 1971, producția de țevi inoxidabile va fi de peste 2,5 ori mai mare, iar aceea a produselor metalurgice utilizate în industria navală, va crește cu peste 75 la sută.

În scopul realizării sarcinilor cantitative și mai ales din punctul de vedere al laturei calitative a producției în perspectiva următorilor ani ai cincinalului, start în curs de finalizare încă din acest an, și se vor continua mai accentuat în 1972, o serie de măsuri vizînd programul de investiții și al asigurării punerilor în funcțiune a noilor obiective, al asimilării de noi produse și diversificarea producției, și al reducerii consumului specific.

Toate acestea constituie sarcini a căror transcriere în practică înseamnă de fapt o permanentă aplicare a tehnicii moderne, atît în fazele de elaborare, cît și în cele de prelucrare metalurgică. Iată de ce se apreciez că anul viitor își va aduce un aport de seamă la înscrierea acestei ramuri industriale tradiționale pe un drum al înnoirilor și că aderența la noutate a salariaților, a tinerilor noștri, trebuie să constituie o trăsătură de definiție în ansamblul participării lor la realizarea sarcinilor de plan.

Specialiștii din compartimentele de cercetare și proiectare sînt chemați să stimuleze cu tezaurul de idei al pregătirii lor, cu atitudinea de receptivitate la nou, specifică dintotdeauna vîrstei, la adoptarea de soluții tehnologice moderne, de înaltă eficiență tehnico-economică.

Așteptăm din partea tinerilor, de pe marile platforme industriale de la Reșița, Hunedoara sau Galați, de la Slatina, Roman, Iași sau Cîmpia Turzii, din unitățile cu îndelungată experiență ca și din cele proaspăt intrate în funcțiune, înțelegerea și participarea matură la înfăptuirea sarcinilor ce le avem de îndeplinit. Anul 1971 a marcat începutul unei etape noi în industria metalurgică și se încheie cu rezultate bune. Vrem ca la sfîrșitul anului viitor, cînd ne vom reîntîlni ca și acum, în momentul bilanțului final, să constatăm cu satisfacție că încrederea ce ne-am pus-o în ei nu a fost ciuș de puțin dezmințită de fapte.

Ing. NECULAI AGACHI

CONSTRUCȚII INDUSTRIALE

Mă folosesc de prilejul ce mi se oferă de către ziarul „Scînteia tineretului" pentru a transmite tuturor tinerilor de pe șantiere, muncitori, maiștri, ingineri, economiști felicitări călduroase pentru însuflețirea cu care au acționat la locul lor de muncă în acest an și-mi exprim, totodată, speranța că de mîine se vor angaja cu întreaga lor energie tinerească în îndeplinirea sarcinilor prevăzute pentru anul 1972.

Ne aflăm în fața unui nou an de muncă, an care prin prevederile sale angajează la cea mai înaltă cotă responsabilitatea și conștiința profesională a constructorilor. Sîntem chemați cu toții, de la ministru la cel mai nou sosit pe șantierele țării, să răspundem prin fapte la transpunerea în viață a unui vast și mobilizator program de investiții, de îndeplinirea căruia, să înțelegem bine acest lucru, se leagă în mod direct succesul obiectivelor stabilite pentru întregul cincinal. Va trebui să asigurăm punerea în funcțiune a 500 de noi capacități de producție ceea ce înseamnă un nivel cu aproape 50 la sută mai mare decît cel realizat în 1971.

Așteptăm prin urmare ca anul 1972 să reprezinte în activitatea profesională a oricărui tînăr un pas înainte pe linia creșterii contribuției la scurtarea duratei de execuție a lucrărilor încredințate, la respectarea strictă a termenelor de punere în funcțiune, la folosirea intensivă, rațională și cu simț gospodăresc a mijloacelor de producție și a forței de muncă. Pe șantierele noastre lucrează un însemnat număr de tineri și lor li se vor adăuga lună de lună alți tovarăși de muncă și mai tineri, dornici să pună umărul la edificarea marilor obiective cuprinse în harta economică a viitorului. Meseria de constructor a însemnat dintotdeauna și înseamnă cu atît mai mult de acum înainte un aliaj durabil între buna pregătire profesională și disciplina fermă în producție. Aș vrea să cred că mobilizați de importantele sarcini ce le avem de dus la îndeplinire în 1972 tinerii vor face eforturi pentru a conferi acestor trăsături tradiționale, specifice constructorului înaintat, valențe superioare. Pe fondul unei transfuzii permanente de noutate în activitatea șantierului, raportat la pretențiile superioare ale criteriilor de apreciere calitativă a muncii în construcții, sîntem nevoiți fiecare din noi și mi-aș permite să subliniez, în mod deosebit tinerii, la o preocupare susținută pentru a dobîndi cunoștințe noi, pentru a stăpîni cu maximum de pricepere și conștiinciozitate meseria de constructor, pentru a folosi în practică cu pricepere această importantă pîrghie de creștere a eficienței economice care este pregătirea profesională. Recunoscînd încă existența unor importante rezerve la capitolul disciplinei, al spiritului organizatoric mă simt dator să adresez tuturor tinerilor de pe șantierele de construcții un îndemn la sporirea atitudinii critice față de aceste situații în care se manifestă nestînjenit dezinteresul față de irosirea timpului de muncă, față de utilizarea incompletă a utilajelor, pentru evitarea risipei de materiale la manipularea, transportul și depozitarea acestora, la punerea lor în operă.

Cu promisiunea că ne vom întîlni mai des în acest an la locurile voastre de muncă, pentru a discuta mai îndeaproape despre voi, despre problemele voastre de muncă și de viață, vă urez dragi tineri din construcții succes în muncă, un an nou bogat în realizări, o contribuție pe măsura posibilităților fiecăruia la înfăptuirea sarcinilor ce ne stau în față!

La mulți ani!

Ing. MATEI GHIGIU

INDUSTRIA LEMNULUI

Ce anume aș putea să le spun tinerilor lucrători din industria lemnului, decît amintindu-le un lucru pe care îl știu foarte bine dar care, în activitatea lor viitoare va trebui să-l demonstreze că știu să-l înțeleagă și mai bine decît înainte. Ne este încredințată, nouă tuturor, o sarcină de mare răspundere, de mare interes pentru economia națională: gospodărirea „aurului verde" al țării, valorificarea sa cu cea mai deplină răspundere. În anul viitor, a demonstra că sîntem demni de încrederea cu care am fost investiți se traduce în capacitatea de a asigura o producție cu aproape un miliard de lei mai mare decît în anul ce se încheie azi și aceasta în condițiile în care masa lemnoasă exploatată și dată în producție va fi mai mică cu aproape o jumătate de milion de metri cubi. Va fi nevoie așadar să prelucrăm superior masa lemnoasă, recurgînd totodată cu mai multă insistență decît pînă acum la lemnul mărunt și subțire, la deșeuri, rumeguș și maculatură din care se vor obține produse de înaltă eficiență economică. Cunoscînd faptul că întregul spor al producției din industria lemnului pe anul 1972 va rezulta pe seama creșterii productivității muncii, adăugînd că valoarea obținută dintr-un metru cub de masă lemnoasă exploatată va trebui să crească în anul viitor de la 813 lei la 845 lei avem imaginea exactă a ceea ce presupune efortul de mobilizare a forțelor creatoare, a capacității profesionale a fiecăruia dintre noi. Fără îndoială vom putea ajunge la implinirea acestor obiective, le vom realiza exemplar, în măsura în care vom acorda întreaga atenție utilizării cît mai raționale a capacităților noi construite, a mașinilor, utilajelor și instalațiilor, folosirii cît mai judicioase a timpului de lucru în combinatele și fabricile noastre.

Mărturisesc convingerea că vom regăsi în activitatea productivă a tinerilor noștri, în noul an, aceeași nedezmințită dorință de a situa prin rezultatele lor industria lemnului, celulozei și hîrtiei la loc de cinste în ansamblul economiei, că primele zile de muncă vor evidția ambiția lor de a se pregăti temeinic în pas cu cerințele deosebite ale unei producții moderne, obligată să se plaseze din toate punctele de vedere la cei mai înalți parametri ai competitivității.

Ing. MIHAIL SUDER

INDUSTRIA UȘOARĂ

În domeniul industriei ușoare, caracteristic pentru anul 1972 sînt îmbunătățirile aduse planului inițial, rezultate din dezbaterile amănunțite ale sarcinilor de producție din fiecare întreprindere și loc de muncă în parte.

Dezbaterile au scos la iveală inițiativele creatoare ale colectivelor de muncă, care au mobilizat rezervele existente și prin aceasta au făcut ca la aproape toți indicatorii să se propună nivele mai înalte decît cele prevăzute în planul cincinal pentru 1972.

Sintetic, aceste îmbunătățiri se caracterizează printr-o producție suplimentară față de prevederile inițiale de 740 milioane lei, respectiv, o creștere de 1,5 la sută. De relevat este faptul că 77 la sută din sporul de producție pe anul 1972 față de 1971 va trebui realizat pe seama creșterii productivității muncii. Ne-am propus deci ca în următoarea etapă, să rezolvăm mai bine, mai operativ, mai eficient sarcinile ce ne revin din programul de dezvoltare a economiei naționale.

Pentru industria ușoară, ramură în care întreprinderi, centrale întregi, reclamă cu prisosință, prin media de vîrstă a salariaților lor, calificativul de „tînăr", îndeplinirea în anul 1972 a acestor deziderate se traduce pe lîngă asigurarea unor sporuri însemnate de producție, și prin diversificarea largă a sortimentelor, creșterea calitativă a fiecărui produs, menținerea în permanență a unei linii de actualitate, de modă, sporirea substanțială a livrărilor pentru aprovizionarea populației și încă multe altele. Anul 1972 va trebui să însemne o apropiere de momentul în care, conform prevederilor acestui cincinal, în industria ușoară va avea loc reînnoirea aproape integrală a producției sale. Reamintind aceste lucruri acum, în pragul unui an nou, o fac în dorința de a reține atenția celor peste 220 de mii de tineri din ramura noastră că vom ajunge să ne îndeplinim datoria numai cu concursul lor, al tuturor, că vom putea să adăugăm realizărilor de pînă acum noi succese în anul ce vine, doar preocupîndu-ne fiecare în parte, la locul nostru de muncă, printr-un continuu efort, de noile cerințe ale producției.

Dispunem, în fabricile și uzinele noastre, de utilaje moderne, de înaltă productivitate. Ritmul înalt de dezvoltare a industriei ușoare a favorizat o masivă absorbție de lucrători tineri, trecuți prin diferite forme de pregătire profesională din sistemul nostru de învățămînt. În anul 1972, se vor pregăti prin școli cca. 27 de mii de muncitori calificați și 2800 de cadre medii tehnice. Evocînd acest fapt, am prilejul să mă adresez celor mai tineri dintre salariații din industria ușoară cu îndemnul de a-și mobiliza resursele pentru a se pregăti cît mai temeinic, să cunoască bine aceste mașini și utilaje la care, ca semn al încrederii ce le-o acordăm, vor fi repartizați, să lucreze, să nu precupețească nimic din ceea ce ar putea să facă în vederea integrării lor rapide în viața de uzină, în rigorile disciplinei muncitorești. Nu va fi ușor să ne măsurăm forțele pe arena competitivității, să sporim prestigiul produselor românești pe piața internațională, decît stăpînind bine meșteșugul de a face lucruri de calitate, executate cu măiestrie, încorporînd în ele gestul profesional al unor oameni hotărîți să se autodepășească.

Sînt convins că tinerii noștri minunați, nu-și vor precupeți eforturile și entuziasmul care-i caracterizează pentru a fi la înălțimea acestor cerințe.

Ing. ION CRACIUN

Anchetă realizată de NEAGU UDROIU

FOTOcronica'71

-5 noiembrie. Are loc Plenara C.C. al P.C.R. care adoptă a dezbaterilor Programul Partidului Comunist Român îmbunătățirea activității ideologice, ridicarea nivelului l al cunoașterii și educația socialistă a maselor, pentru a relațiilor din societatea noastră pe baza principiilor i echității socialiste și comuniste"

toate colțurile țării sosesc numeroase telegrame oamenii muncii, tineri și vîrstnici își exprimă satisfacția noștinta față de Comitetul Central în frunte cu secretarul neral care au pus în fața întregii națiuni un program eptională însemnătate teoretică și practică, pentru po- omân, pentru destinele sale. În același timp semnatarii melor își exprimă hotărîrea fermă de a acționa cu coe- ă într-un puternic spirit revoluționar pentru înfăptuirea măsurilor cuprinse în expunerea prezentată de tovarășul e Ceaușescu îndreptate în direcția făuririi omului nou, naltă conștiință revoluționară.

enara comu- .C. al U.T.C. Consiliului ., întrunită le de 2—3 orie adoptă n de măsuri îmbunătă- nuncii de c- comunistă eretului și rea cu privi- aniversarea centenarului Uniunii Ti- lui Comu-

• Ilie Năstase cucerește la Paris primul loc în Turneul campionilor și pentru a III-a oară consecutiv titlul de cel mai bun sportiv român al anului.

• Învingînd echipa Țării Galilor cu 2-0, România s-a calificat în sferturile de finală ale Cupei Europei. După participarea la turneul final al campionatului de fotbal din Mexic un alt rezultat prestigios al jucătorilor noștri.

Uzina de autoca- bane din Brașov își bătorește semicente- rul cu un rezultat re- d: astăzi în numai 8 e este realizată produc- întregului an 1938 t la Brașov, pe porțile inei de tractoare iese de al 300.000-lea trac- r românesc.

În marea sală a pavilionului central al Expoziției Econo- Naționale s-au desfășurat lucrările primei Conferințe pe a secretarilor comitetelor de partid și a președinților con- lor populare comunale.

FOTOcronica'71

Și ieri, ca și astăzi, noi — uteciștii...

La început a fost lupta. Lupta aceea aceeași, ininterrupută nici în noaptea de cumpănă dintre doi ani, pentru că era însoțită de dorința fierbinte de a învinge. La început a fost dorința, care apropia pas cu pas lupta de țelul pe care îl urmărea: se pregătea crearea Uniunii Tineretului Comunist.

Acum, tovarășul **ALEXANDRU BUICAN** povestește:

— Era, într-adevăr, în iarna lui 1921. Atmosfera era aceea a marilor hotărîri. Cu puțin timp înainte participasem, la Iași, la o conferință a organizațiilor socialiste de tineret din toate regiunile țării. Ea s-a ținut la spitalul Socola, cu știrea directorului lui de atunci, profesorul Parhon. Cu prilejul acela a fost ales un comitet provizoriu al tineretului socialist și comunist, în care, alături de alții, se aflau Lucreția Pătrășcanu și N. Popescu-Doreanu.

Sfîrșind anul și începutul lui 1921 l-am petrecut într-o muncă intensă de unificare a organizațiilor tineretului muncitor. Trebuia să consolidăm și să amplificăm participarea tineretului la luptele grele și revendicative, să propagăm ideile marxiste care apăreau în ziarul „Tineretul socialist", să înțelegem și să luăm în stăpînire ideile unei lumi noi, generații tineri, care trebuie din adîncurile vremii, odată cu lămurirea primului răsărit mondial.

Îmi amintesc cu cît devotament s-au dedicat luptei unele din prietenele mele — Lucreția Pătrășcanu, Elena Filipovici, Hala Lifșic — o prietenie care se leagă, desigur, pe nădăjduite vechile amintiri. De cîțiva ani prietenii mei amintesc cu emoție și mîndrie, după 50 de ani, dacă cu unii din ei au căzut în luptă. Nu uităm, ca și atunci, în acest moment de sărbătoare, în aceeași unul an nou, cu aceeași dorințele de luptă, mărturisirile acelea și acestea s-au scris 50 de ani în care factorii cei mai însemnați au fost lupta și tineretul.

Aceasta a fost, mai ales, interpretat, cel care a pus la cale, cercurile care voiau și chiar visau mulți tineri angajați în lupta locului unei drum luat și, de fapt, al unei adevărate istorii, care ajunge, încărcată de cei 50 de ani de existență, pînă în ajunul revelionului contemporan cu noi. El marca momentul în care un grup de tineri muncitori și nefericiți, urmînd îndemnul tovarășilor lor mai mari, comuniștii, au devenit membri ai aceleiași organizații și au început să-și facă „noi, noștri".

— Noi, uteciștii, organizați de obicei revelionul invitînd la masă o familie care avea mai multe soții un grup destul de numeros de muncitori, comuniști și simpatizanți — îmi amintește pe tînărul vechiul luptător Dumitru **NICHIFOR STERE**. Cuvintele acestea, însă, în care se găsesc sediștele, inițiativele organizative sau chiar zile de Anul Nou, trebuiau să aparțină unor tineri muncitori și nu au existat politice. Noi foloseam fiecare prilej, chiar și sărbătorile din familii care aveau copii, pentru a desfășura o vie activitate de cercuri ilegale. Organizam mulțile care erau, bineînțeles, nu totul altele, ci dădeau pe texte ale unor poezii revoluționare. Pregăteam din timp elevi și copii ai unor muncitori, pe care îi învățam colindele noastre și îi trimiteam pe la casele unor muncitori, simpatizanți, oameni cinstiți pe care îi cunoșteam bine.

— Mai mult decît atît, îi completează și îl aprobă, într-un dialog care se leagă firesc, chiar și între doi necunoscuți, **IOSIF KONIG** din Tîrgu Mureș, organizam, într-adevăr, colinde ale noastre, de fapt cîntece revoluționare care chemau la luptă, însă nu numai atît. Organizația U.T.C. se afla în anii aceia în ilegalitate și trebuia să folosim orice mijloc de luptă. Pentru ajutarea celor din închisori, de pildă, încropeam mai multe bazare în care tinerii comuniști vindeau tot felul de produse donate de muncitori, iar sumele încasate intrau în fondurile Ajutorului Roșu. De asemenea, alte dăți ne petreceam revelionul multiplicînd manifeste și difuzîndu-le. Îmi amintesc chiar că primul meu revelion, imediat după ce mi s-a încredințat funcția de secretar al regionalei U.T.C. Ardeal, l-am petrecut la Cluj, într-o casă conspirativă, în care multiplicam manifeste. Era și aceasta o formă prin care U.T.C. transmitea tinerilor comuniști și patrioți urările sale de mulți ani. Îndemnurile sale politice mobilizatoare. După cum vedeți, erau alte vremuri, revelioanele noastre n-au prea fost petreceri și chefuri lipsite de griji. Aveam atîtea de făcut...

— **Oho, am atîtea de făcut! Nu cred că-mi va ajunge anul 1972 pentru ceea ce am eu de gînd.**

Replica, rostită peste ani de zile și dintr-un alt colț de țară, de către inginerul **NICOLAE CENȚIU** de la Uzinele „Tractorul" din Brașov, are nu numai semnificația de a înnoda dialogul între două generații, ci de a arăta în același timp continuitatea de preocupări și eforturi, indiferent de condiții sau, poate, tocmai pentru a le sublinia mai consistent. Răspunsul pe care l-am primit din partea noului nostru interlocutor ne plasează în cea mai expresivă actualitate, fără să contrazică sau să diminueze valoarea unor fapte și proiecte ale înaintașilor, dimpotrivă, amplificîndu-le, ca și cum le-ar aprecia dinăuntrul aceleiași generații.

— **Și totuși, am insistat, ce așteptați în mod deosebit de la 1972?**

— Am lucrat multă vreme la o instalație de ventilație destinată în primul rînd turnătoriei de fontă. Instalația, pe care am conceput-o plecînd de la un studiu mai vechi, în cadrul cercului de creație a tinerilor ingineri, ar aduce îmbunătățiri însemnate condițiilor de lucru ale turnătorilor. Ea se află acum în curs de aplicare, de realizare, și intrarea ei în funcțiune e, într-un fel, principala satisfacție pe care mi-o poate oferi 1972. Ar mai fi, tot aici, la turnătoria de fontă, o instalație de răcire a nisipurilor, pe care intenționez să o prezint în martie, la prima conferință de comunicări științifice a tinerilor ingineri, ce va fi organizată la București de către U.T.C. și Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini.

— **Vă dă că majoritatea preocupărilor vă sînt îndreptate spre actuala mare problemă, autoutilarea...**

— E normal. Răspund de un grup de proiectări, iar planul nostru de investiții prevede pentru 1972 sarcini duble față de 1971 în domeniul autoutilării.

— **Pentru ce vați mai tăcut la noaptea de revelion?**

— Pentru sănătatea mea, îmi răspunde tot atît, la „Tractorul", pentru viitorul fericit al copilului nostru, pentru succesele în producție și în viața personală ale surorii și fratelui meu, de asemenea ingineri, cu care mă petrec, probabil, momentele noastre de Anul Nou.

Sau, ca să mai pomenim și în alte colț de țară, să ne oprim pentru cîteva clipe la prezența lui **TUDOR VULCAN**, secretarul comitetului U.T.C. de la Combinatul avicol din Galați, și să-i întrebăm cum și-a petrecut noaptea de revelion a anului încă neînceput 1971. Nu inițiatorul, desigur, ci cu o intenție foarte precisă: pentru Tudor Vulcan noaptea de Anul Nou înseamnă și... ziua lui de naștere.

— Acel moment, ne povestește el, am fost invitat la revelionul organizat de comitetul municipal U.T.C. Am mers acolo împreună cu doi colegi. Cînd s-a aflat că pentru mine e o dublă sărbătoare, am intrat imediat în centrul atenției. M-au felicitat primul secretar al comitetului județean U.T.C. și cel al comitetului municipal, toți tovarășii activiști, numeroși tineri pe care nici nu îi cunoșteam, a băut fiecare cîte un pahar în cinstea mea. A fost pentru mine cea mai frumoasă zi de onomastică și cel mai frumos revelion.

— **Dar cel mai frumos an de muncă și de activitate? I-am întrebat, deloc intîmplător nici de data aceasta, pentru că știam un amănunt și bănuiam răspunsul:**

— Aș zice, pentru că am intrat deja și în ultima lui zi, că tot anul acesta a fost. Am participat ca delegat la Congresul IX al U.T.C. și evenimentul acesta este de o mare importanță pentru mine, pentru activitatea organizației pe care o conduc. Tot ceea ce am conceput și organizat de atunci încoace, pentru sudarea și consolidarea colectivului, pentru pregătirea membrilor lui pentru muncă și viață, poartă indiscutabil pecetea acestui frumos moment la care am fost martor.

...De la conferința de întemeiere din 1922 pînă la Congresul IX din acest an, este, așa cum spuneam, un drum care se confundă cu o întreagă rețea de dăruiri, de sacrificii, de izbînzi. Este o existență care nu și-a renegat nici un moment demnitatea, pentru a ajunge pînă ari, în preajma noastră, purtînd cu aceeași mîndrie denumirea de organizație revoluționară a tineretului.

Bucuriile speranței și ale împlinirii

Am venit și uteciștii unui bloc din centrul municipiului Galați și am venit la un apartament pe care cheile unei tineri, anume **IULIUS KESSLER**. Tovarășul Iulius Kessler a făcut parte, timp îndelungat, din conducerea Uniunii Tineretului Comunist din țara noastră. Trecuți cu vederea, pînă la cîteva pagini, o istorie de luptă partidului pentru cîștigarea explatarilor, pentru eliberarea celor arestați, pentru democratizarea vieții noastre, este și locul lui Iulius.

— Pentru noi, mai tineri, ne povestește Iulius, e semnificativ, nu numai că în anul ăsta s-au scurs 50 de ani, comunitatea, folosesc chiar și revelionul ca pe o formă a activității revoluționare.

Iată, de pildă, revelionul pe care l-am organizat în 1928 la Galați, într-o sală de pe strada Regală. Se adunaseră cîteva zeci de persoane. După cîntarea unei revoluționare, cîțiva tineri au luat cuvîntul și au vorbit despre lupta care trebuie dusă de la caz, la partid, despre rolul de luptă al tineretului. La bătrîna noastră era locul de luat și un cunoscut de la Vrancea, pe numele Moșoleanu, care mi-a spus, printre alte chiar și amănunte, că ne pofitește neapărat la Sărgești. Nu am venit să mergem. Cum eram mulți, nu a avut ce face. A lăsat locul acolo pe agent și o patrulă de muncitori, la masă. Noi ne-am continuat activitatea și l-am invitat și pe soldați la masă. Au băut și ei cu noi. Fiindcă vin nu aveam, și au ascultat... Iarăși folositoare. Așa ne sărbătoream noi revelioanele, făcînd din ele adevărate acțiuni revoluționare.

Și de data aceasta, însă, fără a uita cum a necăjit traditiile de luptă și învățămintele pe care ni le oferă trecutul, prezentul își păstrează dreptul la replică, dîndu-ne la rîndul său, alte exemple de acțiune revoluționară, adecvată la condițiile și realitățile specifice din zilele noastre.

Bucecea, de pildă, e o comună din județul Botoșani. Pînă cu vreo de mult avea doar o moară, o gară, cîteva dughene, o mulțime de case de lut și drumuri proaste, multe noroi și cam atît. **Și chipul lui DUMITRU DUȚĂ, muncitor la fabrica de zahăr din localitate, capătă nuanțe mai calde cînd, începe să rememoreze:** „Închipuiți-vă deci cam ce au găsit oștenii bucecenii și, alături de ei și noi, cei veniți de prin alte părți, cînd, în 1962, pe strada principală, asfaltată de curînd și garnisită cu neon, au fost terminate vreo 14 blocuri de locuințe, cîteva magazine, restaurantul, un club muncitoresc, în fine un început de viață urban. E explicabil, așadar de ce oamenii au ținut să sărbătoreze revelionul acelui an cu un chefuș deosebit, pe măsura realizărilor.

Pe atunci, în 1962, eu eram secretarul comitetului U.T.C. pe fabrică. Și, bineînțeles, ne-am organizat vreo 30 de tineri într-o echipă de voluntari, după trebuințele tradiții muncitorești și am pornit colindul. Sărbătorim cînd pe-acolo la vînt, în cînd acolo, pe unii scoțînd-i chiar de la masă, de la masă, de la muncitori la tineri de fabrică. Am cîș am bucurat, și tineri de la blocuri la blocuri și de la apartament la apartament, fiind chemați de fiecare tineri frumoși și vioiți, dornici de sărbătoare.

Pe la miezul nopții, ne-am dat bine seama că rîndurile noastre au îngroșat semnificativ. Ce se întîmplase? Din propria familie, fiecare din de familie mai bătrînă se alăturase grupului nostru, pînă și-și frînți pe-acasă, chiar în acea seară, tovarășii de muncă pe la care urma să mai trecem. Bucuria noii de luptătoare revoluționare din partea. Bucuria transmisă peste 200 de apartamente. E bine, e drept, și cîte cîștigul colindătorilor, grupul colindătorilor mai avea și „lucrul" acela afară, în fața blocurilor. Nu s-au mai alăturat unii și cooperatorii, tuturor zîna de 1 ianuarie 1962 a marcat o verificată manifestație de apropiere și bunăvoință colectivă. Petrecerea am continuat-o cu toți, muncitori și țărani, pînă către seară. Intre-o atmosferă fierbinte, tineretească, nu cînd o-o pot uita. Erau acolo, dacă vreți, în numai bucuria bunăvoinței noului an, și și manifestarea satisfacției acționarilor în fața ridicării comunei de pe malul Siretului spre cotele caracteristice socialismului".

Un diamant numit încredere

Pentru activitatea lor neobosită, pentru „vina" de a lupta împotriva unei lumi strîmbe, clădită de la un capăt la altul pe nedreptate, comuniștii și uteciștii nu erau numai urmăriți, hărțuiți de prigoana poliției, siliți să se ascundă în ilegalitate, ci arestați, aruncați în întunericul celulei. Mulți dintre ei nu au mai putut, mai de-a rîndul, transforma noaptea de Anul Nou într-o modalitate de luptă activă, participînd la întruniri agitatorice sau tipărirea de manifeste: au trebuit să și-o petreacă în închisoare, în spatele ușilor ferecate, fără să-și piardă însă nici în acele clipe elementul esențial: încre-

IULIUS KESSLER

DUMITRU DUȚĂ

MARIN CIOCAN

ADOLF DRUCKER

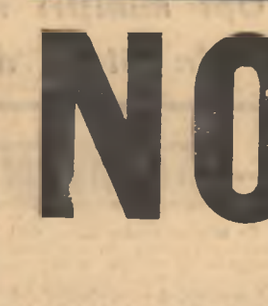

NICOLAE CENȚIU

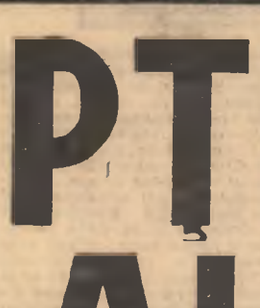

IOSIF KONIG

TUDOR VULCAN

derea în victorie. Să-i ascultăm pe cîțiva din ei reînviind pentru noi zilele și nopțile acelor ani:

— La jumătatea lui noiembrie 1940 poliția a arestat vreo 40 dintre noi — mărturisește tovarășul **MARIN CIOCAN**, pe atunci muncitor la Șantierul naval din Constanța. Am fost duși într-un lagăr special amenajat la Andalchioi. „Buna Vestire" — așa-i zicea (și surîde, însă zîmbetul nu-i luminează fața). În lagărul acela mi-am petrecut și revelionul, așteptînd din clipă în clipă să fim executați... Mă întrebați cum de am rezistat. Mă gîndeam mereu la tovarășii de afară, la faptul că aveau încredere în noi, iar convingerea aceasta îmi dădea putere.

— În octombrie 1940 mi s-a făcut o percheziție la domiciliu. S-au găsit, bineînțeles, documente, materiale de propagandă. (Ne vorbește eroul muncii socialiste **ADOLF DRUCKER**, directorul Uzinei „Victoria" din Călan). Am fost duși, vreo nouă tovarăși, la închisoarea din Timișoara. Interogatoriile au du-

Vrancea. Pare ușor stînjenit de întrebările noastre: biografia lui n-are nimic spectaculos.

— Ar fi ceva, se **hotărăște deodată.** Am să vă povestesc totuși despre un revelion. Acum trei ani, cînd abia terminasem un an de școală tehnică de construcții, un accident nenorocit la picior m-a silit să suport o perioadă destul de lungă de spitalizare. Cînd mă întremasem deja și începusem o altă școală, urmînd paralel liceul la seral, un alt accident, la același picior, a făcut inevitabilă amputarea. Eram aproape de terminarea liceului și nenorocirea care survenise punea sub semnul întrebării toate planurile mele de viitor. Colegii mei m-au salvat de la un act disperat. Au fost mereu lîngă mine și au făcut-o în așa fel, încît să nu simt niciodată că sînt mînați de milă. Trebuie să vă spun că devenisem extrem de susceptibil, dar ei au procedat cu atîta delicatețe, încît e imposibil să le reproșez măcar un singur gest de natură să mă rănească. În vara anului 1969, după terminarea liceului, am dat examen de admitere la A.S.E. și am reușit.

Sfîrșitul acelui an, primul din viața mea de student, l-am serbat împreună cu ei, cu băieții care se dovediseră mai mult decît niște simpli colegi, care făcuseră pentru mine cel mai extraordinar lucru pe care un om, după părerea mea, îl poate face pentru altul: îmi redaseră încrederea în viață, mă învățaseră să depășesc un moment mai mult decît disperat. De aceea am numit revelionul din '69—'70 un revelion al încrederii în oameni.

...Deoarece încrederea în tovarășii de muncă, în cei ce ne sînt apropiați cu gîndurile și faptele lor, ne însoțește întotdeauna, pretutindeni.

U.T.C. SEMICENTENAR U.T.C.

NOPȚILE ALBE

De fiecare dată cînd ne aflăm în pragul unui an nou, copleșiți de impresiile, satisfacțiile și evenimentele trăite intens de-a lungul a 365 de zile și, în același timp, nerăbdători să cunoaștem mai degrabă ce ne oferă anul încă neînceput, sîntem tentați în mod firesc să tragem linie și să adunăm. Ora bilanțului, pe care ne-o vrem fiecare din noi cît mai bogată, are designul o greutate specifică a ei, are mai ales o semnificație mai densă, o dată ce în dimensiunile ei încape o viață de un an. Și totuși, fluturarea nostalgică a mîinii sau despărțirea punctată doar de zgomotul unui pahar ciocnit rămîne în scurtă vreme nimic mai mult decît o amintire deoarece ne îndeamnă, prin firea lucrurilor, ziua de mîine, anul de mîine, la

O fată firavă asigură paza...

În casa cu nr. 27 de pe fosta stradă Vînători din Botoșani, anul se sfîrșea fără bucurii. Proprietara unei camere modeste o văduvă cu trei copii, se pregătea să-și îmbrace paltonul. Se înserase. Doi din copii, băieții, plecaseră de mult cu colindul prin cartier. Janeta, fata mai mare, care abia împlinise 18 ani, nu știa cum s-o facă să plece mai repede. „E mai bine să mergi la tanti, îi spunea ea. Are și spațiu mai mare, prită noapte de Anul Nou, care îi găsise la fel de necăjiți ca și înainte, Janeta urma să se întîlnească cu prietenele ei și să se distreze și ele cumva.

Dar fetele n-au venit. Primul a sosit un bărbat despre care Janeta avea să afle mult mai tîrziu că era publicistul Armand Radu, autorul de peste cîțiva ani al romanului „Pietrele arse". Apoi au venit, unul cîte unul, încă cinci bărbați și două fete.

La prima parte a ședinței a

ISAK SCHMIDT

ION MARTIȘ

meșteș și urătorii. Nu, nu te teme, nu mă voi plictisi. O să vină Elisabeta, poate și Paula, apoi mergem împreună pe la fete".

Și iat-o pe mama plecată. Femeia n-avea de unde să știe că în seara aceea, în camera lor, urma să aibă loc ședința conducerii județenei Uniunii Tineretului Comunist. Nu știa nici că aici avuseseră loc, în aproape doi ani de zile, peste 30 de adunări ale organizației ilegale de tineret. Nu știa, de asemenea că Janeta făcea colecte pentru „Ajutorul Roșu", că într-una din grinzile tavanului ascundea foile minuscule ale „Scînteii" ilegale, că în multe nopți împrăștia prin oraș manifeste, că ascundea din cînd în cînd tovarăși hăituiți de siguranță. Mama nu știa decît că în aceastat și ea. A ascultat informarea politică asupra evenimentelor de pe front, din țară, de peste hotare. Apoi i s-a cerut să schimbe paza de afară. Și **JANETA WEXLER**, firavă, zgribulită în paltonul prea strîmt, a asigurat timp de trei ore paza casei conspirative, plîtă în gura întunecoasă a gangului care dădea spre stradă.

În ciuda restricțiilor, colindătorii împînziseră orașul. Se auzeau clopote, buhaiul, capra, pocnete din biciuri. Departe, pe front, mureau oameni. În cămăruța liliputană a văduvei cu trei copii se termina ședința conducerii județenei U.T.C., programată tocmai de revelion cînd copoii Siguranței ciocneau la căldură pahar după pahar.

...Era ultima noapte din anul 1941.

ION BARBULESCU

JANETA WEXLER

GHEORGHE JURCA

MIHAI GHEORGHIȚA

ION COTIGA

Anii în care fiecare zi însemna o epocă

Și anii au trecut încărcați de istorie, de modificări profunde, mergînd pînă la esențele unei orînduiri care-și trăise traiul. Evenimentele se precipitau, parcă intrate într-un ritm alert ce însoțea nerăbdarea de a aduce mai aproape de noi zilele ce se întrezăreau la orizont. Una din aceste zile a fost cea de la 23 August, care a însemnat o adevărată răsturnare de valori, în societate ca și în conștiințe. Frontul, după ce se desfășurase o vreme pe teritoriul țării noastre, ajungea pe rînd în Ungaria, în Cehoslovacia, îndreptîndu-se acum în sens invers, spre Berlin și spre ziua aceea pe care o simțeau apoi a victoriei. Iar numai trei ani, într-un alt revelion, la 30 Decembrie, România devenea republică, inaugurîndu-și o existență liberă, întemeiată pe demnitate socială.

Cei anii aceia, fiecare zi se scrunda cu o întreagă epocă...

Sfîrșitul anului 1944 ne-a prins pe undeva prin Ungaria, nu mă înșel lîngă Varpalota — încercă să-și reînvie amintirea ION BĂRBULESCU din **Brașov.** Toasturile noastre de revelion aveau ecoul bubuitor de tun și se rosteau de obicei în pauza dintre două lupte.

— Da, eram, într-adevăr, în Ungaria, **izbutește să precizeze cooperatorul GHEORGHE JURCĂ din comuna Lenauheim din județul Timiș.** Trecusem, a doua zi după 23 August, la dezarmarea și arestarea trupelor hitleriste și apoi am început să înaintăm spre birlogul lor. Prima noapte a anului 1945 a fost printr-o mine semnalul unui an nou în toată puterea cuvîntului. **Iar MIHAI GHEORGHIȚĂ, astăzi secretar la C.A.P. Vlădeni — județul Botoșani, recunoștea cu un real talent scriitoresc același revelion al anului 1945, „cel în care n-am ciocnit nici măcar un pahar de vin".**

„Mă aflam în Ungaria, pe linia granița cu Cehoslovacia. Eram elev sergent, comandantul plutonului de cercetare căruia îi aparținea al diviziei „Tudor Vladimirescu". Urmăream de cîteva săptămîni o mare unitate fasistă, care încă ne mai făcea probleme. În ziua de 31 decembrie — o zi în care a nins mărunt, cu niște fulgi mari cît vrabia — ne apropiasem de inamic cît se putea. Deveniți infanteriști, am deschis și noi focul. Un foc foarte puternic. Mai marii noștri au găsit de cuviință să stăvilească „puhoiul" de români cu tancurile. Au aruncat asupra noastră nici mai mult, nici mai puțin de 30 de tancuri. Le văd ca și atunci: mătăhăloase, amenințătoare, prăvălind cu urlet brăduții dintre noi și ele. Trăgeau cu tunurile și cu mitralierele. Cîțiva de-ai noștri au căzut dar și noi am reușit să incendiem două tancuri. În cel de-al treilea am vrut eu să arunc grenada. M-am ridicat, am făcut cu chiu, cu vai, cîțiva pași prin zăpada adîncă și am aruncat-o. În aceeași clipă, un glonte mi-a sfărîmat pistolul, iar un proiectil dintr-un tun de mic calibru mi-a retezat brațul drept. N-am leșinat, poate și din cauză că din spate am auzit uralele infanteriei noastre, care ne venea în ajutor. Acum, cînd mi le reamintesc, parcă le-aș compara cu strigătele de Anul Nou ale urătorilor de prin părțile noastre din nordul Moldovei."

...Pentru ca, după numai doi ani, unul alt tînăr să i se pară firesc să ajungă la momentul istoric trăit de el fără a se mai opri la evenimentele petrecute în 1945, ci să-și înceapă propria povestire doar printr-o referire trecătoare la ele:

„De doi ani, adică din 1945, devenisem secretarul organizației tineretului progresist de la o întreprindere brăileană. Se numea „Marna" și aparținea unui grec Iani Hartuliardis. Revelionul din '47—'48 a început cu o zi mai devreme. Pe 30 decembrie, la ora 12 noaptea, cînd s-a difuzat la posturile de radio comunicatul care anunța abolirea monarhiei și proclamarea Republicii, mă aflam împreună cu o serie de cadre din activul de tineret într-o clădire din centrul orașului — sediul organizației tineretului. Pregăteam sala unde urma să sărbătorim venirea noului an și nici unul dintre noi n-a mai plecat acasă în noaptea aceea. Ne-au prins zorile discutînd despre cum o să fie, despre ce avem de făcut în continuare. Poate n-ar trebui să amestec lucrurile, dar pentru organizația noastră, a muncitorilor de la „Marna", anul se încheia și cu o victorie de altă natură: în ultimele luni, de fapt de prin mai începînd, contabilul șef al întreprinderii, mîna dreaptă a patronului, încerca să racoleze cu tot dinadinsul oameni. Îl chema la el în birou pe tinerii noștri și încerca să-i cumpere. Le făgăduia, în schimbul ieșirii din partidul comunist, cîte o pereche de bocanci, o salopetă nouă sau altceva. Acum îmi vine să zîmbesc la gîndul unor asemenea tentații, dar pentru perioada aceea nu erau deloc de lepădat. Gîndiți-vă că salopeta era haina noastră de sărbătoare și oricare dintre noi ar fi fost fericit să aibă una nouă-nouță, în locul celor peticite, pe care le purtam. Și cu toate astea, nici unul din tineri nu a acceptat să se lase cumpărat. Ceea ce astăzi este un lucru firesc, pe atunci constituia o victorie, o confirmare a faptului că organizația noastră lucrase cum trebuie, reușise să-și cîștige un prestigiu.

Toate acestea au dat zilei de încheiere a anului un sens special, au conferit momentului festiv strălucirea cuvenită".

Interlocutorul nostru, tovarășul ION COTIGĂ, este acum șeful secției organizatorice a Comitetului județean Vrancea al P.C.R. Rugîndu-l să rememoreze pentru cititorii noștri sfîrșitul de an pe care biografia personală l-a reținut altfel decît pe celelalte l-a ales pe cel din 1947 pentru a demonstra cum devin ale noastre, prin participare afectivă, momentele pe care ni le lasă moștenire istoria.

Ideea, dintr-un alt colț de țară, maistrul DUMITRU MANDRIC, de la cunoscuta uzină constructoare de mașini. Eram vreo 96 de tineri din toată țara, ajunși în cetatea oțelului după ce ne făcusem ucenicia pe diferite șantiere ale tineretului din țară. Naționalizarea uzinelor se petrecuse cu puține luni în urmă. Sentimentul că aparținem unui colectiv consolidat în clocotul de la Agnita-Botorca, Salva-Vișeu, Predeal-Brașov, era atît de puternic, încît eram socotiți o veritabilă familie. Aceeași familie ne-am adunat și pentru revelionul din '48—'49 și ne-am întrebat: „Fraților ce facem? Pîinea e puțină, carnea de asemeni. Țara e săracă. În plus, nici cu fetele nu stăm deloc strălucit". Unul a strigat atunci: „De trei ori ca la brigadă: Hei-rup, bum!..." Dintr-o dată, totul ni s-a părut mai ușor. E drept că și pretențiile noastre erau mai mici pe atunci... În noaptea aceea i-am spus unui coleg: „Mă, eu dacă ajung un maistru ca Manojlovici — pusesem ochii pe un meșter cu numele ăsta, deosebit de respectat de către toți — nu-mi mai trebuie nimic, mi-e deajuns". Așa i-am spus. După douăzeci de ani, în 1968, cînd ne-am întîlnit din nou ca să sărbătorim un fel de jubileu al revelionului de atunci, colegul meu a ținut neapărat să-mi amintească: „Ai ajuns un maistru mai ceva decît ăla. Atunci cel mai mare motor pe care îl făceam era sub 300 kilowați. Acum am ajuns la aproape 180 megawați. Ce mai vrei?" De fapt, avea perfectă dreptate: ce să mai vreau!? Dar parcă poți să te mulțumești și acum cu un lucru pe care îl doreai în urmă cu 20 de ani?"

Romantismul ne este întotdeauna contemporan

„Anii romantici" sînt denumiți uneori anii aceia, al reconstrucției, și ni se pare că fac parte dintr-o vîrstă care ține de adolescența noastră. Dar dacă sîntem tentați să amintim numai în treacăt greutățile acelor timpuri și să insistăm mai mult asupra caracterului lor romantic, în ciuda asprimii și durității eforturilor pe care le-au cerut, trebuie să recunoaștem, în același timp, că romantismul nu este numai atributul unei singure epoci. Romantismul ne însoțește întotdeauna, este mereu contemporan cu noi și se afirmă în modul de a trăi și a gîndi al fiecărei generații. Iată, ca dovadă, două întîmplări culese din imediata actualitate:

De un sfert de veac, pentru DUMITRU ANDREI revelionul începe la ora 3 dimineața. De un sfert de veac, numai noptii îl găsește în același loc: pe peronul gării. Și tot de atunci timp șeful stației C.F.R. din Focșani s-a obișnuit cu uniforma de ceferist și timp numai sărbătorilor de sărbătoare, iar tăcănitul telegrafului să întrerupă murmurul vesel al participanților la masa sărbătorească.

„Bineînțeles, mărturisește el, anii nu au semănat unul cu altul, așa cum au semănat între ele revelioanele. Dar și ei au avut o caracteristică comună: aceea că întotdeauna m-am străduit să-mi fac datoria. De asta m-am împăcat relativ ușor cu situația ca fiecare an nou să mi-l petrec la locul de muncă. Trenurile circulă și în noaptea de 31 spre întîi și cineva trebuie să vegheze ca să nu se întîmple nimic".

O noapte ca oricare alta. Mecanicul care strunește locomotiva, celebrînd în același fel ca și șeful stației începutul unui an nou, intrînd în gara Focșani zărește de departe fanionul lui Dumitru Andrei. La 0,06 trenul oprește pentru cîteva minute lîngă acest fanion. După 25 de asemenea nopți, Dumitru Andrei poate să le identifice fără greș pe acelea în care viscolul și-a făcut de cap, obligînd personalul stației să salute ora zero cu lopata în mînă, grăbit să împrăștie stratul de zăpadă care îngreuna circulația. Pentru că noaptea dintre doi ani este o noapte la fel ca oricare alta, iar trenurile trebuie să circule nestingherite.

„Sau iată, ca o altă dovadă, dialogul pe care l-am purtat la Constanța cu marinarul ION IANOȘ:

— Primul revelion l-am făcut în Adriatica, al doilea în Oceanul Indian, al treilea în portul Anvers, al patrulea acasă.

— Și al cincilea?

— Va fi în Atlantic.

— Cum sînt revelioanele pe vas?

— Ca și pe uscat. La careul ofițerilor se așează masa festivă. Se dă citire radiogramei de felicitare. La ora douăsprezece noaptea, ora locală, sună sirenele vaporului, ca un salut către țară, către celelalte echipaje de pe mare, către familie și către cei dragi. Se închină pentru ei și pentru realizările noastre.

— Revelionul e la fel pentru toți membrii echipajului?

— Nu! Cel mai frumos este pentru „carturi". „Carturile" fac revelionul la timonă.

— Și de ce e mai frumos?

— Cel care face cartul „zeropatru" e un marinar fericit. Acesta se cheamă cartul de onoare. Îl voi face și anul acesta cu ofițerul doi Gh. Apostu. Se zice că, dacă totul a decurs perfect în acest cart, Neptun nu ne mai așteaptă cu furtuni tot anul.

— Ce-ți va aduce nou, anul nou?

— Primul voiaj ca timonier pe nava „Lupeni".

— Altceva ce-ți mai dorești?

— Să menținem diploma de „Navă frumoasă". Prestigiul navei „Lupeni" ne obligă să fim la înălțime.

— „Drum bun" pe mare, Ion Ianoș! În noaptea revelionului, la timonă, în cartul de onoare, adaugă textului radiogramei, pentru tine și întregul echipaj al navei „Lupeni", felicitările noastre, ale celor de pe uscat, care vă așteaptă cu mîndrie întoarcerea.

3 500 de tineri într-o singură familie

Pe inginerul ȘTEFAN PRICĂ l-am întîlnit, ca și pe alții, la locul său de muncă. Surprinzător, însă, destăinuirile sale n-au început cu Galații, ci... cu Hunedoara.

„Am lucrat nouă ani acolo, la înălțarea combinatului siderurgic. Acum, în Hunedoara s-au șters de mult urmele noastre, ale constructorilor. Nu mai sînt barăcile din apropierea gării, nu mai există orășelul tineretului..."

Vă cerem scuze, tovarășe inginer, dar credem că e nevoie de o completare aici. La Hunedoara nu mai sînt, într-adevăr, barăcile pe care le știați dar au rămas, în schimb, oamenii. Unul din ei este și CORNEL COVALIOV, fostul comandant al Șantierului național al tineretului de la Hunedoara, în prezent secretarul comitetului de partid al Întreprinderii de construcții siderurgice din același oraș. Să-l ascultăm împreună:

„Pe șantier lucrau 70 de brigăzi, adică 3 500 de tineri, proveniți din toate colțurile țării. Cu toții am luat hotărîrea să petrecem Anul Nou din 1951 împreună. Unii tînjeau însă după casă, după tradițiile și obiceiurile sărbătorilor de iarnă. Ca să-i putem atrage trebuia să pregătim un revelion tot atît de plăcut ca și cel pe care l-ar fi găsit acasă. În cadrul fiecărei formații de lucru am înjghebat cîte o brigadă artistică de agitație care cuprindea între 5 și 10 tineri. Am constituit, apoi, un cor al șantierului, format din 150 de persoane, echipe de dansuri pe județe și naționalități (aici lucrau români, maghiari, germani), grupuri de lăutari, orchestre de mandolute și mandoline, un taraf de muzică populară. Cu cît necunoșcuți la activitățile cultural-artistice am organizat întreceri sportive ale căror finale erau programate... în ultima zi a anului.

Problema participării la revelion am rezolvat-o deci. Rămînea în suspensie o problemă mult mai delicată: asigurarea alimentelor. Țara trecea, pe atunci, prin momente grele, fonduri nu ni se puteau oferi. Noi știam acest lucru, așa că am fost nevoiți să ne gospodărim singuri. După orele de muncă prestate pe șantier, descărcam vagoane cu cocs sau alte materiale la combinatul siderurgic, iar banii încasați îi puneam de o parte pentru Anul Nou. De asemenea, timp de o lună am economisit cu gramul din rația zilnică a fiecăruia pentru a putea oferi la revelion o masă mai bogată. Alimentele le-am pregătit singuri. Fetele — cele 700 de brigadiere — au făcut pîinea, au preparat meniurile, iar noi, băieții, am aranjat sălile — adică barăcile — am spălat vesela, am așezat mesele... A fost ca într-o familie, numai că familia noastră număra 3 500 de persoane.

În seara zilei de 31 decembrie, în jurul meselor pregătite pentru sărbătoare, se aflau toți cei 3 500. Ce-a urmat nu poate fi redat în cuvinte! A fost o petrecere unică, plină de tinerețe și bună dispoziție. Formațiile noastre artistice, în număr de șapte, au prezentat programele pe care le pregătiseră timp de o lună. S-au organizat concursuri pentru cel mai bun dansator, recitator, interpret de muzică populară, pentru cel mai frumos plugușor, pentru cea mai ingenioasă mască... Pe la orele trei dimineața, cineva a avut ideea inițierii unui concurs ad-hoc: ce județ prezintă cel mai original obicei de Anul Nou. S-au prezentat atîția solicitanți, au fost înfățișate atîtea tradiții și obiceiuri frumoase, încît am fost nevoiți să înminăm 10 premii I, 15 premii II, vreo 20 de premii III și așa mai departe. Nu pot uita nici acea „oră a scrisorilor", cînd la stația de radioficare am citit telegramele și felicitările trimise pe adresa șantierului de către părinții și prietenii brigadierilor, de către elevi. Ne-au sosit apoi o sumedenie de cadouri din întreaga țară, pe care le-am împărțit tot atunci. O noapte de veselie și exuberanță ca aceea nu a mai cunoscut Hunedoara!

S-au scurs de atunci 20 de ani. Între timp, unii din brigadieri au plecat. Cei mai mulți, însă, au rămas în întreprinderea noastră, s-au calificat și au devenit cadre de bază, muncitori specialiști, maiștri, ingineri. În fiecare an petrecem revelionul împreună, dar de fiecare dată — nu știu de ce — ne trezim discutînd despre noaptea aceea de Anul Nou pe care n-o putem uita nici astăzi".

La Lotru se va ciocni o cupă de lumină

25 de revelioane pe șantierele țării... Anii au venit, au trecut, zilele festive care sfîrșeau un an și începeau altul au fost, pentru ION BOLNAVU, secretarul organizației de partid de pe marele șantier hidroenergetic de la Lotru, zile obișnuite...

— Pentru că, spune el, noi, constructorii, împărțim altfel timpul... Un an nou începe, de exemplu, cu prima zi a unei lucrări, a unui obiectiv, sau se încheie cînd îl dăm în folosință... Mă întrebați de primul meu revelion de constructor... A fost de mult, în timpurile grele ale țării, acum 25 de ani, eram foarte tînăr, veneam de la țară și umblam cu o echipă de sondori pe Someș, trebuia să intocmim planurile de situație ale unei viitoare hidrocentrale... Mi-amintesc că, dintr-odată, noi cei mai tineri, ne-am amintit că vine anul nou. Era o baracă acolo mai spațioasă, mai bună, fără mese, am pus noi mîna și într-o zi am tăiat scînduri pentru mese, am adunat toate conservele, n-aveam lumină, nu se trăsese încă în locurile acelea... Dar ne-am bucurat că sîntem împreună, ne-am urat unul altuia viață lungă și fericire... Țin minte ziua aceea pentru că, mai tîrziu, peste cîțiva ani, cînd eram la Bicaz, m-am gîndit la ea. Acolo, la Bicaz, într-o altă noapte de anul nou, cînd barajul era pe sfîrșite, mi-am spus: iată, facem și noi hidrocentrale, și m-am uitat la oamenii din jur, la constructori, toți erau ca frații mei, și aproape că nu ne făceam urări personale, toți ne doream ca lucrarea să iasă bine, să ne întîlnim, apoi, pe un alt șantier, undeva în țară...

Zile obișnuite, spune Ion Bolnavu, dar amintindu-și de anii aceștia, de toți cei 25 de ani petrecuți la Bicaz, la Argeș, la Lotru, el reține, din fiecare, un eveniment. Care, de fapt, este al său personal dar nu numai atît. Care l-a bucurat cel mai mult, dar nu numai pe el.

— O sărbătoare a anului nou numai a mea și a mea cred că nici n-a existat. Mi-am petrecut-o, atunci cînd nu eram în schimbul de noapte, cu oamenii, cu constructorii, cu ei m-am bucurat și toți ne-am bucurat pentru ceea ce facem...

— Și anul acesta?, îl întrebăm.

— Știți, mai fac uneori un revelion în familie... Vin colegi ai mei de aici, de pe șantier, dar tot despre treburile noastre, despre muncă vorbim... Soția mea ne ameninți, în glumă, că pentru fiecare discuție profesională ne scoate din porție un pahar de vin... Dar nu se poate altfel, viața noastră e șantierul, nu putem uita niciodată de el, aici trăim, aici muncim, revelioanele noastre sînt zilele noastre obișnuite...

— Și totuși, anul 1972 vă aduce ceva deosebit?

— De cîtăva vreme circulă pe șantier o vorbă: vine anul, spun oamenii, anul care cere socoteală pentru tot ce am făcut noi pînă acum, aici, la Lotru. Credeți că va fi vreun muncitor care, în noaptea de Anul Nou, să nu se gîndească la acest eveniment, pentru care acest început de an să nu însemne bilanțul muncii sale?

Toate paharele, aici, la Lotru, se vor ridica pentru reușită. Și toți ne vom gîndi, de fapt, la momentul acela, cînd va mai fi un an nou: primul an al hidrocentralei, intrată în sistemul național al energiei electrice.

Urare în pragul anului 50

Acum, ajunși în pragul unui nou an, în care ne înfățișăm nu numai cu bilanțul anului precedent, ci cu tot ce a realizat organizația noastră de-a lungul celor 50 de ani de existență, un lucru este cît se poate de limpede: au existat, fără îndoială, și momente de cumpănă, și clipe de grele încercări, alături de anii entuziasmului constructiv numărăm astăzi și pe cei ai luptei în ilegalitate — însă la capătul fiecăruia din ei s-a așezat izbînda, adusă de credința nestrămutată în ea. Bilanțul pe care îl raportează fiecare din noi în acest ajun de revelion se adaugă faptelor pe care ni le-au relatat eroii reportajului de față, topindu-se în marele bilanț cu care se prezintă însăși organizația noastră. Urarea pe care o vom rosti la miezul nopții, cu paharul ridicat la înălțimea ochilor, se va adresa, implicit, și organizației, dorindu-i aceeași tinerețe fără bătrînețe.

— Într-adevăr, subliniază ideea și conf. dr. ing. MARIUS GURAN, **directorul Institutului central pentru sisteme de conducere,** multe din momentele trăite de noi în anii tinereții noastre sînt esențiale pentru o întreagă generație tînără. Sărbătorind cei 50 de ani de existență ai organizației sale revoluționare, tineretul va recunoaște concret, în fiecare din acești ani, un detaliu de istorie la a cărui schițare a fost martor sau a participat direct. În ceea ce mă privește, pot spune că am contribuit și eu la succesele pe pe care le va aminti organizația U.T.C. la propria sa aniversare, prin munca entuziastă pe care am depus-o la construcția Depoului C.F.R. din Craiova, la campaniile de întreținere a culturilor de bumbac, la strînsul recoltelor în vara anilor 1949—1954, sau cu orele de muncă prestate mai tîrziu, în studenție, pe șantierul complexului din piața Sălii Palatului. De pe această platformă am încercat să conving și să antrenez apoi pe alții pentru a urma, în condiții mai bune desigur, calea generației mele, îndeplinindu-mi astfel datoria de secretar al organizației U.T.C. de la Institutul politehnic, de membru al Biroului C.C. al U.T.C.

— Într-adevăr, **ține să adaugă imediat MARIANA RUSU, controloare de calitate la Întreprinderea „Metalotehnica" din Tîrgu Mureș,** am cu ce să mă prezint la aniversarea organizației noastre. În anul trecut, adică, în ziua de 23 ianuarie 1971, am urmat, la absolvirea liceului, un curs de calificare în meseria de strungar. Voiam neapărat să dezmint prejudecata unor conducători de întreprinderi, cum că fetele nu pot executa decît anumite munci. După scurt timp, apoi, am fost promovată controloare de calitate. Socotesc bilanțul destul de bogat. Pentru 1972 însă prima dorință este aceea de a deveni membră de partid. Închin toate realizările mele, trecute și viitoare, organizației U.T.C., pentru că de fapt ei i le datorez.

— Într-adevăr, **recunoaște și furnalistul ILIE CIURESCU, de la Combinatul siderurgic Reșița,** datorăm multe din succesele noastre organizației U.T.C. Îmi amintesc că, în primele secunde ale anului 1971, noi, cei ce ne aflam în schimb, ne-am strîns mîinile în tăcere, ne-am îmbrățișat, apoi ne-am uitat încă o dată la aparatele de control și am dat drumul primei șarje din acest an. Mi-am dat seama de cum a curs că și '71 va fi un an îmbelșugat. Și a fost. Revelionul din seara aceasta îl voi face tot printre siderurgiști, numai că nu în schimb. În primele secunde din 1972 voi face același lucru: voi strînge mîini, voi îmbrățișa, apoi, bineînțeles, voi închina și un pahar de vin. Primul pahar și primul „La mulți ani" se vor adresa însă organizației mele, cea care m-a crescut și a crescut și ea totodată, ajungînd, la fel de tînără la vîrsta de 50 de ani.

Într-adevăr...

CORNEL COVALIOV

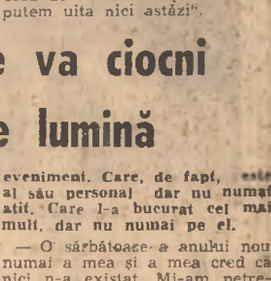

ION BOLNAVU

MARIANA RUSU

ION CIURESCU

Echipa de reportaj a fost alcătuită din: SOFIA SCORTARU, GEORGETA RUTĂ, GALINA ENISTEANU, DRAGOMIR HOROMNEA, OVIDIU PAUN, AL. BALGRADEAN, VASILE RĂVESCU, ION CHIRIC, ION DANCEA, MIRCEA BORDA și D. MATALĂ.

SEMICENTENAR U.T.C. SEMICENTENAR

...n-au fost întotdeauna ca azi

27 DE INVITAȚI LA REVELIONUL ANULUI 50

cărui naștere sîntem martori și părtași prin același sunet al aharului. Ne așteaptă deja, la porțile lui 1 ianuarie, încă un n, întreg, de muncă și de satisfacții, încă o etapă bine definită a deveniri noastre sociale.

O asemenea oră a bilanțului, nedesprinsă de direcțiile sale e perspectivă, vă propunem acum, în aceste pagini, pornind e la caracterul insolit al revelionului pe care îl vom sărbători stă seară. Odată cu el intrăm în anul unei aniversări scumpe neretului din întreaga țară, a 50-a de la crearea organizației .T.C., eveniment pe care îl vom trăi aievea în curînd la 19 martie. Avem, așadar, un prilej cum nu se poate mai potrivit e a face un bilanț neașteptat de bogat, desfășurat nu pe distanța unui singur an, ci pe cincizeci, prin relatarea fidelă a unora din cele mai semnificative revelioane petrecute de înaintașii ca și de contemporanii noștri. Nu vrem, în felul acesta, să parcurgem întreaga existență a organizației U.T.C., într-o retrospectivă amănunțită a fiecărui an. Vrem doar să reliefăm cîteva din momentele și etapele sale, poposind în egală măsură în anii ilegalității, în perioada reconstrucției patriei și în imediata actualitate. Va fi, cel mult, o lecție de istorie vie, direct raportată la noi înșine, la prezentul pe care îl edificăm și deschisă, în același timp, spre viitorul apropiat, dacă o proiectăm în vecinătatea evenimentului pe care îl vom aniversa.

Izbînzile tuturor sînt bucuriile tuturor

Au urmat apoi anii reconstrucției, anii entuziasmului și avîntului eroic, exprimați în brigăzile de tineret și în mișcarea lor care implicea în același ceas zgomotul tranșeelor și pe cel al „Răsună valea". Au fost anii de care ne aducem aminte și mai cei care nu i-am trăit direct, pentru că sîntem martori la alte acțiuni de aceeași amploare, care prelungesc în timp tradițiile brigadierilor de acum 25 de ani. Contemporanii acelor ani își retrăiesc cu o anumită nostalgie tinerețea, vremea în care îndemnul „hei-rup" ținea locul multor bucurii, fără să uite însă nici cuvintele de caldă aprecierea la adresa generației de astăzi, a generației care întîmpină semicentenarul U.T.C.

Pentru muncitorul ROMAN ISPAS, de la Întreprinderea „Nicovala" din Sighișoara, sfîrșitul lui 1971 este un prilej de a retrăi multe din întîmplările propriei tinereți. Patru luni de zile a fost brigadier pe șantierul Agnita-Botorca, alte trei luni la Salva-Vișeu, o lună pe șantierul Depoul C.F.R. din Craiova, încă una într-o brigadă de muncă patriotică internațională, în Albania. Revelioanele petrecute mereu în mijlocul brigadierilor, printre constructori. Au urmat apoi altele, printre țărani, în satele pe care le cutreera pentru a închega nuclee de comuniști și a pune umărul la marea operă a cooperativizării agriculturii. Primul succes înregistrat pe acest nou front, înființarea celei dintîi gospodării colective din Oașul Mare, la Satoș, a fost nu numai încununarea unui potențial revelion petrecut în mediul sătesc, ci și același timp și începutul unui drum care avea să se încheie odată cu încheierea cooperativizării în întreaga țară. Era în anul 1962...

— Eu mă aflam în 1956, în septembrie sau octombrie '56, se **corectează NICOLAE ȘERBAN, vicepreședinte al Consiliului popular al municipiului Constanța.** Primisem sarcina de a lucra pe Șantierul național al tineretului de la Năvodari. O mie de tineri se aflau pe atunci acolo, într-un efort și un entuziasm de nedescris, pentru a da viață unui important obiectiv al industriei chimice românești. Era o toamnă urîtă și sfîrșitul anului se apropia. Era necesar însă să terminăm o lucrare de cea mai mare importanță, canalul ovoid, lung de 6—7 kilometri, care condiționa punerea în funcțiune a liniei de superfosfați. Atunci i-am văzut pe băieți de ce sînt în stare. Ultimele două—trei luni s-a muncit drăcește. În noaptea de anul nou, am reușit să închinăm cu toții pentru încheierea lucrărilor la prima linie de superfosfați, care a și început să producă imediat după aceea. A fost o izbîndă a tuturor și o bucurie a tuturor, de aceea nici n-am fi putut petrece revelionul acela altfel decît împreună. Azi mă mai întîlnesc din cînd în cînd cu cîte unul din brigadierii de atunci, deveniți între timp cadre de răspundere ale uzinei din Năvodari, și cînd ne stringem mîinile cu emoție ne mai simțim încă o dată tineri.

— Noi abia picasem la Reșița **— vine parcă să completeze** făcut cu chiu, cu vai, cîțiva pași prin zăpada adîncă și am aruncat-o. În aceeași clipă, un glonte mi-a sfărîmat pistolul, iar un proiectil dintr-un tun de mic calibru mi-a retezat brațul drept. N-am leșinat, poate și din cauză că din spate am auzit uralele infanteriei noastre, care ne venea în ajutor. Acum, cînd mi le reamintesc, parcă le-aș compara cu strigătele de Anul Nou ale urătorilor de prin părțile noastre din nordul Moldovei."

...Pentru ca, după numai doi ani, unul alt tînăr să i se pară firesc să ajungă la momentul istoric trăit de el fără a se mai opri la evenimentele petrecute în 1945, ci să-și înceapă propria povestire doar printr-o referire trecătoare la ele:

„De doi ani, adică din 1945, devenisem secretarul organizației tineretului progresist de la o întreprindere brăileană. Se numea „Marna" și aparținea unui grec Iani Hartuliardis. Revelionul din '47—'48 a început cu o zi mai devreme. Pe 30 decembrie, la ora 12 noaptea, cînd s-a difuzat la posturile de radio comunicatul care anunța abolirea monarhiei și proclamarea Republicii, mă aflam împreună cu o serie de cadre din activul de tineret într-o clădire din centrul orașului — sediul organizației tineretului. Pregăteam sala unde urma să sărbătorim venirea noului an și nici unul dintre noi n-a mai plecat acasă în noaptea aceea. Ne-au prins zorile discutînd despre cum o să fie, despre ce avem de făcut în continuare. Poate n-ar trebui să amestec lucrurile, dar pentru organizația noastră, a muncitorilor de la „Marna", anul se încheia și cu o victorie de altă natură: în ultimele luni, de fapt de prin mai începînd, contabilul șef al întreprinderii, mîna dreaptă a patronului, încerca să racoleze cu tot dinadinsul oameni. Îl chema la el în birou pe tinerii noștri și încerca să-i cumpere. Le făgăduia, în schimbul ieșirii din partidul comunist, cîte o pereche de bocanci, o salopetă nouă sau altceva. Acum îmi vine să zîmbesc la gîndul unor asemenea tentații, dar pentru perioada aceea nu erau deloc de lepădat. Gîndiți-vă că salopeta era haina noastră de sărbătoare și oricare dintre noi ar fi fost fericit să aibă una nouă-nouță, în locul celor peticite, pe care le purtam. Și cu toate astea, nici unul din tineri nu a acceptat să se lase cumpărat. Ceea ce astăzi este un lucru firesc, pe atunci constituia o victorie, o confirmare a faptului că organizația noastră lucrase cum trebuie, reușise să-și cîștige un prestigiu.

Toate acestea au dat zilei de încheiere a anului un sens special, au conferit momentului festiv strălucirea cuvenită".

Interlocutorul nostru, tovarășul ION COTIGĂ, este acum șeful secției organizatorice a Comitetului județean Vrancea al P.C.R. Rugîndu-l să rememoreze pentru cititorii noștri sfîrșitul de an pe care biografia personală l-a reținut altfel decît pe celelalte l-a ales pe cel din 1947 pentru a demonstra cum devin ale noastre, prin participare afectivă, momentele pe care ni le lasă moștenire istoria.

Ideea, dintr-un alt colț de țară, maistrul DUMITRU MANDRIC, de la cunoscuta uzină constructoare de mașini. Eram vreo 96 de tineri din toată țara, ajunși în cetatea oțelului după ce ne făcusem ucenicia pe diferite șantiere ale tineretului din țară. Naționalizarea uzinelor se petrecuse cu puține luni în urmă. Sentimentul că aparținem unui colectiv consolidat în clocotul de la Agnita-Botorca, Salva-Vișeu, Predeal-Brașov, era atît de puternic, încît eram socotiți o veritabilă familie. Aceeași familie ne-am adunat și pentru revelionul din '48—'49 și ne-am întrebat: „Fraților ce facem? Pîinea e puțină, carnea de asemeni. Țara e săracă. În plus, nici cu fetele nu stăm deloc strălucit". Unul a strigat atunci: „De trei ori ca la brigadă: Hei-rup, bum!..." Dintr-o dată, totul ni s-a părut mai ușor. E drept că și pretențiile noastre erau mai mici pe atunci... În noaptea aceea i-am spus unui coleg: „Mă, eu dacă ajung un maistru ca Manojlovici — pusesem ochii pe un meșter cu numele ăsta, deosebit de respectat de către toți — nu-mi mai trebuie nimic, mi-e deajuns". Așa i-am spus. După douăzeci de ani, în 1968, cînd ne-am întîlnit din nou ca să sărbătorim un fel de jubileu al revelionului de atunci, colegul meu a ținut neapărat să-mi amintească: „Ai ajuns un maistru mai ceva decît ăla. Atunci cel mai mare motor pe care îl făceam era sub 300 kilowați. Acum am ajuns la aproape 180 megawați. Ce mai vrei?" De fapt, avea perfectă dreptate: ce să mai vreau!? Dar parcă poți să te mulțumești și acum cu un lucru pe care îl doreai în urmă cu 20 de ani?"

NICOLAE ȘERBAN

DUMITRU MANDRIC

DUMITRU ANDREI

ION IONAȘ

Tovarășul Nicolae Ceaușescu primit cu căldură pe pământul eroicului Vietnam

FILE DIN CRONICA ANULUI

TERRA '71

Un californian a înconjurat Terra în numai 41 de ore și 30 de minute. A urcat dintr-un avion de pasageri într-altul, n-a părăsit nici un aeroport pentru a se lăsa ispitit de curiozități turistice și, instalat într-un fotoliu prea puțin comod, a traversat continentele grație infinitelor bulevarde ale cerului. Bănuiesc că acest californian dornic să-și treacă la activ un record de viteză s-a plasat lîngă ferestruica ovală a avionului încercînd să descifreze imaginile planetei. Poate a contemplat munți și oceane, cîmpii și orașe sau poate privirea s-a rătăcit printre turmele de nori ce aleargă bezmetice prin înalturile fără de sfîrșit sau poate noaptea cu pinzele ei impenetrabile i-a acoperit tabloul terestru. Oricum, californianul a izbutit să doboare un record dar isprava sa nu mă impresionează în mod deosebit. A străbătut planeta fără să-i cunoască frumusețile și ceea ce se ascunde de la frumusețe, fără să-i surprindă bucuriile și suferințele, fără să audă cîntecele de speranță și bocetele desnădejdii. Lumea aceasta cu luminile și umbrele ei nu poate să-și dezvăluie chipul în 41 de ore și 30 de minute. De fapt, nu este o chestiune de ore și minute. Lumea în care trăim este extrem de complexă, o lume efervescentă, în plină înnoire și procesele pe care le cunoaște se disting printr-o profunzime care refuză judecățile superficiale. Această lume, californianul nu putea nici să o cunoască și nici să o înțeleagă în salturile sale dintr-un avion într-altul...

Răsfoiesc primele numere de gazetă din 1971. Acalmia începutului de an răzbate din titlurile știrilor. Franța este neliniștită de „blocada frigului". În Bulgaria, ianuarie a adus o neașteptată... vară, în timp ce în India o sosit o la fel de neașteptată iarnă. „Lunohod" se pregătește pentru trezirea din hibernare. Dar să nu cădem în capcana iluziilor. Terra continuă să fie însîngerată: pămîntul Vietnamului este răscolit de bombe. Încerc o incursiune în trecut: această parte a lumii n-a cunoscut de mulți ani tăcerile odihnitoare ale unei zile de pace adevărată. „Acest război este îngrozitor, dar îl vom cîștiga" — spune Fam Van Dong unui redactor de la „France Presse". Din Washington răsună cuvintele senatorului McGovern: „Tinerii americani continuă să sîngereze și să moară și sacrificiul lor este cu atît mai dureros cu cît ei știu că este inutil". Cupele de șampanie ciocnite în noaptea Anului Nou n-au acoperit șuieratul macabru al bombelor. Și, totuși, oamenii de pretutindeni au trecut cu optimism pragul lui '71. Nu era un optimism de circumstanță, o speranță fără acoperire care se înșeală la confluența anilor, ci o încredere veritabilă, profundă, care își avea izvorul în noile realități internaționale. Pentru că popoarele au înțeles lecțiile timpului: stă în puterea lor să impună cursul evenimentelor! Desigur, istoria nu înseamnă o șosea asfaltată, lipsită de sinuozități. Dar întreaga evoluție internațională — și 1971 depune mărturie în acest sens — reliefează afirmarea noului în confruntarea neîntreruptă cu vechiul, mersul ireversibil al omenirii către progres social, afirmarea personalității națiunilor în concertul mondial, convingerea tot mai larg răspîndită că fiecare stat — indiferent de dimensiunile sale — este chemat să-și aducă, în forme proprii, specifice, contribuția la soluționarea problemelor cu care umanitatea este confruntată. Actualele realități internaționale sînt indisolubil legate de influența crescîndă a sistemului mondial socialist, de lichidarea — în linii mari — a dominației coloniale, de apariția și consolidarea noilor state independente, care au adus importante schimbări pe harta lumii. După cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, „evenimentele confirmă cu putere faptul că forțele antiimperialiste, popoarele care luptă pentru apărarea independenței și suveranității lor naționale, pentru dezvoltare de sine stătătoare, devin tot mai puternice, că — dacă ele își unesc forțele — pot să se opună vechii politici, pot să asigure afirmarea noilor principii în viața internațională, a dreptului fiecărui popor de a se dezvolta corespunzător voinței sale, să ducă la lărgirea relațiilor de colaborare între popoare, la realizarea unei păci trainice pe planeta noastră".

La Santiago de Chile, în toamna aceasta, l-am cunoscut pe Antonio. De fapt, am făcut cunoștință cu el încă înainte de a ajunge în vecinătatea Anzilor Cordilieri. Întîmplarea a făcut să călătorim spre Chile cu același avion și orele nesfîrșite petrecute printre norii ce ne impresionau au stimulat conversația. Antonio — student din Santo Domingo — venea de la Paris. Aflînd că sînt din România a exclamat:

— Țara lui Ceaușescu!

Și, grăbit, a scos din servietă voluminoasă o carte, editată în orașul de pe malurile Senei, despre viața și opera tovarășului Nicolae Ceaușescu.

— N-am fost încă în România, dar urmăresc ceea ce se scrie despre țara voastră. Admir politica românească...

Cronicarul nerăbdător, deseori, asemenea aprecieri. Ele exprimă prestigiul de care se bucură România socialistă în lume, admirația cu care este privită opera constructivă din țara noastră și prețuirea arătată activității sale internaționale. Parcurg colecția din acest an a ziarului și reîntîlnesc mărturii elocvente în acest sens. Cîteva dintre ele.

Doamna Nguyen Thi Binh, ministrul de externe al Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de sud, spunea la București: „Vreau să exprim alei satisfacția și sentimentele de bucurie ale membrilor delegației noastre cu care România socialistă a militat pentru inițiativa și apărarea legitimelor de principiu, aliantă și colaborare frățească corespunzînd cauzei noastre comune. Ținînd seama atît de interesele popoarelor noastre, cît și de interesele cauzei socialismului, păcii, ale luptei antiimperialiste. Tovarășul Nicolae Ceaușescu evidențiind sfîrșitul unitate dialectică dintre sarcinile naționale și internaționale, condiționarea lor reciprocă, faptul că ele se sustțin și se îmbogățesc reciproc, subliniind și întărirea partidului nostru a urmat în ambele direcții, făcînd-și datoria atît față de poporul nostru, cît și de forțele revoluționare internaționale. Și-n fine, ultima „El Siglo" scria în acest an: „Concordanța-și referințele în direcția dezvoltării multilaterale a societății socialiste în România. Partidul Comunist Român se manifestă, în același timp, cu un deosebit spirit al solidarității internaționale și internaționalist internaționalist".

Tovarășul — în succesiunea lor — atenții consacrate cu care România socialistă a militat pentru inițiativa și apărarea legitimelor de principiu, aliantă și colaborare frățească corespunzînd cauzei noastre comune. Ținînd seama atît de interesele popoarelor noastre, cît și de interesele cauzei socialismului, păcii, ale luptei antiimperialiste. Tovarășul Nicolae Ceaușescu evidențiind sfîrșitul unitate dialectică dintre sarcinile naționale și internaționale, condiționarea lor reciprocă, faptul că ele se susțin și se îmbogățesc reciproc, subliniind și întărirea partidului nostru a urmat în ambele direcții, făcînd-și datoria atît față de poporul nostru, cît și de forțele revoluționare internaționale. Și-n fine, ultima „El Siglo" scria în acest an: „Conștientă-și responsabilitatea în direcția dezvoltării multilaterale a societății socialiste în România, Partidul Comunist Român se manifestă, în același timp, cu un deosebit spirit al solidarității internaționale și internaționalist internaționalist".

Tovarășul — în succesiunea lor — atenții consacrate cu care România socialistă a militat pentru inițiativa și apărarea legitimelor de principiu, aliantă și colaborare frățească

Tractoare românești la Leipzig

în fața marilor realizări obținute de către poporul român în opera de construcție a țării sale. Noi cunoaștem că aceste realizări nu ajută numai poporul român în construcția unei țări prospere, dezvoltate, ci constituie un sprijin pentru popoarele care luptă pentru independență și libertate națională".

„Realizările dv. remarcabile pe tărîm economic, tehnic și științific stîrnesc admirația generală" — afirma Amir Abbas Hoveyda, primul ministru al Iranului.

Kenji Miyamoto, președintele Prezidiului C.C. al Partidului Comunist din Japonia, sublinia că „Partidul Comunist Român își elaborează în mod independent linia sa politică internă și externă pe baza condițiilor concrete istorice existente în țara dv., întărindu-și unitatea cu masele largi ale poporului și îndeplinindu-și, astfel, rolul său conducător. În actuala situație internațională complexă, Partidul Comunist Român, întregul popor își apără cu fermitate suveranitatea sa națională, desfășurînd, în același timp, o activitate de dezvoltare a solidarității internaționale pe baza principiilor independenței naționale, egalității și neamestecului în treburile interne".

Ministrul italian Mario Zagari declara după vizita sa la București: „Ceea ce m-a impresionat cel mai mult este viziunea realistă a problemelor... României — a adăugat el — caută, în deplină concordanță cu principiile orientării lor politice — independența, autonomia, suveranitatea — contacte cu toate țările, atît în Est, cît și în Vest, fără vreo concesie pe plan ideologic asupra liniei politice de construire a socialismului".

1971 a însemnat un an de intensă și rodnică activitate internațională a țării noastre. Bilanțul acestei activități de dimensiuni impresionante, cu un ritm înalt, constant, nu poate fi întocmit doar în cîteva fraze. Ceea ce caracterizează, însă, prezența României în viața internațională este, în primul rînd, exemplara principialitate, consecvența neabătută, înțelegerea profundă a realităților contemporane, clarviziunea perspectivelor, dinamismul, spiritul constructiv și intransigența revoluționară. Politica externă a țării noastre — reflectare fidelă a liniilor directoare stabilite de Congresul al X-lea al P.C.R. — este de la Paris. Aflînd că sînt din România a exclamat:

— Țara lui Ceaușescu!

Și, grăbit, a scos din servietă voluminoasă o carte, editată în orașul de pe malurile Senei, despre viața și opera tovarășului Nicolae Ceaușescu.

— N-am fost încă în România, dar urmăresc ceea ce se scrie despre țara voastră. Admir politica românească...

Cronicarul nerăbdător, deseori, asemenea aprecieri. Ele exprimă prestigiul de care se bucură România socialistă în lume, admirația cu care este privită opera constructivă din țara noastră și prețuirea arătată activității sale internaționale. Parcurg colecția din acest an a ziarului și reîntîlnesc mărturii elocvente în acest sens. Cîteva dintre ele.

Doamna Nguyen Thi Binh, ministrul de externe al Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de sud, spunea la București: „Vreau să exprim alei satisfacția și sentimentele de bucurie ale membrilor delegației noastre

Frontul din Laos: patrioții în cursul unei secvențe bătăliei

Să se pună capăt războiului din Vietnam! — cer tinerii americani care în semn de protest au ocupat Statuia Libertății

cu toate statele socialiste — coordonată esențială a politicii noastre externe. Partidul consideră că lărgirea și extinderea acestor legături reprezintă o necesitate obiectivă, izvorîtă din comunitatea de orînduire, ideologie și țeluri a popoarelor care luptă pentru independență și libertate națională".

„Realizările dv. remarcabile pe tărîm economic, tehnic și științific stîrnesc admirația generală" — afirma Amir Abbas Hoveyda, primul ministru al Iranului.

Kenji Miyamoto, președintele Prezidiului C.C. al Partidului Comunist din Japonia, sublinia că „Partidul Comunist Român își elaborează în mod independent linia sa politică internă și externă pe baza condițiilor concrete istorice existente în țara dv., întărindu-și unitatea cu masele largi ale poporului și îndeplinindu-și, astfel, rolul său conducător. În actuala situație internațională complexă, Partidul Comunist Român, întregul popor își apără cu fermitate suveranitatea sa națională, desfășurînd, în același timp, o activitate de dezvoltare a solidarității internaționale pe baza principiilor independenței naționale, egalității și neamestecului în treburile interne".

Ministrul italian Mario Zagari declara după vizita sa la București: „Ceea ce m-a impresionat cel mai mult este viziunea realistă a problemelor... României — a adăugat el — caută, în deplină concordanță cu principiile orientării lor politice — independența, autonomia, suveranitatea — contacte cu toate țările, atît în Est, cît și în Vest, fără vreo concesie pe plan ideologic asupra liniei politice de construire a socialismului".

1971 a însemnat un an de intensă și rodnică activitate internațională a țării noastre. Bilanțul acestei activități de dimensiuni impresionante, cu un ritm înalt, constant, nu poate fi întocmit doar în cîteva fraze. Ceea ce caracterizează, însă, prezența României în viața internațională este, în primul rînd, exemplara principialitate, consecvența neabătută, înțelegerea profundă a realităților contemporane, clarviziunea perspectivelor, dinamismul, spiritul constructiv și intransigența revoluționară. Politica externă a țării noastre — reflectare fidelă a liniilor directoare stabilite de Congresul al X-lea al P.C.R. — este de la Paris. Aflînd că sînt din România a exclamat:

— Țara lui Ceaușescu!

Și, grăbit, a scos din servietă voluminoasă o carte, editată în orașul de pe malurile Senei, despre viața și opera tovarășului Nicolae Ceaușescu.

— N-am fost încă în România, dar urmăresc ceea ce se scrie despre țara voastră. Admir politica românească...

Cronicarul nerăbdător, deseori, asemenea aprecieri. Ele exprimă prestigiul de care se bucură România socialistă în lume, admirația cu care este privită opera constructivă din țara noastră și prețuirea arătată activității sale internaționale. Parcurg colecția din acest an a ziarului și reîntîlnesc mărturii elocvente în acest sens. Cîteva dintre ele.

Doamna Nguyen Thi Binh, ministrul de externe al Guvernului Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de sud, spunea la București: „Vreau să exprim alei satisfacția și sentimentele de bucurie ale membrilor delegației noastre

cu toate statele socialiste — coordonată esențială a politicii noastre externe. Partidul consideră că lărgirea și extinderea acestor legături reprezintă o necesitate obiectivă, izvorîtă din comunitatea de orînduire, ideologie și țeluri a popoarelor care luptă pentru independență și libertate națională".

„Realizările dv. remarcabile pe tărîm economic, tehnic și științific stîrnesc admirația generală" — afirma Amir Abbas Hoveyda, primul ministru al Iranului.

Kenji Miyamoto, președintele Prezidiului C.C. al Partidului Comunist din Japonia, sublinia că „Partidul Comunist Român își elaborează în mod independent linia sa politică internă și externă pe baza condițiilor concrete istorice existente în țara dv., întărindu-și unitatea cu masele largi ale poporului și îndeplinindu-și, astfel, rolul său conducător. În actuala situație internațională complexă, Partidul Comunist Român, întregul popor își apără cu fermitate suveranitatea sa națională, desfășurînd, în același timp, o activitate de dezvoltare a solidarității internaționale pe baza principiilor independenței naționale, egalității și neamestecului în treburile interne".

Ministrul italian Mario Zagari declara după vizita sa la București: „Ceea ce m-a impresionat cel mai mult este viziunea realistă a problemelor... României — a adăugat el — caută, în deplină concordanță cu principiile orientării lor politice — independența, autonomia, suveranitatea — contacte cu toate țările, atît în Est, cît și în Vest, fără vreo concesie pe plan ideologic asupra liniei politice de construire a socialismului".

1971 a însemnat un an de intensă și rodnică activitate internațională a țării noastre. Bilanțul acestei activități de dimensiuni impresionante, cu un ritm înalt, constant, nu poate fi întocmit doar în cîteva fraze. Ceea ce caracterizează, însă, prezența României în viața internațională este, în primul rînd, exemplara principialitate, consecvența neabătută, înțelegerea profundă a realităților contemporane, clarviziunea perspectivelor, dinamismul, spiritul constructiv și intransigența revoluționară. Politica externă a țării noastre — reflectare fidelă a liniilor directoare stabilite de Congresul al X-lea al P.C.R. —

poartă pecetea statorniciei și care nu cunoaște oscilații conjuncturale.

România militează cu ardoare pentru o pace trainică, pentru ca fiecare popor să se poată dedica înfăptuirii aspirațiilor sale pașnice, la adăpost de orice amenințare cu forța sau de orice imixtiune, pentru ca planeta în care trăim să cunoască doar un singur climat politic: al înțelegerii între popoare, al colaborării internaționale. Soarta Europei ne interesează în cel mai înalt grad pentru că de pe acest continent s-au intins flăcările ultimelor două conflagrații mondiale. Europa a fost în 1971 mai însemnată. Europenii pășesc în 1972 increzători în perspectivele destinderii. S-au făcut pași importanți pe calea transformării Europei într-un continent al păcii trainice. Amplele contacte bilaterale — la care România a adus o substanțială contribuție — au ameliorat continuu atmosfera. Încheierii tratatelor dintre U.R.S.S. și R.F. a Germaniei, dintre R.P. Polonă și R.F. a Germaniei le-au urmat acordul cvadripartit asupra Berlinului occidental iar apoi semnarea înțelegerilor dintre cele două state germane, ca și dintre R.D. Germană și Berlinul Occidental. Dosarele care păreau de nesoluționat încep să-și găsească reglementări pozitive. Metoda tratativelor răbdătoare, a căutării atente la masa negocierilor a soluțiilor celor mai potrivite, metodă pentru care România socialistă a militat în permanență, se dovedește a fi fertilă. Europa — chiar dacă nu și-a îndepărtat definitiv toate butoaiele cu pulbere — pășește pe un drum care oferă locuitorilor ei justificate speranțe de pace, speranța de a depăși divizionca artificială în blocuri, de a obține retragerea tuturor trupelor în granițele naționale și lichidarea bazelor militare de pe teritorii străine. În aceste imprejurări se afirmă tot mai puternică convingerea că proiectata conferință general-europeană trebuie să intre în faza pregătirilor practice, concrete, că anul 1972 poate să fie anul acestei conferințe. Din păcate, se mai aud glasuri reinviate, parcă, din ani ce speram să-i dăm uitării. Fantomele „războiului rece" vorbesc despre „condiționări", îndeamnă la înarmări, creează obstacole de ultimă oră. Dar eșecul lor este inevitabil. Europa

generală prin acordurile lor. Bucuria a adus la dezbaterea forului internațional dosarul neînțelegerilor economice și sociale ale cursei înarmărilor, scoțînd în evidență urmările ei negative pentru umanitate. Ivan Boșnilov, ambasadorul României la O.N.U., sublinia: „Este o inițiativă salutară pe care Canada a sprijinit-o și căreia îi datorăm o bază de pornire spre noi eforturi în direcția unor măsuri capabile dacă nu să oprească, cel puțin să temperezeze goana înarmărilor".

La această ședință România a inițiat sau a fost coautoare în 18 rezoluții pe probleme vitale ale actualității. Țara noastră a inițiat, împreună cu Mexic, rezoluția privind Conferința mondială de desarmare, rezoluție cu un caracter constructiv, practic, care a fost adoptată printr-un numărul general. Din nou, România a adus în dezbaterea Națiunilor Unite problemele generației tinere, problema de o importanță vitală pentru viitorul pașnic al umanității. O pace trainică nu poate fi clădită fără ca problemele generației de mîine, ale generației căreia îi aparține viitorul, să-și găsească o soluționare realistă.

Sfîrșitul de stagiune la O.N.U. a fost marcat printr-un eveniment: alegerea noului secretar general — Kurt Waldheim. Mulți pronostican o îndelungată căutare a succesorului lui U Thant sau un interimat prelungit. Dar prezicerile nu s-au adeverit. Realismul politic a prevalat încă o dată și 1972 — scadență privită pînă de curînd cu îngrijorare — găsește în biroul de la etajul 38 un nou secretar general.

Schițînd tabloul anului care ne părăsește trebuie să subliniem amploarea dialogului internațional, înmulțirea contactelor directe între factorii de conducere ai statelor. Întîlnirile — mai ales cele la nivel înalt — s-au dovedit o practică necesară în actuale imprejurări internaționale cînd se cere din partea fiecărui guvern o atitudine responsabilă față de destinele păcii. Desigur, printre evenimentele pe care 1971 le-a „pregătit" pentru anul ce vine se înscriu vizitele președintelui S.U.A. la Pekin și Moscova, vizite care sînt așteptate cu un justificat interes.

Realismul își croiește drum

NATO. Malta se numără printre cele mai mici state ale lumii. Și, totuși, a îndrăznit să înfrunte mari puteri. Cum se explică această curajoasă decizie? La originea ei se află convingerea că în lumea contemporană raportul de forțe este favorabil națiunilor care-și apără dreptul la o dezvoltare de sine stătătoare, potrivit propriei voințe. Malta nu mai dorește să fie o bază militară. Dorința aceasta o transformă în realitate. Faptul acesta are valoare de simbol!

Sînt tentat să mai apelez la un exemplu: Chile. Țara de la capătul pămîntului, cum au numit-o străvechii ei locuitori, a dobîndit a doua independență — cea economică. „El cobre es chileno" — cuprul a devenit chilian. Înseamnă o biruință pe care întregul continent latino-american o consideră drept propria sa biruință în lupta împotriva dominației străine. Nu-i vorba doar de cupru, ci de demnitatea națională și tocmai de aceea ziua naționalizării cuprului a fost socotită în acel îndepărtat colț al lumii ca o zi a demnității naționale.

Bombardierele americane s-au năpustit din nou asupra Vietnamului. Bombardamentele sălbatice se soldează cu morți, cu mutilați, cu case fumegînde și răni pe care nimic nu le va mai putea vindeca. De la Washington se aud „explicații" penibile prin aroganță și incapacitatea de a înțelege realitatea. Strategii învinși pe cîmpul de luptă cred că astfel vor putea ieși din impasul în care se găsesc. Actele lor de teroare aeriană nu pot, însă, să înfricoșeze eroicul popor al Vietnamului!

Bombardamentele acestea de sfîrșit de an ne-au readus în memorie faimoasele documente ale Pentagonului dezvăluite în acest an. Începerea bombardamentelor americane împotriva R. D. Vietnam fusese stabilită încă de la 7 septembrie 1964. Dar la Casa Albă s-a decis o amînare pînă în... februarie 1965. Motive de umanitate sau de strategie militară? Nici vorbă! Johnson era preocupat de bătălia electorală. Dorea să fie un „candidat al rațiunii". După alegeri, la 8 februarie 1965, n-au mai existat opreliști pentru „candidatul rațiunii".

Nici unii aceștia n-a readus liniștea în Indochina. Războiul continuă să facă ravagii, iar Washingtonul promite o „vietnamizare" care înseamnă prelungirea vărsării de sînge. Din eșecuri nu s-au trăs învățăminte. Dovadă: invazia din Laos. „Guardian" scria că „retragerea penibilă din Laos s-a dovedit un dezastru". Operațiunea „Lam Son 719" care a durat 45 de zile s-a transformat într-o catastrofă militară pentru intervenționiști: 13 000 soldați saigonezi și americani au fost scoși din luptă, 496 avioane distruse, 215 tancuri și blindate distruse. „Retragerea s-a transformat în derută..." — mărturisea un ofițer american ajuns la Khe Sanh.

Nici în Cambodgia intervenționiștii n-au avut o altă soartă. Frontul a ajuns pînă la Poum Prek. Lon Nol constată destrămarea armatei sale de mercenari.

Pe toate teatrele din Indochina agresorii au căzuți grele înfrîngeri. Washingtonul persistă, însă, pe un drum care nu duce către pace. „Vietnamizarea" este o formulă de prelungire a războiului. Iar atitudinea S.U.A. la conferința cvadripartită de la Paris dezvăluie obstrucționism, rigiditate, refuzul de a ține seama de situațiile reale. Republica Democrată Vietnam, Guvernul Revoluționar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, Guvernul Regal de Uniune Națională din Cambodgia și Frontul Patriotic din Laos dovedesc, practic, o atitudine justă, remarcabilă. Inițiativa în 7 puncte a G.R.P. al Republicii Vietnamului de Sud a găsit un puternic ecou prin conținutul ei constructiv, expresie a lucidității politice. Conflictul din Indochina poate să-și găsească soluționarea numai prin încetarea agresiunii S.U.A. prin retragerea totală, imediată și necondiționată a trupelor americane și ale aliaților lor, prin respectarea drepturilor sacre ale popoarelor vietnamez, cambodgian și laotian de a dispune de soarta lor. Evenimentele din Indochina demonstrează forța de neînvins a popoarelor care își apără libertatea, faptul că ele sînt capabile să înfrunte și să învingă chiar

și mașina de război pusă în mișcare de o mare putere.

Anul 1971 n-a adus pacea nici în Orientul Apropiat. Evoluția din această parte a lumii rămîne în continuare neliniștitoare și se vădește că numai aplicarea rezoluției Consiliului de Securitate din noiembrie 1967 poate să înlăture caracterul exploziv al crizei.

Terra cunoaște, însă, și alte „puncte fierbinți". În Irlanda de nord violența face ravagii iar so-

luțiile reale se îndepărtează cu fiecare incident sîngeros. Decembrie a fost martorul unei înfruntări armate între India și Pakistan. În diferite părți ale planetei, tensiunea este însoțită de vărsări de sînge.

Forța nu poate reglementa diferendele. Folosirea mijloacelor militare pentru rezolvarea unor probleme complicate dintre state poartă în sine mari primejdii pentru țările respective și pentru pacea omenirii.

Oamenii au continuat să cucerească spațiile infinite ale Cosmosului și tot oamenii au continuat să resimtă consecințele unei maladii cronice care se numește „subdezvoltare". Studiem Luna și privim către „planeta roșie" dar sute de milioane de oameni trăiesc încă în captivitatea analfabetismului. Peste 200 000 000 000 de dolari se cheltuie anual pentru înarmare și tot atîtea sute de mii de copii cad victime subnutriției. Se auzi semnale de alarmă împotriva poluării, se denunță primejdia drogurilor, dar subdezvoltarea este dezvăluită, parcă, cu o doză de resemnare. Se fac planuri, se organizează conferințe, se țin discursuri și totuși decalajul dintre țările dezvoltate și cele ce trebuie să învingă înapoierea se mărește...

Anchetele economice de la capătul anului se ocupă în primul rînd de soarta dolarului chiar dacă unele mentionează și dilemele aderării britanice la C.E.E. „Regele valutelor" a fost devalorizat. Seismul monetar din lumea capitalistă a șubrezit iremediabil pozițiile dolarului. Miniștrii americani dădeau asigurări că dolarul va învinge momentul de criză. Au urmat draconicele măsuri luate la Washington. Dar, zadarnic, dolarul n-a putut fi salvat. Într-o insulă mică din Atlantic, într-o clădire veche și pe un pămînt străin, s-a anunțat hotărîrea de a devaloriza „biletele verzi".

Aceleași anchete economice cu ambițiș bilanțiere folosesc des cuvinte ca inflație și șomaj. Dificultățile economice pe care le înregistrează o serie de țări capitaliste (numărul șomerilor britanici se apropie de un milion) au provocat o puternică reacție a celor ce muncesc. Parisul fără metro a simbolizat dimensiunile luptei greviste. Porturi imobili-

zate, [illegible] viață [illegible] pără d[illegible] „Rolls [illegible] Poștaliș[illegible] glia p[illegible] ponden[illegible] teniți [illegible] brațel[illegible] german[illegible] lumea [illegible] scenă [illegible] lile de [illegible] time [illegible] conștiț[illegible] refuzu[illegible] unei g[illegible]

G[illegible] impotr[illegible] acest [illegible] ziilor [illegible] tul lun[illegible] obișnu[illegible]

„Sco[illegible] prohib[illegible] copiilor [illegible] „Corrie[illegible] de No[illegible] Portug[illegible] rea ș[illegible] absolv[illegible] ca în [illegible] neri fr[illegible] munc[illegible] — se [illegible] purtate [illegible] Jose [illegible] doar 1[illegible] legiu [illegible] tr-o vi[illegible] cursul [illegible] tatare [illegible] ucis. A[illegible] gela D[illegible] tr-o t[illegible] subrezi[illegible] de lup[illegible] „Adevă[illegible] în inst[illegible] politic[illegible] declară [illegible] unei t[illegible] rantiste [illegible] femeie [illegible] văduva [illegible] Univer[illegible] sud au [illegible] de la [illegible] prime [illegible] amfitea[illegible] Paragu[illegible] ță" a a[illegible] stitutel[illegible] rior. M[illegible] impotri[illegible] Tinerii [illegible] hement [illegible] nam. N[illegible] auzită [illegible] constată [illegible] cificului [illegible] îndepăr[illegible] într-un [illegible] Vietnam [illegible] merican[illegible] tare". E[illegible] Thomas [illegible] nu vă s[illegible] tinăr in[illegible] riginar [illegible] din Tem[illegible] militar [illegible] nam, int[illegible] nerația [illegible] detestă.

Parcurgînd aceste știri pe care le găsim adunate în coloanele ziarelor, alăturîndu-le, dobîndim o imagine a unei generații angajate în luptă, a unei generații conștientă de răspunderile ei. Tineretul muncitor și studios se afirmă ca o forță socială importantă a luptei pentru transformări innoitoare, pentru libertate, pace și progres, dovedind o profundă înțelegere a imperativelor epocii noastre. Conferințe ca cele de la Florența sau Santiago de Chile, zecile de reuniuni, seminare, întîlniri oglindesc participarea activă a tinerei generații la marea bătălie pentru un viitor pașnic al umanității. Faptul cel mai remarcabil este acela că — dincolo de deosebirile ce provin din diversitatea opiniilor, a condițiilor în care activează — în această bătălie se realizează o largă unitate a forțelor democratice ale tineretului lumii. Preocupat de făurirea unui viitor de pace care să îngăduie valorificarea potențialului său creator, a resurselor sale de energie, tineretul se afirmă hotărît în frontul celor ce luptă pentru a înlătura pericolul unei noi conflagrații.

★

...Terra pășește în 1972. Firește, și cu bucurii, și cu îngrijorări, și cu speranțe. Dar mai puternică decît orice este încrederea în forța popoarelor de a impune evenimentelor un curs pe măsura intereselor păcii și progresului. Anul de care ne despărțim ne-a oferit destule dovezi în privința aceasta. Ele ne generează optimism.

EUGENIU OBREA

• LA CONGRESUL U.T.C. au luat parte reprezentanți ai 81 organizații de tineret din toată lumea (Europa: 30; Africa: 21; Asia: 16; America: 12, precum și F.M.T.D. și U.I.S.).

• DELEGAȚII ALE U.T.C. ȘI U.A.S.R., reprezentanți ai Centrului de cercetări pentru problemele tineretului și ai presei de tineret au efectuat în 1971 vizite în numeroase țări printre care U.R.S.S., [illegible], Bulgaria, R.S.F. Iugoslavia, R.P. Ungară, R.P. Polonă, [illegible] Cehoslovacă, R.D. Germană, R. P. Chineză, R. P. D. Coreeană, R. D. Vietnam, R. P. Mongolă, Cuba, Algeria, Anglia, Austria, Belgia, Chile, Congo (B), R. A. Egipt, Elveția, Finlanda, Franța, R. F. a Germaniei, Guineea, Italia, Maroc, Olanda, Sudan, Suedia, Tunisia, R. D. P. a Yemenului.

• LA INVITAȚIA U.T.C. ȘI U.A.S.R. ne-au vizitat țara delegații ale organizațiilor de tineret din U.R.S.S., R. P. Bulgaria, R. S. F. Iugoslavia, R. P. Ungară, R. P. Polonă, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Albania, R. P. D. Coreeană, R. D. Vietnam, R. P. Mongolă, Cuba, Algeria, Anglia, Argentina, Austria, Belgia, Brazilia, Cambodgia, Canada, Ceylon, Chile, Cipru, [illegible] Dahomey, Danemarca, Republica Do[illegible] Elveția, Finlanda, Franța, R. F. a [illegible] Guineea, Irak, Islanda, Italia, J[illegible] Republica Malgașă, Malta, Mauric[illegible] Norvegia, Olanda, Panama, Portu[illegible] Somalia, Spania, S.U.A., Sudan, S[illegible] Republica Vietnamului de sud, Vene[illegible] nului, precum și ale mișcărilor de [illegible] Angola, Guineea-Bissau, Mozambic, Sud-Africană și Zimbabwe.

• IN ACEST AN la București s-a [illegible] experților U.N.E.S.C.O. pe tema: „[illegible] spiritul ideilor păcii". De asemenea, [illegible] european de studii: „Rolul tineretul[illegible] tării sociale".

• LA BUCUREȘTI s-a desfășurat C[illegible] neretului Khmer din Europa.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"

SALA DE LECTURA